

**Αντιμέτωποι
με τους
Σιωνιστές στο
δρόμο προς
τη Γάζα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Συντάξεις
μειωμένες
κατά 80%**

Όλα τα στοιχεία, με
αναλυτικούς πίνακες

ΣΕΛΙΔΕΣ 9-10

**Και οι μισθοί
του ιδιωτικού
τομέα στο
στόχαστρο**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Εληξε η «περίοδος
χάριτος» που ζητήθηκε
από την τρόικα,
προκειμένου η
κυβέρνηση να σκορπίσει
σύγχυση για το νέο
Ασφαλιστικό

**Η κοροϊδία
έλαβε τέλος**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Μεγάλο σκάνδαλο στο
υπουργείο Γεωργίας

**Καταβάλλονται
6 εκατ. ευρώ
το χρόνο ως
ενοίκια**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Μνημόνιο με την τρόικα

**Ξεπούλησαν
και την
εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Από την τσέπη
των
ασφαλισμένων
βασικά
φάρμακα**

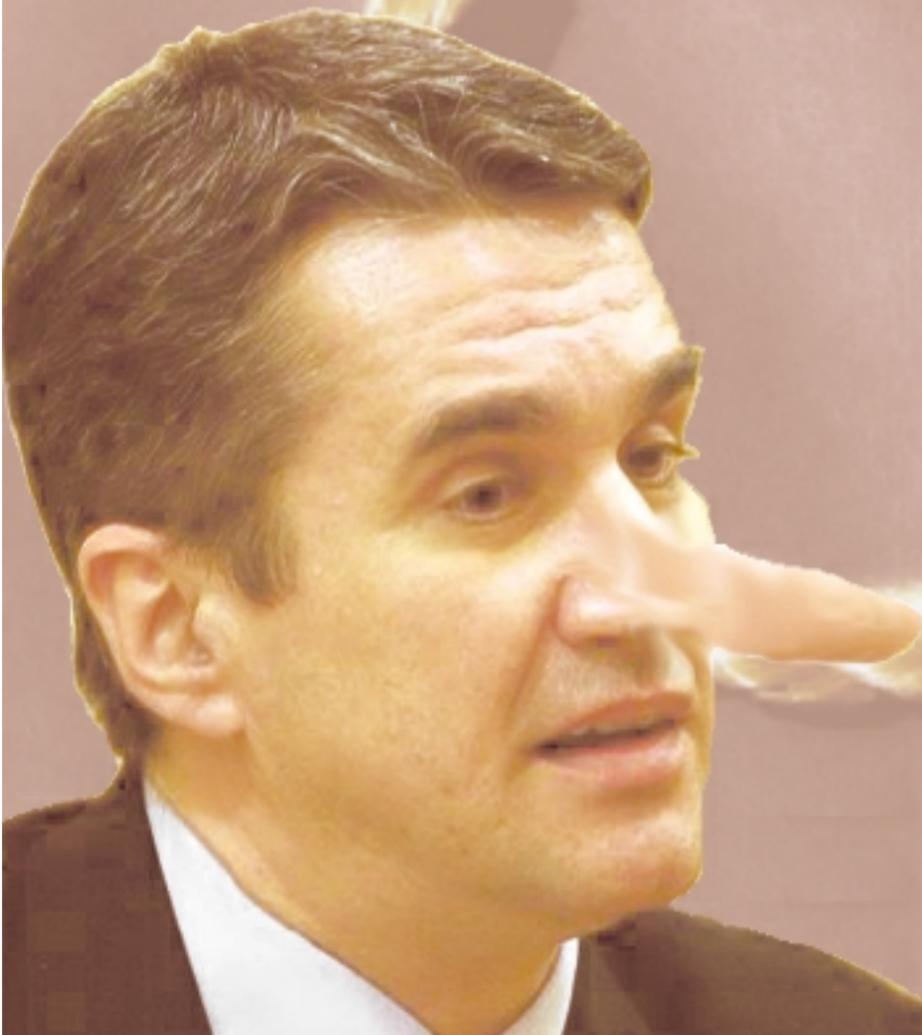
ΣΕΛΙΔΑ 15

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 600 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 29 ΜΑΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

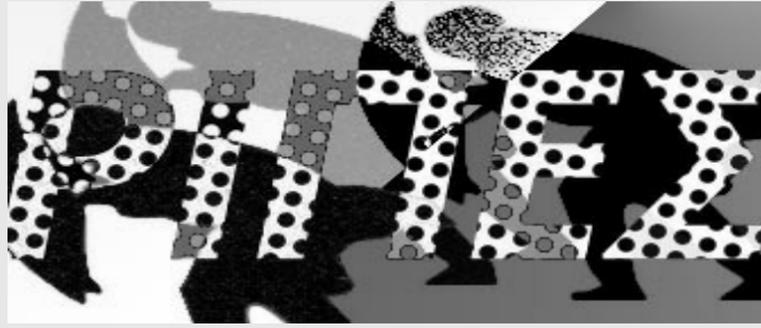
**80% κάτω
οι συντάξεις!**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

29/5: Ημέρα κυανόκρανων 29/5/1453: Άλωση Κωνσταντινούπολης από Τούρκους 29/5/1830: Γέννηση Λουίζ Μισέλ 29/5/1912: Απεργία 100.000 εργατών ναυπηγείων (Αγγλία) 29/5/1945: Επιτροπή Ζαχαριάδη και ανάληψη ηγεσίας ΚΚΕ 29/5/2004: Βόμβα στα δικαστήρια Λάρισας 30/5/1814: Γέννηση Μιχαήλ Μπακούιν 30/5/1941: Κατέβασμα γερμανικής σημαίας από Ακρόπολη (Γλέζος-Σάντας) 30/5/1951: Καταστολή κινήματος ΙΔΕΑ 30/5/1971: Σύλληψη οκτώ στελεχών ΚΚΕ 30/5/1972: 25 νεκροί, 72 τραυματίες από επίθεση Ιαπώνων, μελών «Στρατού Ερυθρού Αστέρου» (Τελ Αβίβ) 30/5/1977: Σύλληψη ανθυπάρχου Διαμαντή για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπωλείο με βουλγαρικά βιβλία (Ασκληπιού) 30/5/2006: Εκρηκτικός μηχανισμός κοντά στο σπίτι Βουλγαράκη (ΕΑ) 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, ισλαμική πρωτοχρονιά, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας (1979) 31/5/1678: Η λαϊκή Γκοντάβα πιπέυει γυμνή διαμαρτυρούμενη για φορολογία 31/5/1866: Ίδρυση Ku Klux Klan 31/5/1876: Διάλυση Α' Διεθνούς 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/5/1962: Εκτέλεση Αντολφ Αιχμαν 31/5/1968: Καθιέρωση υποχρεωτικού κούρεματος μαθητών με ψιλή και κορδέλα μαθητριών 31/5/1977: Βόμβα σε προβολή «Επιδρομή στο Εντεμπε» (Θεσσαλονίκη) 31/5/1979: Βόμβες σε γκαράζ ΕΑΣ 31/5/1991: Ρουκέτες κατά Λέβενμπρό (17N) 31/5/1999: Αρχή δίκης Οτζαλάν 1/6/1919: Εντοπισμός πτώματος Ρόζας Λούξεμπουργκ (Βερολίνο) 1/6/1973: Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος αυτοδιορίζεται ΠτΔ 1/6/1979: Βόμβα στην Επιθεώρηση Εργασίας (Νέα Ιωνία) 1/6/1979: Καταδίκη δέκα μελών ακροδεξιάς ΟΕΑ 1/6/1989: Βόμβα στο υπουργείο Δικαιοσύνης (ΕΑ) 1/6/1998: Ίδρυση Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας 2/6: Ισλανδία: Ημέρα Ναυτικού, Ιταλία: Ημέρα Συντάγματα (1946), Τυνησία: Ημέρα Νεολαίας 2/6/1834: Καταδίκη Κολοκοτρώνη-Πλαπούτα σε θάνατο 2/6/1953: Στέψη βασίλισσας Ελισάβετ 2/6/1972: Σύλληψη Μπάαντερ, Μάινς και Ράσπε, Ενολιν 2/6/1982: Πέντε βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές (ΕΑ) 2/6/2005: Βόμβα στο υπουργείο Αποχώλησης (ΕΑ) 3/6/1901: Εκπτώτος ο ηγούμενος μονής Πεντέλης (σεξουαλικά σκάνδαλα) 3/6/1934: Σύγκρουση αστυνομίας-κομμουνιστών, δύο τραυματίες, συλλήψεις 3/6/1964: Εισβολή ακροδεξιών στη βουλή, ξυλοκόπημα από βουλευτές 3/6/1979: Βόμβα στον Οργανισμό Καπνού 3/6/1982: Απόπειρα βομβιστικής επίθεσης σε τρεις αμερικανικές τράπεζες (ΕΑ) 3/6/1989: Θάνατος Χομνείνι 4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) 4/6 π.Χ.: Γέννηση Σωκράτη 4/6/1929: Γέννηση Κάρουλου Παπούλια 4/6/1951: Ίδρυση ΕΑΔ 4/6/1980: Βόμβα στα δικαστήρια Σανταρόζα 4/6/1994: Απόπειρα κατά υποψηφίων ευρωβουλευτών ΚΚΕ Εφραιμίδη, Θεωνά και Σπυριδάκη (Θεσσαλονίκη) 4/6/2001: Ο 15χρονος Αλβανός Afrim Salla πυροβολήθηκε κι έμεινε παράλυτος όταν «εκπυροκρότησε» όπλο συντοριοφύλακα 4/6/2006: Παλαικόστας και Ριτζάι διαφεύγουν με ελικόπτερο από τον Κορυδαλλό.

●●● Θυμόσατε τα «τρία δεν» του Λοβέρδου; ●●● Δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές ●●● Περίπατο πήγαν και τα τρία ●●● Ακόμη και οι εισφορές αυξάνονται κατά 3% ●●● Μόνο που αυξάνονται σε βάρος των εργαζόμενων και όχι σε βάρος των εργοδοτών-καπιταλιστών ●●● Αυξάνονται σε βάρος του ΟΑΕΔ, του ΟΕΚ, του ΟΕΕ ●●● Δηλαδή, θα έχουμε λιγότερα λεφτά για τους ανέργους, λιγότερα λεφτά για επιδότηση νοικοκύρι, λιγότερα λεφτά για κοινωνικό τουρισμό ●●● Υψωσε και πάλι την αριστερή γροθιά του ο γίγας της ταξικής πάλης Παπουτσίης ●●● «αντί να συζητάμε τη μείωση της σπατάλης... και την αύξηση των εσόδων μέσα από την ενίσχυση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών... μιλούμε για το με ποιο τρόπο θα μειωθούν οι μισθοί, τα επιδόματα των διάφορων υπηρεσιών του Δημοσίου και της Βουλής» ●●● Να του πει κάποιος πως η κυβέρνηση δε μιλά, αλλά έχει ήδη πεσοκόψει μισθούς και συντάξεις ●●● Επειδή έλειπε στο εξωτερικό όταν υπο-

γραφόταν το τελευταίο «πακέτο», πακέτο με το Μνημόνιο, ίσως να μην το έμαθε ●●● «Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το νεποτισμό», δήλωσε μεταξύ των άλλων ο Γιωργάκης στη γερμανική «Χάντελσμπλατ» ●●● Γι' αυτό ο Νικολάκης συμμετέχει σε κρατικές αποστολές με την ιδιότητα του αδελφού του πρωθυπουργού ●●● Θέτοντας το επώνυμό του στην υπηρεσία της πατρίδας, όπως έχει δηλώσει ●●● Αυτό μάλιστα, είναι το απόγειο της καταπολέμησης του νεποτισμού ●●● Κάτω τα χέρια από τον Τόλη και το εννοούμε ●●● Αυτός πληρώνει τις καμπίρες του ●●●

Τόσα ακίνητα σε Αθήνα και Κέρκυρα πώς τα απέκτησε η πρώην σταρλετίτσα και νυν πολιτικός Αντζελα, μετά το δεσμό της με τον Τόλη; ●●● Αυτός χρώσταγε στην εφορία κι αυτή αγόραζε σπίτια ●●● Φορολογική ενημερότητα πώς έπαιρνε; ●●● Απορεί και εξίσταται η «Ελευθεροτυπία», σε κύριο άρθρο μάλιστα, με τις «νέες πιέσεις της τρόικας» ●●● «Το πλέον εξωφρενικό»—γράφει—είναι ότι ζητούν να χορηγηθεί πλήρης σύνταξη έπειτα από 40 χρόνια εργασίας ●●● Καλά, κανέναν από τη φυλλάδα της Τεγοπουλίνας δεν έχει διαβάσει το Μνημόνιο; ●●● Διότι

εκεί το γράφει φαρδιά-πλατιά: σύνταξη μόνο μετά από 40 χρόνια δουλειάς και στα 60 ●●● Και το Μνημόνιο φέρει πλέον την υπογραφή όχι μόνο της κυβέρνησης, αλλά και της Βουλής ●●● Είναι νόμος του ελληνικού κράτους ●●● Αντε να γ...ε γκεμπελίσκοι ●●● Παπαγαλάκια του κερατά ●●● Τι γλείψιμο του 'ριξαν αυτού του βαφομαλλιά κινέζου «κάπτεν κάπως»; ●●● Πατόκορφα ●●● Ναι, είναι οι ίδιοι που χαρακτήριζαν «αποικιοκρατική» τη σύμβαση με την Cosco και κατήγγειλαν την κυβέρνηση Καραμανλή για «πολιτική εκποίηση του δημόσιου πλούτου» ●●● «Ο Καραμανλής ζήτησε έγκαιρα να ληφθούν μέτρα που, αν λάμβανονταν τότε, θα ήταν επαρκή», δήλωσε ο Σαμαράς ●●● Και ποιος τον εμπόδισε να τα πάρει, αφού ήταν πρωθυπουργός μόλις δύο ετών; ●●● Γιατί σηκώθηκε και την έκανε από την πρωθυπουργία; ●●● Καλά, με τέτοιες δηλώσεις περιμένει ο Σαμαράς να ξεκολλήσουν τα ποσοστά της ΝΔ στα γκάλοπ; ●

◆ Συνέντευξη Γ. Παπακωνσταντίνου στην εφημερίδα «Κεφάλαιο». Ρωτούν οι δημοσιογράφοι: «Σε τι διαφέρει αυτή η "εποπτεία" της Επιτροπής, από το να πει κανείς ότι η Κυβέρνηση υποκαθίσταται από την σκιώδη διακυβέρνηση της "τρίοικας";». Και απαντά ο Παπακωνσταντίνου, με θράσος χιλίων πιθήκων: «Δεν υπάρχει ούτε σκιώδης διακυβέρνηση, ούτε υποκατάσταση της Κυβέρνησης. Υπάρχει μία Κυβέρνηση με εντολή από τους πολίτες και ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής που πρέπει να ακολουθήσουμε και να υλοποιήσουμε με αυστηρότητα και συνέπεια τα επόμενα τρία χρόνια, ώστε να συνεχίζεται η απρόσκοπτη χρηματοδότηση της χώρας».

◆ Στην ίδια συνέντευξη ρωτήθηκε επίσης ο Παπακωνσταντίνου: «Έχετε κάποια συγκριτικά νούμερα για το "πόσο" πληρώνουν για την κρίση μέσω του πακέτου των μέτρων οι μισθωτοί, πόσα οι συνταξιούχοι, πόσα οι μικρομεσαίοι και πόσα οι μεγάλες επιχειρήσεις;». Κι αυτός απάντησε με θράσος ενός εκατομμυρίου πιθήκων: «Στη με-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

γάλη προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής που πρέπει να καταβάλει η χώρα μας τα επόμενα χρόνια μεταφέρει ένα πολύ μεγαλύτερο βάρος στα πολύ υψηλά εισοδήματα, στις μεγάλες περιουσίες και στις πολύ κερδοφόρες επιχειρήσεις που για τρία χρόνια θα πληρώνουν πρόσθετη ειδική εισφορά και φυσικά σε όσους μέχρι σήμερα απολάμβαναν τα "προνόμια" της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής». Απορία δική μας: Οι δημοσιογράφοι (Γ. Αγγέλης και Μ. Μάνη) γιατί δεν έκαναν μια δική τους στατιστική, χρησιμοποιώντας απλά τους πίνακες που υπάρχουν στο Μνημόνιο, στους οποίους φαίνεται καθαρά τι θα «πάρουν» από κά-

θε κοινωνική κατηγορία; Οι δημοσιογράφοι είναι μόνο για να κάνουν «ουδέτερες» ερωτήσεις, αφήνοντας τους υπουργούς να απαντούν ό,τι τους κατέβει;

◆ Μόνο επειδή συνέβη την περασμένη εβδομάδα δεν φιλοξενείται στη διπλανή στήλη με τις παπάρες. Παραθέτουμε, λοιπόν, χωρίς κανένα σχόλιο, απόσπασμα από τη συνέντευξη του Γιωργάκη στη γερμανική «Χάντελσμπλατ»: «HANDELSBLATT: Όταν σας βλέπουμε στα βραδινά δελτία ειδήσεων, στο πρόσωπό σας διακρίνουμε υπεργράμνια, σοβαρότητα αλλά και θλίψη. Υπήρξαν τους τελευταίους μήνες στιγμές που κλάψατε για τη χώρα σας; Γ. Α. ΠΑ-

ΠΑΝΔΡΕΟΥ: Υπεργράμνια και θλίψη - αυτό αισθάνονται αυτή τη στιγμή πολλοί Έλληνες. Και προφανώς, είμαστε αυτή τη στιγμή ιδιαίτερος θλιμμένοι, γιατί είμαστε ιδιαίτερος περήφανοι».

◆ «Δεν πρόκειται να κατονομάσω φίλτατο και καταξιω-

μένο συνταξιούχο ανώτατο δικαστικό λειτουργό, όμως δεν είναι δικό μου ρητορικό σχήμα η διαβεβαίωση ότι, με ανάμεικτα συναισθήματα ανακούφισης και τρόμου, τον άκουσα να βγάζει τον καμμό της καρδιάς του: "Αχ, ρε Κουφοντίνα! Βιάστηκες να παραδοθείς...". Και πολύ φοβάμαι ότι, αν δεν ανατραπεί συντομότερα το σάπιο καθεστώς, ο τραγικός καμμός για έναν νέο Κουφοντίνα θα υψωθεί ως γενική κραυγή αγωνίας για το μέλλον της πατρίδας και των παιδιών μας» (Κώστας Μπέης, τέρως πανεπιστημιακός, νυν παπάς, Ελευθεροτυπία, 19.5.10). Τα δικά μας σχόλια ασφαλώς περιττεύουν...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και μία διευκρίνιση, γιατί βλέπω ότι η περίφημη αναφορά στον «Τιτανικό» επανέρχεται συνεχώς: ο Τιτανικός έπεσε στο παγόβουνο γιατί ο καπετάνιος κοίμησε στην καμπίνα και δεν ήταν στη γέφυρα. Αυτό ακριβώς θα συνέβαινε στην ελληνική οικονομία, αν δεν μεσολαβούσαν οι εκλογές. Ευτυχώς η χώρα τώρα έχει κυβέρνηση: καπετάνιο και πλήρωμα που κάνουν τη δουλειά τους. Γι' αυτό και οι κίνδυνοι να πέσουμε στο παγόβουνο δεν υπάρχουν πια.

Γιώργος Παπακωνσταντίνου

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Η ΕΕ ανέκαθεν απαιτούσε από τα κράτη-μέλη της να παραχωρήσουν στις Βρυξέλλες ένα μέρος της κυριαρχίας τους. Για την Ελλάδα όμως απαιτεί πολύ περισσότερα. Η συμφωνία που επιβλήθηκε και με το ΔΝΤ δείχνει ότι η ΕΕ θα αποφασίζει στο εξής «τι πρέπει να γίνει» για την Ελλάδα. (...) Αυτό το φαινόμενο δεν έχει ακόμη χαρακτηριστεί. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί νεοευρα-αποικιοκρατία; Ναι, και θα ήταν αλήθεια. (...) Οι όροι που επιβλήθηκαν στην Ελλάδα από

την ΕΕ θα χρησιμεύουν στο εξής ως προειδοποίηση και για τις άλλες χώρες της ευρωζώνης, αλλά και για εκείνα τα κράτη που επιδιώκουν να εισέλθουν στο μέλλον στη ζώνη του ευρώ.

Slate (Ποντίκι)

Για τη Γερμανία το πρόβλημα είναι η δημοσιονομική απειθαρχία, προτείνει άγριες περικοπές δαπανών και αυστηρές ποινές. Απαιτεί όλη την πειθαρχία που χρειάζεται ένα καλό ευρωπαϊκό κράτος, κανέναν όμως από τους αντισταθμιστικούς, αναδιανε-

μητικούς μηχανισμούς που έχουν τα κράτη, όπως κοινή φορολογία και αναδιανομή. Θέλει όλα τα κέρδη, κανένα από τα κόστη της Ευρωζώνης.

Δ. Κωνσταντακόπουλος (ΚτΕ)

Η οικονομική κρίση δεν ήταν θεομηνία. Ήταν κατά μέτωπο οικονομική επίθεση, διαπράχθηκε από ανθρώπους και στοίχισε σε εκατομμύρια συνανθρώπους τη δουλειά τους, εξανέμισε δισεκατομμύρια δολάρια των αποταμιευτών και έσπρωξε τη χώρα μας στη χειρότερη οικονομική καταστροφή από την εποχή του 1930.

Καρλ Λέβιν, γερουσιαστής Μίσγκαν, Δημοκρατικό Κόμμα Η Ελλάδα είναι μισητή ακριβώς για την αντίσταση που προβάλλει. Αυτή αποτελεί ανάθεμα για τους Ευρωπαίους τραπεζίτες και θεωρείται ανόσχεση στην ανάγκη του γερμανικού κεφαλαίου να ελέγξει όλες τις αγορές την επαύριον της προβληματικής γερμανικής επανένωσης (...) Ευτυχώς οι Έλληνες ξέρουν ποιος είναι ο εχθρός τους και θεωρούν ότι βρίσκονται, για μια ακόμη φορά, στη Ιστορία τους υπό ξενική κατοχή. Όμως σηκώνονται ξανά όρθιοι με μεγάλο

κουράγιο.

New Statesman (Πρώτο Θέμα)

Δεν είναι και ό,τι πιο ελπιδοφόρο το γεγονός πως διανοούμενοι και καλλιτέχνες όχι μόνο δεν αφήνουν τον ναρκισσισμό και την εγωπάθειά τους, όχι μόνο δεν προσπαθούν να κατεβούν στον κόσμο, αλλά περιφρουρούν με τη σιωπή και την απουσία τους τις βολικές σήγουρες θεσούλες, που τους κέρασαν διάφοροι οικονομικοί και κρατικοί θάκοι εξουσίας και ένα καθεστώς δημοσιοπειλεικίων σχέσεων.

Θ. Ανεστόπουλος (τραγουδί)

■ **Εήλξε η «περίοδος χάριτος» που ζητήθηκε από την τρόικα, προκειμένου η κυβέρνηση να σκορπίσει σύγχυση για το νέο Ασφαλιστικό**

Η κοροϊδία έλαβε τέλος

«Έχουν δίκιο οι διαδηλωτές να διαδηλώνουν», δήλωσε ο Παπανδρέου σε συνέντευξή του στην «El País»! Καμία έκπληξη. Αμέσως μετά την αναρρίχηση του κόμματός του στην εξουσία και της αφεντιάς του στην πρωθυπουργία, είχε δηλώσει ότι είναι... ανπεξουσιαστής και κάλεσε και τους υπουργούς του να επιδείξουν την ίδια... ανπεξουσιαστική συμπεριφορά. Όταν συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ φώναζαν ενώπιόν του, στο σχετικά πρόσφατο συνέδριο της ΓΣΕΕ, «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», δεν είχε κανένα πρόβλημα να... συμφωνήσει μαζί τους. Το 2008, είχε βγει από τη Βουλή, με τη γραβάτα στην τσέπη και όχι στο λαιμό, και είχε φωτογραφηθεί με σηκωμένη τη γροθιά πίσω από ένα πανό που κατήγγειλε το νομοσχέδιο Πετραλιά για το ασφαλιστικό. Το νομοσχέδιο Πετραλιά που ήταν απαλό χαδί μπροστά στη σιδερένια γροθιά του νομοσχεδίου Λοβέρδου-Παπανδρέου, που αν περάσει θα εξαφανίσει ό,τι γνωρίζαμε ως Κοινωνική Ασφάλιση.

Αυτό είναι το στιλάκι του Γιωργάκη και το γνωρίζουν πολύ καλά όσοι έχουν παρακολουθήσει την πολιτική του σταδιοδρομία. Πίσω από το επιτηδευμένα μειλίχιο ύφος, όμως, κρύβεται ένας αδιάτακτος εξουσιαστής, ένας άνθρωπος που εμπιστεύεται μόνο το στενό οικογενειακό του περιβάλλον. Είναι ένας λύκος με προβιά. Γι' αυτό και δεν δίστασε ούτε στιγμή να ξεπουλήσει τον ελληνικό λαό στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, με το Μνημόνιο που υπέγραψε με την ιμπεριαλιστική τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ. Τώρα, «αδειάζει» μεγαλοπρεπέστατα τον επί της Εργασίας και της Κοινωνικής Ασφάλισης υπουργό του, παραδίδοντας τον στη χλεύη των ΜΜΕ.

Πριν δοθεί στη δημοσιότητα το προσχέδιο Λοβέρδου για το Ασφαλιστικό, προηγήθηκε το γνωστό σόου του υπουργικού συμβουλίου. Ο Λοβέρδος παρουσίασε στους συναδέλφους του το νέο Ασφαλιστικό, ο πρωθυπουργός τον ευχαρίστησε και πέρασαν στη «συζήτηση» άλλων δύο νομοσχεδίων. Ήταν καθαρά μια φιάσα, για να αρχίσει ο Λοβέρδος την προπαγάνδα περί «ήπιας» ή «light» εκδοχής, σε σχέση με όσα είχαν συμφωνηθεί στο Μνημόνιο. Είχε προηγηθεί η τεράστια σε μέγεθος διαδήλωση της 5ης Μάη, με το τραγικό

περιστατικό των τριών νεκρών, που τους είχε κλειδώσει μέσα στο υποκατάστημα της Marfin ο Βγενόπουλος. Το σύστημα ήταν ανήσυχος. Αν έπεφτε «καπάκι» το Ασφαλιστικό, φοβούνταν έκρηξη. Αποφάσισαν, λοιπόν, να ζητήσουν μια περίοδο χάριτος, στη διάρκεια της οποίας να στήσουν μια δημοαγωγική επιχείρηση πάνω στο Ασφαλιστικό. Και η άδεια δόθηκε, γιατί και οι άνθρωποι της τρόικα ξέρουν να εκπιούν τις πολιτικές ανάγκες. Άλλωστε, είχαν τη διαβεβαίωση της κυβέρνησης, ότι όλα τα συμφωνημένα στα Μνημόνια θα γίνονταν σεβαστά και το χρονοδιάγραμμα θα τηρηθεί.

Η προπαγάνδα περί «ήπιου» Ασφαλιστικού ξεκίνησε από το μηχανισμό του ΠΑ-ΣΟΚ. Ο χαρακτηρισμός «light» ακούστηκε από τα χείλη του προέδρου της ΓΣΕΕ Γ. Παπαναγόπουλου. Παράλληλα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έλεγε και άλλα ψέματα, όπως αποκαλύψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Σε φυλλάδιο που κυκλοφόρησαν ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ δεν έλεγαν κουβέντα για την ουσία του νέου Ασφαλιστικού, αλλά έγραφαν ότι απλά «ακολουθεί την παλιά χρεοκοπημένη συνταγή μείωσης των συντάξεων υλοποιώντας το νόμο Πετραλιά με αύξηση των ορίων ηλικίας». Έγραφαν ακόμη, ότι το νέο Ασφαλιστικό «μειώνει τις συντάξεις έως και 15% και οδηγεί το ποσοστό αναπλήρωσης στο 65%». Χοντρά ψέματα, δηλαδή (ρίξτε μια ματιά στην ανάλυση στις σελίδες 9-10 και θα καταλάβετε ότι αυτή η προπαγάνδα της ΓΣΕΕ δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα).

Τα ΜΜΕ, από την άλλη, έριξαν το θέμα στα αζήτητα. Ο,τι έγραφαν ήταν απ' αυτά που διοχέτευε ο Λοβέρδος. Έτσι, στους εργαζόμενους περνούσε η αντίληψη ότι έχουμε ένα συνηθισμένο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, που χειροτερεύει κάπως τους όρους συνταξιοδότησης, χωρίς να θίγει την πλειοψηφία των σημερινών ασφαλισμένων. Περνούσαν στον κόσμο την αντίληψη ότι «και μεν είναι ένα κακό νομοσχέδιο, αλλά δε μπορούμε να κάνουμε και τίποτα. Θα παλέψουμε, θα βελτιώσουμε μερικά σημεία και θα το καταπιούμε κι αυτό, όπως κατάπιαμε και τα προηγούμενα».

Αυτά εμείς δεν τα λέμε τώρα, εκ των υστέρων. Τα είπαμε από την πρώτη στιγμή.

Πριν από δυο βδομάδες, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση του προσχέδιου, στο δισελίδιο αφιέρωμα-ανάλυση που δημοσιεύσαμε στην «Κ», ξεκινήσαμε με ένα άρθρο που είχε τίτλο «Προπαγάνδα με ψευτιές». Εξηγήσαμε σ' αυτό, ότι η κυβέρνηση θορυβήθηκε από τη μαζικότητα απεργία της 5ης Μάη και έβαλε μπροστά μια προπαγανδιστική εκστρατεία. Αφού εξηγήσαμε ότι η «απόκλιση» από το Μνημόνιο γίνεται καθαρά για προπαγανδιστικούς λόγους και με τη σύμφωνη γνώμη της τρόικας, σημειώναμε με έμφαση: «Αυτά που εμφανίζονται ως "ήπια" προσέγγιση θα αποκατασταθούν σύμφωνα με όσα προβλέπει το Μνημόνιο, είτε τις επόμενες εβδομάδες, είτε μετά από ένα χρονικό διάστημα, διότι δεν έχουν άμεσο δημοσιονομικό κέρδος». Αυτό ακριβώς άρχισε να γίνεται από την περασμένη Δευτέρα.

Η εντολή δόθηκε από το μεγάλο Μαξίμου: «αδειάστε» το Λοβέρδο. Και τα ΜΜΕ έδειξαν ιδιαίτερη σκληρότητα απέναντι στον υπουργό Εργασίας. Κυριολεκτικά τον έκαναν ρόμπα. Ο Πρετεντέρης στην τηλεοπτική του εκπομπή, Δευτέρα βράδυ, και την άλλη μέρα όλες οι ραδιοφωνικές εκπομπές, με προεξάρχουσες τις χιουμοριστικές, που έβαζαν αποσπάσματα από τις δηλώσεις του υπουργού Εργασίας στην εκπομπή του Πρετεντέρη και έσπαγαν πλάκα. Τι έκανε ο Λοβέρδος; Φόρεσε τη φουστάνελα του Κολοκοτρώνη, έβαλε στο κεφάλι την περικεφαλαία του Λεωνίδα, πήρε την ασπίδα και το σπαθί του Μεγαλέξαντρου και διακήρυξε ότι «δίνει μάχες»!

Την ίδια ώρα, ο Παπακωνσταντίνου, με τη γνωστή τακτική του off the record, κάρφωσε το μαχαίρι στην κοιλιά του συναδέλφου του και γύριζε σαδιστικά τη λαβή: «Θα γίνει ό,τι ακριβώς προβλέπει το Μνημόνιο, το οποίο αποτελεί νόμο του κράτους. Όσα καταγράφονται σ' αυτό θα τηρηθούν κατά γράμμα. Τίποτα λιγότερο». Ο Λοβέρδος προσπαθούσε να παίξει την τελευταία άμυνα (τρομάρα του): *ό,τι γράφει το μνημόνιο ισχύει, αλλά εγώ έχω αναλογιστικές μελέτες, που μου δείχνουν ότι δεν χρειάζεται να καταργήσω την 37ετία και να πάω στη 40ετία. Συζητώ, λοιπόν, και προσπαθώ να τους πείσω.* Τότε ήταν που τον

πήραν όλοι στο ψιλό. Ξαφνικά, οι αστικές φυλλάδες «ανακάλυψαν» το Μνημόνιο. Διάφορα «παπαγαλάκια», που μέχρι εκείνη τη στιγμή έπαιζαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τη παιχνίδα της «ήπιας» εκδοχής, άρχισαν να βάζουν ολόκληρα αποσπάσματα από το Μνημόνιο. Αυτοί που έγραφαν ότι η τρόικα απαιτεί πρόσθετα μέτρα, ξαφνικά «ανακάλυψαν» ότι τίποτα πρόσθετο δεν ζητείται, αλλά μόνο όσα είναι αποτυπωμένα στο Μνημόνιο. Είχε φροντίσει γι' αυτό και ο εκπρόσωπος του Ολι Ρεν, Αμαντέο Αλταφράζ, που ξεκαθάρισε ότι η επιστολή που έστειλε στην κυβέρνηση η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων της Κομισιόν, ενόψει της κατάθεσης του νομοσχεδίου για το Ασφαλιστικό στη Βουλή, «αποτελεί μέρος της τακτικής αλληλογραφίας με τις ελληνικές αρχές και δεν περιέχει τίποτα το νέο». Εντάσσεται «στη διαδικασία παρακολούθησης που έχει αποφασιστεί στο πλαίσιο του Μνημονίου» και «δεν περιλαμβάνει καμιά καταγγελία, ούτε ασκή κριτική». Οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών δεν γουστάρουν τα πολλά-πολλά. Δε γουστάρουν ο κάθε Λοβέρδος να καθιστά τις υπηρεσίες τους δακτυλοδεικτούμενες και να τις δείχνει σαν τους «κακούς» της υπόθεσης, κρατώντας για τον εαυτό του το ρόλο του «καλού».

Το Μνημόνιο θα εφαρμοστεί, λοιπόν. Μάλλον σε όλες τις πτυχές του από τώρα. Πέρα απ' αυτά, όμως, που εμφανίζει σαν δήμεν επιδικα ο Λοβέρδος (40ετία και πλήρης εφαρμογή του νέου συστήματος από το 2015 και όχι από το 2018), δεν είναι τα βασικά στοιχεία του νέου ασφαλιστικού συστήματος. Αν μείνουμε σ' αυτά, τότε θα έχουμε παγιωθεί εκεί που θέλει η κυβέρνηση. Η έναρξη του νέου συστήματος σε πλήρη μορφή από το 2015 θα θίξει λίγο περισσότερο μόνο όσους θα βγουν στη σύνταξη μέχρι 31.12. 2017 (δες αναλυτικά στη σελίδα 8). Όμως, και στο 2018 να μετακινήσει η έναρξη, το ίδιο θα είναι για όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Η ουσία βρίσκεται στο ίδιο το περιεχόμενο του νέου ασφαλιστικού συστήματος και όχι στην ημερομηνία έναρξής του. Η ουσία βρίσκεται στην εξαφάνιση της Κοινωνικής Ασφάλισης και στην εξάτμιση της σύνταξης.

■ **Οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος**

Δείχνει σαν να «μαζεύτηκε» ο πρόεδρος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος, μετά την οξεία αντίδραση του κοινοβουλευτικού θιάσου στα όσα δήλωσε προ δεκαπενθημέρου, απαξιώνοντας συλλήβδην το πολιτικό σύστημα και ανοίγοντας συζήτηση για κάποιον ελληνικού τύπου «μπερλουσκονισμό». Όμως, τα φαινόμενα απατούν. Θεωρούμε σίγουρο ότι ο Δασκαλόπουλος θα επανέλθει. Είτε άμεσα ο ίδιος είτε μέσω συγκροτημάτων των ΜΜΕ που τον αβαντάρουν, όπως το συγκρότημα Αλαφούζου, που «παίζει» το σενάριο της «κυβέρνησης τεχνοκρατών».

Το πολιτικό σύστημα είναι απαξιωμένο και οι καπιταλιστές –ή έστω μια μερίδα τους που επιθυμεί άμεσες πολιτικές παρεμβάσεις– θα πυκνώσουν την πίεσή τους, επιδιώκοντας σε πρώτη φάση δυο πράγματα. Πρώτο, να βγουν έξω από το κάδρο των ευθυνών για την οικονομική κατάσταση. Για όλα φταίνει οι πολιτικοί και οι πελατειακές τους σχέσεις, ενώ οι καπιταλιστές, η κατεξοχίτη κρατικοδίαιτη τάξη, η τάξη που έχει όλη τη δαμάσκηνη αλλά υπάλληλους τους αστούς πολιτικούς, δε φταίνει σε τίποτα. Δεύτερο, να ευθυγραμμιστούν με τον φασίζοντα λαϊκισμό, με τον οποίο κάποιον επιχειρούν να υποκαταστήσουν τον αντικαπιταλισμό. Μπορεί οι βιομήχανοι να μη κραυγάζουν «κλέφτες, κλέφτες» και «όλοι ίδιοι είναι», θα φλερτάρουν όμως και μ' αυτή την κατεύθυνση, προσπαθώντας να την οδηγήσουν σε μια αντίληψη τεχνοκρατικής διαχείρισης της πολιτικής.

Ήδη, το αστικό πολιτικό σύστημα αντέδρασε, αν και οι αντιδράσεις του είναι εξαιρετικά αναίμακες, γιατί απαξιώνεται καθημερινά και περισσότερο στον εργαζόμενο λαό και τη νεολαία. Το μεγαλύτερο λάθος που θα μπορούσε να κάνει είναι επαναστάτης είναι να υπερασπιστεί την «πολιτική», έτσι γενικά και αόριστα, έναντι του «μπερλουσκονισμού». Ο «μπερλουσκονισμός» δεν είναι παρά η άλλη όψη του νομίσματος της αστικής πολιτικής. Δεν θα τον πολεμήσουμε αυτοτελώς, αλλά πολεμώντας το σύνολο της αστικής πολιτικής. Διαχωριζόμενοι κάθετα από κάθε έκφραση της αστικής πολιτικής και προβάλλοντας την ανάγκη για μια νέα ταξική συλλογικότητα, οργανωμένη σε όλα τα επίπεδα, που θα έρθει σε ρήξη με το σύνολο του αστικού καθεστώτος.

■ **Βλάκες ή συνένοχοι;**

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η ερώτηση που υπέβαλαν προς τον υπουργό Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου 10 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, με επικεφαλής τη Βάσω Παπανδρέου, με περιεχόμενο τα κόλπα με τα οποία η ΤτΕ διευκόλυνε τους «κερδοσκόπους», εντάσσεται στο πλαίσιο των εσωκομματικών ανταγωνισμών του ΠΑΣΟΚ. Η Βάσω έχει και άλλη φορά «καταχεριάσει» τον Παπακωνσταντίνου, ενώ έχει εξευτελίσει την Κατσέλη, αναγκάζοντάς την να αποσύρει τροπολογία. Δείχνει σε όλους πως «ο παλιός είναι αλλιώς» και πως Παπακωνσταντίνου και Κατσέλη μπροστά της είναι... απλώς οδοντόκρεμες. Θα ήταν λάθος, όμως, να δούμε αυτή την ερώτηση απλώς μ' αυτή της τη διάσταση. Εδώ υπάρχει ζουμί και πολύ μάλιστα.

Οι ερωτώντες βουλευτές αναφέρονται σε πραγματικά περιστατικά. Πάνω που άρχιζε η κερδοσκοπική επίθεση κατά του ελληνικού χρέους, η ΤτΕ άλλαξε τις διαδικασίες για τις συναλλαγές επί των ελληνικών ομολόγων και επέτρεψε στους «σορτάκηδες» να παίζουν «αέρα» για 10 μέρες αντί για τρεις που ίσχυε. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά το Δεκέμβριο, όταν κάποιος από τους «σορτάκηδες» βρέθηκαν ανοιχτοί (έπρεπε, δηλαδή, να παραδώσουν ομολόγα τα οποία δεν διέθεταν, διότι απλούστατα είχαν πουλήσει «αέρα» (naked bonds), η ΤτΕ αποφάσισε να καταργήσει τις κυρώσεις που προβλέπονταν. Τον Απρίλη, μάλιστα, ο ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους) οργάνωσε και ειδική δημοπρασία δεκαετών ομολόγων, για να μπορέσουν να καλυφθούν οι έλληνες «σορτάκηδες» (οι τράπεζες, δηλαδή), που είχαν πουλήσει «αέρα» και δεν είχαν ομολόγα να παραδώσουν.

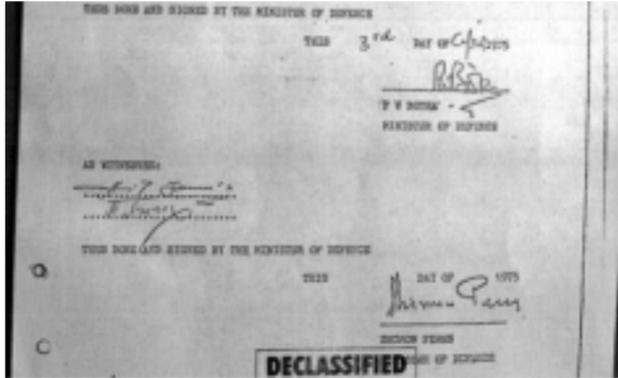
Ακόμα και άσχετος να είσαι καταλαβαίνεις ότι όλ' αυτά έγιναν για να μπορούν και οι έλληνες καπιταλιστές (μέσω των τραπεζών που διαχειρίζονται τα συσσωρευμένα κέρδη τους) να πάρουν μέρος στο «μεγάλο πάρτι» των ελληνικών ομολόγων! Και η ΤτΕ τους διευκόλυνε. Γι' αυτό και όταν άρχισε το χοντρό παιχνίδι, έσπευσε να πάρει πίσω τη συγκεκριμένη ρύθμιση, ενώ μέχρι τώρα αρνήθηκε να δώσει στους βουλευτές τα στοιχεία που ζήτησαν. Αντ' αυτού, ο Προβόπουλος ζήτησε και πήρε μια επιστολή «κάλυψης» από μια αντιπρόεδρο της ΕΚΤ, το περιεχόμενο της οποίας δε μπορεί να σταθεί ούτε σε συζήτηση καφενεϊού. Ο Παπακωνσταντίνου, εμφανώς χλωμένος, καλύπτει μέχρι στιγμής (αν και με προσεκτικό τρόπο) την ΤτΕ, δεν ξέρουμε όμως αν θα τολμήσει να το κάνει και στην απάντηση που πρέπει να δώσει στους συναδέλφους του. Σε κάθε περίπτωση, το ερώτημα για τους εμπλεκόμενους είναι απλό: συνένοχοι ή βλάκες;

Χέρι-χέρι σιωνισμός και απαρτχάιντ

«Η αναίσχυνη συμμαχία: Η μυστική συμμαχία του Ισραήλ με το απαρτχάιντ της Νότιας Αφρικής». Με τον παραπάνω τίτλο (στο πρωτότυπο: The Unspoken Alliance: Israel's secret alliance with apartheid South Africa) κυκλοφόρησε την περασμένη βδομάδα στις ΗΠΑ το βιβλίο του αμερικανού ακαδημαϊκού Sasha Polakow-Suransky, στο οποίο αποκαλύπτει με βάση απόρρητα νοτιοαφρικανικά ντοκουμέντα ότι το Ισραήλ προσφέρθηκε να πουλήσει πυρηνικές κεφαλές στο ρατσιστικό καθεστώς του απαρτχάιντ, αποδεικνύοντας έτσι για πρώτη φορά με επίσημα ντοκουμέντα ότι το Ισραήλ έχει στην κατοχή του

πυρηνικά όπλα, παρόλο που οι ισραηλινές αρχές ακολουθούν μια πολιτική «ασάφειας», ούτε επιβεβαιώνουν ούτε αρνούνται την ύπαρξή τους. Αποσπάσματα από τα ντοκουμέντα αυτά αναφέρονται σε σχετικό δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (23/5/10).

Το νοτιοαφρικανικά απόρρητα ντοκουμέντα, τα οποία δόθηκαν στη δημοσιότητα από τις μετα-απαρτχάιντ κυβερνήσεις, ύστερα από αίτημα του συγγραφέα για να τα χρησιμοποιήσει στην έρευνά του, αποκαλύπτουν ότι οι δύο πλευρές συναντήθηκαν στις 31 Μαρτίου του 1975. Στη συνάντηση αυτή, οι ισραηλινοί αξιωματούχοι «προσφέρθηκαν επίσημα να πουλήσουν στη Νότια Αφρική πυραύλους Ιεριχώ, που μπορούν να φέρουν πυρηνικές κεφαλές».

Ανάμεσα σ' αυτούς που συμμετείχαν στη συνάντηση ήταν ο αρχηγός του νοτιοαφρικανικού στρατού, στατηγός RF Armstrong, ο οποίος συνέταξε αμέσως ένα υπόμνημα στο οποίο εξέθετε τα πλεονεκτήματα για τη Νότια Αφρική αν αποκτούσε πυραύλους Ιεριχώ, αλλά μόνο αν αυτοί εφοδιάζονταν με πυρηνικές κεφαλές. Στο υπόμνημα αυτό ο Armstrong, μεταξú άλλων, αναφέρει: «Εξετάζοντας τα πλεονεκτήματα ενός οπλικού συστήματος όπως αυτό που μας προσφέρεται, πρέπει να τεθούν

ορισμένοι όροι: α) Οι πύραυλοι θα είναι οπλισμένοι με πυρηνικές κεφαλές...». Το υπόμνημα χαρακτηρίστηκε «άκρως απόρρητο» και φέρει την ίδια ημερομηνία με τη συνάντηση της 31ης Μαρτίου. Στο σχέδιο για την απόκτηση των πυραύλων Ιεριχώ δόθηκε η κωδική ονομασία «Chalet».

Λίγους μήνες αργότερα, στις 4 Ιουνίου, συναντήθηκαν στη Ζυρίχη ο τότε ισραηλινός υπουργός Αμυνας και τώρα πρόεδρος Σιμόν Πέρες με τον νοτιοαφρικανό ομολόγο του PW Botha. Για τη συνάντηση αυτή, στα σχετικά ντοκουμέντα, μεταξύ άλλων, αναφέρεται: «Ο υπουργός Botha εξέφρασε ενδιαφέρον για ένα ορισμένο αριθμό μονάδων

του συστήματος Chalet, υπό τον όρο ότι θα είναι διαθέσιμο το σωστό φορτίο». «Ο υπουργός Πέρες απάντησε ότι το σωστό φορτίο ήταν διαθέσιμο σε τρία μεγέθη. Ο υπουργός Botha εξέφρασε τις ευχαριστίες του και είπε ότι θα ζητήσει τη γνώμη της κυβέρνησής του». Τα τρία μεγέθη, σύμφωνα με τη «Guardian», αναφέρονταν προφανώς στις συμβατικές, χημικές και πυρηνικές κεφαλές. Άλλωστε, το καθεστώς του απαρτχάιντ διέθετε συμβατικές και χημικές κεφαλές, αυτές που του έλειπαν ήταν οι πυρηνικές.

Τελικά, η συμφωνία για τους πυραύλους Ιεριχώ με πυρηνικές κεφαλές δεν προχώρησε, ωστόσο, τα επόμενα χρόνια, αναπτύχθηκε στενή στρατιωτική συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες, ώστε στα τέλη της δεκαετίας του '70 η Νότια Αφρική ήταν ο καλύτερος πελάτης οπλικών συστημάτων του Ισραήλ και το προμήθευε με μεγάλη ποσότητα από το συμπυκνωμένο ουράνιο που χρειαζόταν για να αναπτύξει τα πυρηνικά του όπλα.

Τα ντοκουμέντα που έφε-

ρε στο φως η έρευνα του αμερικανού ακαδημαϊκού Sasha Polakow-Suransky επιβεβαιώνουν τις αποκαλύψεις του ισραηλινού πυρηνικού μηχανικού Μορντεχάι Βανούνου για το πρόγραμμα πυρηνικών όπλων του Ισραήλ στους «Sunday Times» το 1986.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι το Ισραήλ πίεσε τη σημερινή κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής να μη δημοσιοποιήσει τα ντοκουμέντα στα οποία βασίστηκε η έρευνα του Polakow-Suransky. Όπως ο ίδιος αναφέρει στο βιβλίο του, «το ισραηλινό υπουργείο Αμυνας προσπάθησε να εμποδίσει την πρόσβασή μου στη συμφωνία Secment (τη μυστική συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας ανάμεσα στις δύο πλευρές), με τη δικαιολογία ότι είναι ευαίσθητο υλικό. Οι Νοτιοαφρικανοί δεν φάνηκαν να δίνουν σημασία. Μαύρισαν λίγες γραμμές και μου την παρέδωσαν. Η κυβέρνηση του Εθνικού Αφρικανικού Κογκρέσου δεν ενδιαφέρεται και τόσο να καλύψει τις βρόμικες δουλειές των παλιών συμμάχων του καθεστώτος του απαρτχάιντ».

■ Ο Βανούνου ξανά στη φυλακή

Ο Μορντεχάι Βανούνου, ο ισραηλινός πυρηνικός μηχανικός που πέρασε 18 χρόνια σε απομόνωση στις ισραηλινές φυλακές, γιατί έκανε αποκαλύψεις για το πρόγραμμα πυρηνικών όπλων του Ισραήλ στους «Sunday Times» το 1986, κλείστηκε ξανά στη φυλακή με την κατηγορία ότι παραβίασε τους όρους που του είχαν τεθεί όταν αποφυλακίστηκε το 2004.

Συγκεκριμένα, τον περασμένο Δεκέμβριο, καταδικάστηκε από ισραηλινό δικαστήριο να υπηρετήσει για τρεις μήνες σε κοινοτική υπηρεσία ή να μείνει για τρεις μήνες στη φυλακή, γιατί συνελήφθη σε ξενοδοχείο της Ιερουσαλήμ να συνομιλεί με μια Νορβηγίδα. Ο Βανούνου επέλεξε την κοινοτική υπηρεσία, αλλά ζήτησε από το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ να υπηρετήσει στην αραβική ανατολική Ιερουσαλήμ και όχι στη δυτική με το επιχείρημα ότι μπορεί να «παρενοχλείται από τον ισραηλινό πληθυσμό». Όμως το δικαστήριο απέρριψε το αίτημά του και διέταξε τον εγκλεισμό του στη φυλακή.

«Ντροπή σε σας, στο Ισραήλ και στους ανόητους πράκτορες της Shin Bet και της Mossad, που με στέλνετε στη φυλακή ύστερα από 24 χρόνια, κατά τα οποία έλεγα μόνο την αλήθεια», φώναξε οργισμένος πριν τον απομακρύνουν από την αίθουσα του δικαστηρίου.

Ο Μορντεχάι Βανούνου είχε δώσει στους «Sunday Times» φωτογραφίες των εγκαταστάσεων του πυρηνικού εργοστασίου της Ντιμόνα στην έρημο Νεγκέβ και λεπτομερείς περιγραφές της διαδικασίας παραγωγής του πυρηνικού υλικού. Από το 2004 που αποφυλακίστηκε έχει συλληφθεί μερικές φορές με την κατηγορία ότι παραβίασε τους όρους που του έχουν επιβληθεί, δηλαδή την απαγόρευση να ταξιδεύει και να έχει επαφή με ξένους.

■ Γάζα: Κόβουν το ατσάλινο τείχος

Τα υπόγεια τούνελ, μέσω των οποίων μεταφέρεται το 80% των βασικών αγαθών, σύμφωνα με το ΟΗΕ, είναι ο βασικός δρόμος εφοδιασμού από την Αίγυπτο για την επιβίωση του πληθυσμού στη Λωρίδα της Γάζας.

Όπως είναι γνωστό, το καθεστώς του Χόσι Μουμπάρακ, σε συνεργασία με τους Αμερικανούς και τους Ισραηλινούς, επιχειρεί να σφίξει ακόμη περισσότερο την πολιορκία της Γάζας, κατασκευάζοντας ένα υπόγειο ατσάλινο τείχος κατά μήκος των αιγυπτιακών συνόρων με τη Γάζα. Το τείχος αυτό, που άρχισε να κατασκευάζεται το 2009 από ενισχυμένο ατσάλι, ανθεκτικό υποτίθεται ακόμη και σε βόμβες, εισχωρεί σε βάθος 18 μέτρων και θα εκτείνεται σε μήκος 11 χιλιομέτρων.

Όμως, όπως αποκαλύπτει σχετικό ρεπορτάζ του BBC (6/5/10), ακόμη και αυτό το ανθεκτικότατο τείχος δεν είναι ικανό να σταθεί εμπόδιο στην ανάγκη της επιβίωσης. Χρησιμοποιώντας ισχυρούς κόφτες, που τροφοδοτούνται με οξυγόνο, κόβεται ύστερα από πολύωρη προσπάθεια. Ανθρωποι που κάνουν αυτή τη δουλειά δήλωσαν στο BBC ότι χρειάζονται περίπου μια μέρα για να κόψουν ένα τετραγωνικό μέτρο. Και πρόσθεσαν: «Αν ανοίξουν τα σύνορα, δεν θα υπάρχει ανάγκη να σκάβουμε τούνελ. Αλλά μέχρι να το κάνουν, θα συνεχίσουμε να σκάβουμε, όσο κι αν προσπαθούν να μας σταματήσουν. Κάθε πρόβλημα έχει μια λύση».

■ Αφγανιστάν

«Νίκης» συνέχεια

Με εντυπωσιακές επιθέσεις σε σημαντικούς στρατιωτικούς νατοϊκούς στόχους συνεχίζεται η ειρηνική επιχείρηση «Νίκη» των Ταλιμπάν.

Το απόγευμα της 22ης Μαΐου, μια ομάδα μαχητών επιτέθηκε στην αεροπορική νατοϊκή βάση της Κανταχάρ, την ώρα που δύο ανώτατοι βρετανοί αξιωματούχοι, ο υπουργός Εξωτερικών Ουίλιαμ Χέιγκ και ο υπουργός Αμυνας Λίαμ Φοξ, ετοιμάζονταν να επισκεφτούν τη βάση.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη στρατιωτική βάση στο Αφγανιστάν, έδρα της νατοϊκής διοίκησης του νότιου Αφγανιστάν, η οποία φιλοξενεί πάνω από 20.000 στρατιωτικό προσωπικό.

Εκπρόσωπος των Ταλιμπάν ανακοίνωσε ότι οι μαχητές επιτέθηκαν από δύο πλευρές και εκτόξευσαν 15 ρουκέτες, ενώ η νατοϊκή διοίκηση ανακοίνωσε ότι απωθήθηκαν οι μαχητές που επιχείρησαν να διεισδύσουν στη βάση και ότι τραυματίστηκαν μερικοί εργολάβοι και νατοϊκοί στρατιώτες.

Ηταν η δεύτερη μεγάλη με-

τωπική επίθεση σε νατοϊκή στρατιωτική βάση σε λιγότερο από μια βδομάδα. Προηγήθηκε στις 19 Μαΐου η επίθεση στη βάση Μπαγκράμ, τη μεγαλύτερη αμερικανική αεροπορική βάση στα βόρεια της Καμπούλ, κατά την οποία σκοτώθηκε ένας αμερικανός εργολάβος και τραυματίστηκαν 9 αμερικανοί στρατιώτες κατά την ανταλλαγή πυρών, που κράτησε 8 ώρες. Μια μέρα νωρίτερα, στις 18 Μάη, είχε γίνει επίθεση αυτοκτονίας

στην καρδιά της Καμπούλ, με στόχο νατοϊκή αυτοκινητοπομπή, από την οποία σκοτώθηκαν 18 άτομα, ανάμεσα στους οποίους ήταν 5 αμερικανοί στρατιώτες και ένας καναδός αξιωματικός.

Στις 26 Μαΐου, έγινε μια μεγάλη έκρηξη από αυτοκίνητο-βόμβα στην πόλη της Κανταχάρ μπροστά σε ένα κτίριο, το οποίο χρησιμοποιείται από το NATO και φιλοξενεί εκατοντάδες αμερικανούς και

καναδούς στρατιώτες καθώς και κυβερνητικούς υπαλλήλους, με άγνωστο τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές αριθμό θυμάτων. Και έπεται συνέπεια.

Είναι φανερό ότι οι Ταλιμπάν κάνουν επιδείξει δύναμη και στέλνουν το μήνυμα ότι μπορούν να χτυπούν όπου θέλουν, ακόμη και τους πιο σημαντικούς και αυστηρά φρουρούμενους εχθρικούς στόχους. Οι επιθέσεις αυτές έχουν μεγάλο πολιτικό και ψυχολογικό αντίκτυπο στον αφγανικό πληθυσμό, αλλά και στο ηθικό τόσο των ανταρτών όσο και των κατοχικών στρατευμάτων, σε σχέση με τις απώλειες και τις ζημιές που προκαλούν.

Μπούμερανγκ για την κυβέρνηση

Μετά τον Τσουκάτο, που έχει ομολογήσει ότι πήρε από τη Siemens 1.000.000 δολάρια και τα έβαλε στο ταμείο του ΠΑΣΟΚ σε δόσεις (έτσι λέει και ουδείς τον έχει διαφεύσει πειστικά), ένα ακόμη γκεσέμι του σημερινού «εκσυγχρονισμού», ο πρώην υπουργός Τ. Μαντέλης, παραδέχτηκε ότι αυτός είναι ο Ροκος της ελβετικής τράπεζας και ότι στο λογαριασμό του κατατέθηκαν 200.000 γερμανικά μάρκα σαν προεκλογική χορηγία από τη Siemens. Κατατέθηκαν και άλλα 250.000 μάρκα, αλλά—όπως είπε—δεν ξέρι ποιος τα κατέθεσε, ούτε ενδιαφέρθηκε να μάθει!

Για την κυβέρνηση Παπανδρέου η αναψηλάφηση του σκανδάλου Siemens, σε επίπεδο μιας εξεταστικής επιτροπής δημιουργίας εντυπώσεων (γιατί τα αδικήματα για τους υπουργούς

έχουν παραγραφεί), γίνεται μπούμερανγκ. Μόνο δικά του στελέχη και μάλιστα προβεβλημένα στελέχη της εποχής Σημίτη, έχουν μέχρι στιγμής ομολογήσει ότι πήραν μίζες. Γιατί μίζες είναι και όχι «προεκλογικές χορηγίες». Άλλωστε, αν πιστεύαμε ότι η Siemens έδινε «χορηγία» στο κόμμα, γιατί να δώσει και σε ένα στελεχός του, αν δεν προσέβλεπε κάπου; Αντε να πείσει ο Παπανδρέου ότι δεν έχει καμιά σχέση με όλα αυτά, όταν ο ίδιος υπήρξε πρωτοκλασάτος υπουργός των κυβερνήσεων Σημίτη.

Βέβαια, από τις μίζες της Siemens λείπουν πολλά, πάρα πολλά. Ο Μαντέλης παραδέχτηκε τα λίγα, προφανώς για να σταματήσει κάθε παραπέρα έρευνα. Άλλοι (άφησε μπηχτές και για συναδέλφους του) μπόρεσαν και τα «ξέπλυναν» αποτελεσματικά.

Η βύθιση της νοτιοκορεάτικης κορβέτας «Τσεονάν», στα θαλάσσια σύνορα μεταξύ των δύο κρατών, στις 26 Μάρτη, άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου και έφερε τις δύο χώρες προ των πυλών μιας ένοπλης αναμέτρησης. Η Νότια Κορέα, οι Αμερικάνοι, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τα δυτικά ΜΜΕ εξαπολύουν μύδρους κατά του καθεστώτος της Βόρειας Κορέας, το οποίο παρουσιάζει σαν υπεύθυνο στην έκθεση της η «διεθνής επιτροπή έρευνας» για τη βύθιση του «Τσεονάν», τα συμπεράσματα της οποίας δημοσιεύτηκαν την προηγούμενη Πέμπτη.

Σύμφωνα με τα δυτικά ΜΜΕ και τους Αμερικάνους, η βύθιση του «Τσεονάν» έγινε από βορειοκορεάτικο υποβρύχιο, κατόπιν εντολής του 72χρονου βορειοκορεάτη ηγέτη Κιμ Γιονγκ Ιλ (γιου του ιστορικού ηγέτη της χώρας, Κιμ Ιλ Σουνγκ), σε μια προσπάθεια να συστειρώσει το καθεστώς και να αποφύγει την ενδοκαθεστωτική φαγωμάρα κατά τη μεταβατική περίοδο παραόδου της εξουσίας στο γιο του! Δηλαδή, η Βόρεια Κορέα θα έμπαινε σε έναν πόλεμο μόνο και μόνο για να δώσει ο... «τρελός» ηγέτης της την εξουσία στο γιοκα του! Κι αυτά τα ισχυρίζονται «σοβαρές» φυλλάδες, όπως η γερμανική «Ζιντόιτσε Τσάιτουνγκ».

Πολιτική «κατινιά»

Όμως, το πότε θα γίνει η «μετάβαση» εξακολουθεί να παραμένει άγνωστο. Τα σενάρια διαδοχής «παίζουν» εδώ κι ένα χρόνο. Σχετικό δημοσίευμα είχε μια άλλη «σοβαρή» εφημερίδα, η Ουάσινγκτον Πόστ, η οποία στις 3 Ιούνη του 2009 μας «πληροφόρησε» ότι τα «τζιμάνια» της νοτιοκορεάτικης αντικατασκοπίας ανακάλυψαν ότι ο Κιμ σκοπεύει να δώσει την εξουσία στον μικρότερο γιο του, τον 26χρονο Κιμ-Γιονγκ-Αν που σπούδασε με πλαστό όνομα στην Ελβετία και είναι λάτρης του... Μάικλ Τζόρνταν, κατά την εφημερίδα, ενώ κατά την πάντα «έγκυρη» Βικιπαίδεια, ο Κιμ-Γιονγκ-Αν περιγράφεται το ίδιο «σκληρός» με τον πατέρα του (διαλέγετε και παίρνετε)! Τους δύο άλλους γιους του δεν τους εμπιστευόταν, γιατί ο ένας ήταν ολιγών... «κουνιστός» («θλυπρεπής») τον αναφέρει επί λέξει η φυλλάδα) και ο άλλος είχε πιαστεί στα πράσα να περνάει με πλαστό διαβατήριο τα γιαπωνέζικα σύνορα για να επισκεφτεί τη... Ντίονεϊλαντ στο Τόκιο!

Ο βορειοκορεάτης ηγέτης (που φέρεται να είναι εδώ και ενάμιση χρόνο με το ένα πόδι στον τάφο, αφού φέρεται να είχε υποστεί καρδιακή προσβολή τον Αύγουστο του

■ Κρίση στην Κορεατική Χερσόνησο

Κατευθυνόμενη προπαγάνδα και πολεμικά παιχνίδια

2008, αλλά φαίνεται ότι έχει... βρικολακιάσει) αποφάσισε, λοιπόν, να παίξει ένα πολεμικό παιχνίδι για να περάσει «εν ευθέτω χρόνω» την εξουσία στο νεότερο γιο του (για την ώρα το βορειοκορεάτικο πρακτορείο KCNA ούτε που αναφέρει το όνομα του διαδόχου)! Με τέτοιες ηλιθιότητες ταΐζουν την «κοινή γνώμη» οι δυτικές εφημερίδες και οι Αμερικάνοι, που πλέτουν σε επίπεδα πολιτικής «κατινιάς» που θα τα ζήλευαν και οι πιο σκανδαλοθηρικές εφημερίδες της πιάτσας.

Παιχνίδια με τη φωτιά

Πέρα όμως από την πολιτική «κατινιά», υπάρχει η πραγματικότητα. Οι σχέσεις των δύο χωρών είναι ιδιαίτερα τεταμένες και είναι ίσως η πρώτη φορά μετά από τον πόλεμο της δεκαετίας του '50 που οι δύο χώρες βρίσκονται τόσο κοντά σε μια πολεμική εμπλοκή. Οι σχέσεις τους έχουν διακοπεί. Η Βόρεια Κορέα συγκεντρώνει στρατεύματα στα σύνορα και απειλεί με πόλεμο, ενώ πήρε απόφαση να απελάσει όλο το προσωπικό από την κοινή οικονομική ζώνη που διατηρεί με τη Νότια Κορέα στο εδαφός της. Η δε Νότια Κορέα κάνει εμπρηστικές δηλώσεις διά στόματος του προέδρου της, ότι «έφτασε η ώρα αλλαγής καθεστώτος στον Βορρά» και ανακοινώνει πλήρη αναστολή των εμπορικών σχέσεων με τη Βόρεια.

Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που η Βόρεια Κορέα θυμίζει «το ποντίκι που βρυχάται», έχοντας τις πλάτες της Κίνας, με την οποία έχει ισχυρές εμπορικές σχέσεις. Το χειμώνα του 2006, η Βόρεια Κορέα ήταν έτοιμη να εξαπολύσει «αντι-ιμπεριαλιστικό πόλεμο», αν εφαρμοζόταν η απόφαση 1718 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία άναβε το πράσινο φως στην επιβολή κυρώσεων, αν δε σταματούσε το πυρηνικό της πρόγραμμα. Τέσσερις μήνες μετά, οι «σύντροφοι» λάκισαν και δέχτηκαν να σφραγίσουν τον μεγαλύτερο πυρηνικό σταθμό της χώρας, παραδίδοντας κατάλογο με όλα τα πυρηνικά προγράμματα της χώρας στους επιθεωρητές της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας! Γι' αυτό και οι Αμερικάνοι (επί κυβέρνησης Μπους παρακαλώ) έβγαλαν τη Βόρεια Κορέα από τον «άξονα του κα-

Investigators say the marking, which means No. 1, is consistent with markings found in another North Korean torpedo

κού», τον Ιούνιο του 2008 (ενάμιση χρόνο μετά τη συμφωνία δηλαδή). Ο «σκληρός κομμουνιστάρης» Κιμ Γιονγκ Ιλ αποδείχθηκε... κότα λιράτη για μια χούφτα δολάρια, αφού τα λεφτά που του υποσχέθηκαν οι Αμερικάνοι δεν ξεπερνούσαν το... 1% του ΑΕΠ της χώρας! Πολύ αμφισβάλουμε αν πήρε κι αυτά τα λεφτά η κυβέρνηση της Βόρειας Κορέας, που ένα χρόνο αργότερα επανήλθε δριμύτερη με μια πυρηνική δοκιμή το Μάη του 2009, που απετέλεσε ξανά πεδίο αντιπαράθεσης με τους Αμερικάνους, για να φτάσουμε στις 26 Μάρτη που βυθίστηκε η νοτιοκορεάτικη κορβέτα.

Πίσω από τα επιφανόμενα

Η δυτική προπαγάνδα παρουσιάζει το καθεστώς της Πιονγιάνγκ σαν ένα τσούρμιο παλαβόν που δεν το έχουν σε τίποτα να ανατινάζουν την υφήλιο για να πάνε κόντρα στους Αμερικάνους, αν και στο παρελθόν έχουν επιδείξει ακριβώς το αντίθετο. Αυτή η προπαγάνδα βολεύει τα μέγιστα τους τελευταίους και οι λόγοι είναι προφανείς. Αρκεί να αναλογιστεί κανείς, ότι πίσω από την Πιονγιάνγκ βρίσκεται η Κίνα που είναι μια ανερχόμενη ιμπεριαλιστική δύναμη (ξεπέρασε στις εξαγωγές ακόμα και τη Γερμανία).

Η πραγματικότητα, όμως, είναι ότι δεν είναι μόνο η Βόρεια Κορέα που προκαλεί. Τον περασμένο Νοέμβριο, η Νότια Κορέα ήταν που πάτησε τη σκανδαλί και άνοιξε πυρ σε βορειοκορεάτικο πλοίο που πέρασε τα διαφιλονικούμενα θαλάσσια σύνορα μεταξύ των δύο χωρών, γι' αυτό και οι «Τάιμς της Ασίας» (27/5) αναφέρουν ότι το περιστατικό θα μπορούσε να είναι μια εκδίκηση για εκείνη την πράξη της Νότιας Κορέας.

Το ζήτημα είναι ότι όλοι θε-

ωρούν δεδομένο ότι πίσω από τη βύθιση του «Τσεονάν» είναι η Βόρεια Κορέα. Παρουσιάζουν τα «ατράνταχτα πειστήρια» της «διεθνούς επιτροπής ειδικών» που διεξήγαγε την έρευνα για τη βύθιση της κορβέτας. Ποιοι συμμετείχαν σε αυτή την επιτροπή; Στην ανακοίνωση που εξέδωσε η επιτροπή (βλ. το πρακτορείο Korea.net <http://www.korea.net/news.do?mode=detail&guid=46843>), η επιτροπή αποτελούνταν από 25 «ειδικούς» από 10 νοτιοκορεατικές υπηρεσίες, 22

στρατιωτικούς ειδικούς, 3 ειδικούς που υποδείχτηκαν από την Εθνοσυνέλευση της Νότιας Κορέας και 24 ξένους ειδικούς από τέσσερις μόνο χώρες (ΗΠΑ, Αυστραλία, Βρετανία και Σουηδία). Τα συμπεράσματα της έκθεσης δημοσιεύτηκαν σε ένα... πεντασελίδο κείμενο περίπου 1.200 λέξεων (τόσο... αναλυτική ήταν).

Το «ατράνταχτο» στοιχείο ήταν... ένας αριθμός (βλ. φωτογραφία), που σημαίνει Νοέμβριο 1, ο οποίος βρέθηκε σε θραύσμα της τορπίλης που κατά την επιτροπή των «ειδικών» ταιριάζει σε στάμπα βορειοκορεάτικης τορπίλης, καθώς και ορισμένες ομοιότητες του θραύσματος της τορπίλης που βύθισε το «Τσεονάν» με τις τορπίλες της Βόρειας Κορέας, όπως αναφέρονται στα εμπορικά τους εγχειρίδια που προορίζονται για τις εξαγωγές. Η επιτροπή δεν ασχολήθηκε καθόλου με την αναφορά του Ρόιτερς (6/5/10), σύμφωνα με την οποία η μεταλλική σκόνη και

τα χημικά υπολείμματα μοιάζουν να είναι συμβατά με ένα τύπο τορπίλης που κατασκευάζεται στη Γερμανία, για τον οποίο όμως το πρακτορείο δίνει τη δική του απάντηση: «Δείχνοντας ότι ο Βορράς ίσως είχε προσπαθήσει να μεταμφιέσει την εμπλοκή του, αποφεύγοντας όπλα που κατασκευάζονται από συμμάχους όπως η Κίνα και η Ρωσία»!

Οι δύο τελευταίες, πάντως, τηρούν τις αποστάσεις τους από την έκθεση των «διεθνών εμπειρογνομόνων» και δεν φαίνεται να συμβαδίζουν με τους Ευρωπαίους και τους Αμερικάνους. Είτε πρόκειται για προβοκάτσια (τορπίλες δεν χρησιμοποιούν μόνο τα βορειοκορεάτικα υποβρύχια, άλλωστε), είτε για πραγματικό γεγονός (σε μια διαφιλονικούμενη περιοχή δεν είναι απίθανο να γίνουν και τέτοια περιστατικά), η αλήθεια είναι ότι το επεισόδιο δίνει νέα πνοή στην σύγκρουση όχτων δύο άσπονδων εχθρών της κορεατικής χερσονήσου, αλλά σε μια πολύ μεγαλύτερη σύγκρουση που δεν σταμάτησε ποτέ (αν και δεν πήρε ανοιχτό πολεμικό χαρακτήρα) μεταξύ των δύο πλευρών του Ειρηνικού. Οι πολεμικές αναμετρήσεις δεν έπαψαν ποτέ να είναι μέσα στους σχεδιασμούς τους, ακόμα κι όταν όλοι σκίζονταν για την «ειρήνη»...

«Πλουραλισμός» στον... Περισσό

«Η ύπαρξη ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού στήριξης, δίπλα στο ΔΝΤ, μοιάζει παρηγορητική μέσα στο σκληρό σκηνικό της ελληνικής τραγωδίας. Ωστόσο, πρόκειται για την ύστατη ψευδαίσθηση, σχετικά με τη δήθεν αλληλεγγύη, στους κόλπους της ΕΕ. Γιατί, τελικά, είναι η ΕΕ αυτή που επέλεξε να ταπεινώσει και, για, μήνες, να διασύρει το κράτος - μέλος της, την Ελλάδα, πριν την οδηγήσει έντρομη και σιδηροδέσμια στο ικρίωμα του ΔΝΤ. Οι Ευρωπαίοι εταίροι και συνεταιίροι μας, αν και με υπερηφάνεια χρησιμοποιούν τα ελληνικά ονόματα για την Ευρώπη και το κοινό της νόμισμα, προτίμησαν ωστόσο να ικανοποιήσουν το ασίγαστο μένος του αρχηγικού τους μέλους, της Γερμανίας, εναντίον του λαού μας, από τού να μας βοηθήσουν εγκαίρως και με τρόπο αποτελεσματικό (...) τα όσα διαμείφθηκαν σ' αυτήν την περίοδο αποτελούν ένα θλιβερό συνονθύλευμα **τραγικών λαθών, αսυνεπειών, ασύγνωστων καθυστερήσεων, προχειρότητας, αμηχανιών και παραλείψεων**, από ελληνικής πλευράς, που ενθάρρυναν την αναζωπύρωση της γερμανικής αλαζονείας και την ελεύθερη διεξοδο, του καταπιεσμένου, μέχρι τώρα, ρατσισμού της. Οι Έλληνες αρμόδιοι, προφανώς εξαίτιας της **ελλειψής πολιτικής και διαπραγματευτικής εμπειρίας** τους υποτίμησαν, ανεπίτρεπτα, τη σημασία του ψυχολογικού παράγοντα στη διαμόρφωση των οικονομικών πραγμάτων, ιδίως σε τόσο ανάμυλες περιόδους όπως η παρούσα. Ετσι, και αντί να προσπαθήσουν να υπερασπιστούν την ελληνική περίπτωση και να επικαλεστούν τις πολλές και σημαντικές της ιδιαιτερότητες, αυτές που δικαιολογούν εν μέρει τουλάχιστον τις τρέχουσες δυσχερείες μας, αντί να καταδικάσουν το άκρως προβληματικό περιεχόμενο του συμφώνου σταθερότητας και τις δυσμενέστερες συνέπειές του, για το σύνολο της ΕΕ, και ιδιαι-

τερα του νότου και της Ελλάδας, αντί να επικαλεστούν ανάλογες με τις δικές μας περιπτώσεις προσφυγής στη δημιουργική λογιστική ολόκληρου σχεδόν του ευρωπαϊκού νότου, και **αντί να φροντίσουν να έχουν διαθέσιμες κάποιες εναλλακτικές λύσεις**, αντί όλων αυτών οι Έλληνες αρμόδιοι έσκυψαν το κεφάλι και αρκέστηκαν σ' ένα διαρκές και μονότονο: «ναι, σε όλα» τα παράλογα και ακατόρθωτα που οι εταίροι μας απαιτούσαν από μας (...) Θα μπορούσαμε να αντικρίσουμε τη ζοφερή πραγματικότητα, το ότι δηλαδή η **ΕΕ μάς απειλόλησε!** (...) Τι θα μπορούσε να γίνει, ακόμη και τώρα, που οι **αυχέστατοι χειρισμοί μας** έχουν φράξει τις σημαντικότερες και λιγότερο οδυνηρές διαπραγματευτικές μας διόδους; (...) ομολογώ ότι δεν είμαι διόλου σίγουρη για το αν δε θα ήταν προτιμότερο, αντί να υποστούμε τα φρικτά βασανιστήρια, στα οποία θα μας υποβάλει το ΔΝΤ, δηλώσουμε τρελοί. Και η τρέλα μας αυτή μπορεί να πάρει τη μορφή: **Απαιτήσής μας να περιορίσουμε το έλλειμμα κάτω από 3% στο ΑΕΠ σε 7 και όχι σε 3 χρόνια** (...) Θα πρόσθετα, τέλος, και τη σύσταση μιας **κυβέρνησης με ευρύτερη βάση της παρούσας**, καθώς και την απομάκρυνση των νεοφιλελεύθερων οικονομικών παραγόντων, από το εθνικό γίγνεσθαι».

Τα παραπάνω δεν γράφηκαν σε κάποια αστική φυλλάδα, απ' αυτές που φιλοξενούν τέτοιες απόψεις, ή έστω στην «Αυγή», αλλά στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» (Σάββατο, 22.5.10). Υπογράφονται από την πανεπιστημιακό Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και το επίσημο όργανο του Περισσού περιορίζεται απλά να σημειώσει: «Το άρθρο της συνεργατίας μας απηχεί τις απόψεις της!» Τότε γιατί κατηγορούν την «Αυγή» και τα στελέχη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, όταν κάνουν παρόμοιες δηλώσεις;

Μόνο η αλήθεια φτιάχνει κίνημα

Μόλις δυο βδομάδες κράτησε η γκεμπελίστικη προπαγάνδα για το νέο Ασφαλιστικό. Πλέον, τα ίδια τα αστικά ΜΜΕ «αδειάζουν» τον υπουργό Εργασίας Α. Λοβέρδο, στον οποίο έλαχε ο κλήρος να εμφανιστεί σαν Λεωνίδα που φυλάει τα στενά των Βρυξελλών, για να μη περάσει η 40ετία. Η απόφαση να ζητηθεί από την ιμπεριαλιστική τρόικα μια δεκαπενθήμερη περίοδος χάριτος, για να μαλακώσει λίγο η οργή των εργαζόμενων, που είχε φουντώσει μετά το Μνημόνιο, ήταν βέβαια της κυβέρνησης, του ίδιου του Παπανδρέου, ο οποίος και τη ζήτησε, στην έκτακτη σύνοδο κορυφής. Κάποιοι, όμως, πρέπει να φάει την ξεφτίλα κι αυτός δεν θα είναι, βέβαια, ο Παπανδρέου. Είναι ο πολυπράγμων και δημοσιοσχεσίτης Λοβέρδος, που από το βράδυ της περασμένης Δευτέρας έχει γίνει ρεντίκωλο της κάθε εκπομπής. Γι' αυτό και από την Τετάρτη γύρισε την πλάκα, έκοψε τα ηρωικά και περιορίζεται να δηλώνει ότι... ισχύουν όσα έχει πει, χωρίς όμως και να τα επαναλαμβάνει.

Και πάλι, όμως, η δημόσια συζήτηση μανιπουλάρεται από τα ΜΜΕ. «Θυμήθηκαν» ξαφνικά το Μνημόνιο, περιορίζουν τις αναφορές τους σε δυο-τρία επιμέρους θέματα (40ετία και 60 χρόνια για συνταξιοδότηση, πλήρης έναρξη από το 2015 και όχι το 2018) και συσκοτίζουν εντελώς το μεγάλο θέμα του ριζικού πετσοκόμματος των συντάξεων, που είναι ο πυρήνας του νέου ασφαλιστικού συστήματος.

Ετσι, οι εργαζόμενοι και πάλι δε γνωρίζουν την ουσία. Παρά το ντόρο που γίνεται όλη αυτή τη βδομάδα, καμιά συζήτηση επί των πραγματικών δεδομένων του νέου Ασφαλιστικού δεν αναπτύσσεται. Ολοι ασχολούνται με το τι λέει το Μνημόνιο και τι παπαριές λέει ο Λοβέρδος.

Η πλατιά ενημέρωση των εργαζόμενων, επομένως, είναι το βασικό καθήκον της στιγμής. Γιατί μόνο η αλήθεια φτιάχνει κίνημα. Μόνο αν οι εργαζόμενοι πληροφορηθούν ποιο ακριβώς είναι το μέγεθος της επιχειρούμενης ανατροπής θα βγουν στο δρόμο. Αλλιώς, θα σέρνονται πίσω από τις ψόφους, εκτονωτικές κινητοποιήσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και απλά θα καταγράφουν την πολιτική τους διαφωνία στην κυβερνητική πολιτική. Ζητούμενο, όμως, δεν είναι η καταγραφή μέσα από συλλαλητήρια, αλλά η δημιουργία ενός μαχητικού ρεύματος ανάσχεσης της επίθεσης.

Σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από την έκβαση της μάχης, η πλατιά ενημέρωση των εργαζόμενων αποτελεί όρο για να δοθούν με καλύτερες αξιώσεις οι επόμενες μάχες. Γιατί ενημέρωση σε βάθος δεν σημαίνει να λες μόνο τι φέρνει η νέα αντι-ασφαλιστική μεταρρύθμιση, αλλά και να ξεσκεπάσεις το καθεστώς σε όλες του τις πτυχές, δημιουργώντας το υπόβαθρο για την ανάπτυξη της ταξικής συνείδησης. Βοηθήστε, λοιπόν, να αναπτύξουμε ταχύτητα το έργο της ενημέρωσης, το έργο της ζύμωσης. Πριν μας προλάβουν τα γεγονότα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αποκτήσει την πρωτοβουλία.

■ Προπαγάνδα δεκαήμερου

Ούτε δέκα μέρες δεν κράτησε η προπαγάνδα περί «ήπιου» ασφαλιστικού, κόντρα σε όσα προβλέπει το Μνημόνιο με την τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ. Ήδη, ο ίδιος ο Α. Λοβέρδος άρχισε μέσω προσωπικών του εμφανίσεων και μέσω «παπαγάλων» να ξεφουσκώνει την «ηλιότητα» και να λέει ότι το προσχέδιό του δεν περνάει από την τρόικα και τελικά θα γίνει «σκληρό». Εδωσε τη μάχη του, αλλά δεν τα κατάφερε ο ηρωικός καπετάν-Ανδρέας. Εμείς θυμίζουμε απλά αυτά που γράψαμε από την πρώτη στιγμή: «Θεωρούμε βέβαιο ότι η κυβέρνηση έχει ενημερώσει τους "επιτηρητές" για τις προπαγανδιστικές ανάγκες της και πως αυτοί έχουν δώσει την έγκρισή τους, επειδή αντιλαμβάνονται ότι η κατάσταση στην Ελλάδα βρομάει μπαρούτι. Αυτά που εμφανίζονται ως "ήπια" προσέγγιση θα αποκατασταθούν σύμφωνα με όσα προβλέπει το Μνημόνιο, είτε τις επόμενες εβδομάδες, είτε μετά από ένα χρονικό διάστημα».

■ Ξεπέρασαν και τον εαυτό τους

Ξέρετε τι ανακοίνωσε η ΓΣΕΕ, όταν δημοσιοποιήθηκε από την ΕλλΣτατ η έκρηξη του (σαφώς υποτιμημένου) επίσημου ποσοστού ανεργίας για τον Φλεβάρη του 2010 (12,1%); Ότι «η ανεργία αυξάνεται ανησυχητικά!» Ξέρετε τι ζήτησε, αφού εξέφρασε την... ανησυχία της; «άμεσα μέτρα τόνωσης της ανάπτυξης και της απασχόλησης». Το ίδιο που ζητούν και οι καπιταλιστές! Μέτρα –ρεφορμιστικά και «μετριαστικά» έστω – για τη στήριξη των ανέργων (π.χ. διεύρυνση του χρόνου επιδότησης, χαλάρωση των κριτηρίων για την ένταξη στο ταμείο ανεργίας, αύξηση του επιδόματος ανεργίας) δεν ζήτησε!!! Ούτε καν για τα μάτια του κόσμου...

■ Επαγγελματίας ψεύτης (1)

Μιλώντας στις 18 Μάη στους δημοσιογράφους, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος έλεγε για το προσχέδιο ασφαλιστικού νόμου που παρουσίασε ο Λοβέρδος: «Επιχειρήθηκε μετά τα σενάρια φόβου και τρομοκρατίας να εμφανιστεί μια light εκδοχή». Τον διέψευσε (μάλλον χωρίς να το ξέρει ή να το φαντάζεται) ο επιστημονικός σύμβουλος του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Γ. Ρωμανιάς, που έγραψε στο «Ποντίκι» (20.5.10), ότι «αρ-

μόδιοι κυβερνητικοί παράγοντες εμφανίζουν το ασφαλιστικό νομοσχέδιο ως ηπιότερη εκδοχή όσον το ΔΝΤ, η ΕΚΤ και η Κομισιόν επιδίωκαν ανεπιτυχώς, λόγω της ελληνικής αντίστασης, να μας επιβάλουν. Η πρακτική αυτή δεν είναι συμβατή με την αλήθεια και την πραγματικότητα: επιχειρεί να αναδείξει και επιβάλλει ένα μύθο στη θέση της αλήθειας».

Ο Παναγόπουλος αποκαλύφτηκε από τον ίδιο το συνεργάτη του ως επαγγελματίας ψεύτης.

■ Επαγγελματίας ψεύτης (2)

Ως επαγγελματίας ψεύτης αποκαλύπτεται συνεχώς και ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. Αναφερόμενος στη δήλωσή του στον «Επενδυτή», ότι «οι πιστωτές ζητούν λογαριασμό για το τι κάνεις τα λεφτά που σε δανείζουν, όχι απαραίτητα γιατί θέλουν να επιβάλουν την οικονομική τους πολιτική, αλλά κυρίως για να εξασφαλίσουν ότι τα χρήματα που σου δανείζουν θα μπορέσουν να τα πάρουν πίσω, γιατί είναι χρήματα φορολογούμενων και ασφαλισμένων σε Ταμεία άλλων χωρών», ο οικονομολόγος Δ. Καζάκης έγραψε στο «Ποντίκι» (20.5.10): «Πρόκειται για τις συνήθεις ανοησίες με τις οποίες διανθίζουν τόσο ο κύριος υπουργός όσο και ο πρωθυπουργός της χώρας τις λιγοστές αλήθειες που αναγκάζονται να ομολογήσουν. Αλλωστε δεν μπορεί να μην ξέρει κοτζάμ υπουργός Οικονομικών ότι σε ασφαλιστικά ταμεία και ασφαλιστικές εταιρίες ανήκει μόλις το 15% των ελληνικών ομολόγων».

■ Συντροφικά μαχαιρώματα

Δέκα βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, με επικεφαλής τη Βάσω Παπανδρέου, ανακοινούν το θέμα της διευκόλυνσης των «κερδοσκοπικών» παιχνιδιών από την Τράπεζα της Ελλάδος και υποβάλλουν ερώτηση στον Παπακωνσταντίνου, υποδεικνύοντας ουσιαστικά και δικές του πολιτικές ευθύνες. Ερωτάται σχετικά (συνέντευξη στην εφημερίδα «Κεφάλαιο» (22.5.10) ο υπουργός Οικο-

■ Αφελείς Γαλιάτες:

Η Σανζ-Ελιζέ είναι ίσως ο διασημότερος δρόμος της Ευρώπης. Ο πιο ακριβός σίγουρα. Μύτη διαδηλωτή δε μπορεί να σκάσει εκεί. Συλλαμβάνεται πριν καν ξεκινήσει. Εκεί, λοιπόν, έγινε το περασμένο Σάββατοκύριακο μια έκθεση με τίτλο «Φυσικό Κεφάλαιο». Στρώθηκε ένας τεράστιος χλοοτάπητας, μήκους 1200 μέτρων, πάνω στον οποίο φιγουράριζαν πάνω από 100 είδη καλλιέργειών. Ο δρόμος έκλεισε για τ' αυτοκίνητα και παραδόθηκε στο κοινό, που όπως ανακοινώθηκε έφτασε τα 2 εκατομμύρια άτομα! Ανακοινώθηκε επίσης, πως ήταν «μια αυθεντική πρωτοβουλία 600 γάλλων γεωργών», προκειμένου να παρουσιάσουν τη γεωργία και τα... προβλήματά της στο κοινό της γαλλικής πρωτεύουσας. Επίσης, «έκπληξη» ήταν η επίσκεψη του κοντού Σαρκό με την πανύψηλη Κάρλα, η οποία... δεν ήταν προγραμματισμένη. Ε, στη γειτονιά του γινόταν η έκθεση, πετάχτηκε ν' αγοράσει κάνα ζαρζαβατικό και επί τη ευκαιρία άκουσε τα αιτήματα των αγροτών και υποσχέθηκε να υποστηρίξει τον αγροτικό κλάδο!

Ευτυχώς οι δικό μας στήνον μόνο επισκέψεις στο ΙΚΑ και στον ΟΑΕΔ. Φαντάζεστε να του 'ρθει του Γιωργάκη να στρώσει με χλοοτάπητα την Πανεπιστημίου και να πάει με το ποδήλατο; Μπορεί να γελάσουμε με την τηλεοπτική εικόνα, αλλά τα κερατιάτικα εμείς θα τα πληρώσουμε.

νομικών και δίνει μια «ξινή» απάντηση, με την οποία παράλληλα καλύπτει τη διοίκηση της ΤτΕ: «Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος είναι αναφαίρετο δικαίωμα όλων των βουλευτών. Η Τράπεζα της Ελλάδας έχει δώσει λεπτομερείς εξηγήσεις κι εγώ θα δώσω λεπτομερείς εξηγήσεις στη Βουλή. Αν η ΝΔ προσπαθήσει να το αξιολογήσει, θα της γυρίσει μπουμέραγκ».

Αντίθετα με το συνάδελφό της, η Λ. Κατσέλη, που ρωτήθηκε σχετικά (συνέντευξη στον «Θέμα FM», 20.5.10) συντάσσεται με τους ερωτώντες βουλευτές: «Νομίζω ότι είναι καθήκον των Βουλευτών να προβαίνουν σε ερωτήσεις, σε μια στιγμή που η χώρα μας ήταν αντικείμενο μιας σφοδρής κερδοσκοπικής επίθεσης από χρηματοπιστωτικά κέντρα». Κι όταν ο δημοσιογράφος τη ρωτά αν πιστεύει ότι «πρέπει η κυβέρνηση να ασχοληθεί με το θέμα αυτό, να το ψάξει και να τιμωρήσει αν διαπιστωθεί πρόβλημα;», απαντά μονολεκτικά: «Απολύτως».

«Μια ωραία ατμόσφαιρα» είναι όλοι και όλες στην κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ.

■ Απαγορευμένες λέξεις

«Συνεργασία για θέματα της αγοράς τροφίμων» είχαν την Παρασκευή 21 Μάη η Κατσέλη με τη Μπατζελή. Στις σύντομες δηλώσεις που έκαναν μετά τη συνάντηση καμία από τις δυο κυρίες της κυβέρνησης δεν πρόφερε τη λέξη που κυριαρχούσε στο λόγο τους όσο το ΠΑΣΟΚ ήταν στην αντιπολίτευση: «καρτέλ». Συζήτησαν –υποτίθεται– για προβλήματα της αγοράς τροφίμων και δεν βρήκαν λέξη να πουν για τα καρτέλ που κυριαρχούν και στο εμπόριο των αγροτικών εφοδίων και στο εμπόριο των αγροτικών προϊόντων, σπρώχνοντας τους παραγωγούς στην καταστροφή. Λες και θα τους βάλουν πιπέρι στο στόμα έτσι και οι πουν την «κακιά λέξη».

Αν κρίνουμε από τις αερολογίες που δήλωσαν και η μια και η άλλη, μάλλον η συνάντησή τους είχε να κάνει με την οργάνωση της εσωκομματικής και της ενδοκυβερνητικής άμυνας, καθώς αμφότερες και από τον Πάγκαλο παίρνουν κακή βαθμολογία και από συγγρητήματα των ΜΜΕ θεωρούνται τελειωμένες.

■ «Ήταν άλλο το ΠΑΣΟΚ τότε!»

Συζήτηση στη Βουλή για το νομοσχέδιο Καστανίδη (12 Μάη). Ο Παπουτσής θεωρεί ότι οι βουλευτές του Περισσού αδικούν το ΠΑΣΟΚ και αρχίζει να απαριθμεί τα κατορθώματα του ΠΑΣΟΚ («ήταν εκείνο το οποίο πρωτοστάτησε μαζί με όλες τις δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις του τόπου, τόσο για τη νομιμοποίηση όλων των πολιτικών δυνάμεων της χώρας όσο και για τη νομιμοποίηση των αγώνων του εργατικού κινήματος...»). Πετάγεται και τον διακόπτει ο Σκυλλάκος του Περισσού: «Ήταν άλλο το ΠΑΣΟΚ τότε!» Στη συζήτηση παρεμβαίνει και ο Κακλαμάνης και ο προεδρεύων Αργύρης, υποστηρίζοντας ότι το ΠΑΣΟΚ είναι ίδιο. «Άλλαξε η πολιτική του και τα συνθήματά του», επιμένει ο Σκυλλάκος!

Γιατί το σημειώνουμε; Οχι μόνο γιατί πρόκειται για μια ανιστόρητη προσέγγιση της Ιστορίας του ΠΑΣΟΚ, αλλά και γιατί η ηγεσία του Περισσού και το κομματικό του όργανο καταγγέλλει συνεχώς τα στελέχη του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ότι προσπαθούν να υφαινεθούν στον παρελθόν του ΠΑΣΟΚ, αποπροσανατολίζοντας τους εργαζόμενους. Τι διαφορετικό έκανε ο Σκυλλάκος;

■ Διανδρία υψηλού ήθους

Ποτ-πουρί με δηλώσεις Πάγκαλου για τον Παπανδρέου παρουσίασε ο Κ. Καββαδάς στη στήλη του στο «Πρώτο Θέμα». Τις ξαναθυμήθηκα και εμείς και τις κοπιάρουμε, διότι αποκαλύπτουν το υψηλό ήθος των δύο ανδρών. Και του υβριστή, που γλείφει εκεί που έφτυνε, και του υβριζόμενου που τον έκανε αντιπρόεδρο της κυβέρνησής του.

«Θα φύγω από το ΠΑΣΟΚ αν γίνει αρχηγός ο Γιώργος Παπανδρέου» («Ελευθεροτυπία» 7.8.2001). «Ο Γιώργος Παπανδρέου έχει πολλά προτερήματα, αλλά δεν έχει τα προσόντα για πρωθυπουργός» («Κ. Ελευθεροτυπία», 16.9.2001). «Δεν θα ξαναμιλήσω φιλικά με τον Γιώργο Α. Παπανδρέου. Δεν θα τον συχωρήσω ποτέ, δεν έχει πολλά κοινά με τον πατέρα του» («Βήμα», 3.10.2007).

■ Πρωτοπορία στο ξεπούλημα

Η Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος είναι αργία για τους «πνευματικώς εργαζόμενους». Σ' αυτούς υπάγονται και οι δημοσιογράφοι. Δικαιωματικά, βέβαια, ανεξάρτητα από το πόσο «καλό» ή «κακό» είναι το πνεύμα του καθένα και της καθεμιάς που κάνει αυτή τη δουλειά. Το νέο ΔΣ της Ενωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης, όμως, έχει άλλη άποψη. Οι δημοσιογράφοι χωρίζονται σε «πνευματικώς εργαζόμενους» και «μη πνευματικώς εργαζόμενους» με... γεωγραφικά κριτήρια. Ανακοίνωσε, λοιπόν, στα μέλη της Ενωσης, ότι τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος οι εφημερίδες της περιφέρειας θα λειτουργούσαν κανονικά. Μόνο οι εφημερίδες της Θεσσαλονίκης εξαιρέθηκαν.

Αυτό γίνεται για πρώτη φορά και όπως ήταν φυσικό ξεσήκωσε σάλο. Τώρα που άνοιξε ο δρόμος, του χρόνου θα εφαρμοστεί και στη Θεσσαλονίκη και κάποια στιγμή θα κατέβει και προς τα κάτω. Πάντα κάποιος πρέπει να κάνει την αρχή.

■ Καταβήλονται 6 εκατ. ευρώ το χρόνο ως ενοίκια

Μεγάλο σκάνδαλο στο υπουργείο Γεωργίας

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας (όπως άλλωστε όλη η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ) από την μια δημαγωγεί ότι θέλει να βάλει τάξη στα οικονομικά και από την άλλη σφουριζει κλέφτικα εδώ και μήνες για το μεγάλο σκάνδαλο (που φυσικά δεν είναι το μοναδικό), που συντελείται στο υπουργείο. Το σκάνδαλο να πληρώνει το ελληνικό δημόσιο το ιλιγγιώδες ποσό των 6 εκατ. ευρώ το χρόνο για ενοίκια των κτιρίων που στεγάζονται οι κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας και υπηρεσίες φορέων που εποπτεύονται απ' αυτό. Παρενθετικά σημειώνουμε, ότι με υπουργικές αποφάσεις των προγενέστερων πολιτικών ηγεσιών παραχωρήθηκαν κτίρια του υπουργείου Γεωργίας σε διάφορους φορείς για δωρεάν χρήση για 99 χρόνια! Σωστά διαβάζετε, δεν έγινε κανένα λάθος. Σ' αυτό, όμως, θα επανέλθουμε.

Για το θέμα των ενοικίων δε μιλάμε αυθαίρετα. Έχουμε κάνει έρευνα και έχουμε στοιχεία στα χέρια μας. Ας μην διανοηθούμε, λοιπόν, να μας διαψεύσουν. Η τωρινή πολιτική ηγεσία του υπουργείου ενημερώθηκε εδώ και μήνες γι' αυτό το σκάνδαλο, όμως τουλάχιστον μέχρι την προηγούμενη βδομάδα, που έχουμε στοιχεία, δεν έκανε καμία ουσιαστική έρευνα για να διαπιστώσει ποιοι από τους υπηρεσιακούς παράγοντες και κατ' εντολή ποιων από τις προγενέστερες πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου συνήργησαν σ' αυτά τα πολύ υψηλά μισθώματα. Ούτε βέβαια έθεσε ζήτημα επαναδιαπραγμάτευσης

των μισθωμάτων –που είναι και το σπουδαιότερο– για να μην πληρώνει το ελληνικό δημόσιο το υπέρογκο νταβατζιλίκι των 6 εκατ. ευρώ.

Αρχίζουμε από τα δύο αντικριστά κτίρια της οδού Αχαρνών 2 και 5, και το κτίριο της Αχαρνών 29. Τα κτίρια αυτά νοικιάζονται προς 6.18, 11.82 και 10.02 ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, αντίστοιχα, και οι επιφάνειές τους είναι 5.928, 1.435 και 1.520 τ.μ. Η κατάσταση των κτιρίων αυτών απ' όλες τις απόψεις είναι σχεδόν ίδια. Γιατί, λοιπόν, τα κτίρια της Αχαρνών 5 και Αχαρνών 29 νοικιάζονται ακριβότερα κατά 55,18% και 61,68% σε σχέση με την Αχαρνών 2; Ποιος ή ποιοι τρώνε χοντρά απ' αυτή την ιστορία; Γιατί τόσο καιρό δεν έκαναν έρευνα στη Διεύθυνση Διοικητικού και στη Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης, που είναι αρμόδιες ως υπηρεσίες για το νοίκιασμα και την αγορά κτιρίων, για να διαπιστώσουν ποιοι ενέχονταν; Γιατί άφησαν την πρώην Γενική Διευθύντρια Ι. Χωρεμιώτη να συνταξιοδοτηθεί; Δεν έπρεπε και δεν πρέπει, έστω τώρα, να ελεγχθεί για τα νοικιάσματα των κτιρίων;

Από το πολιτικό γραφείο του υφυπουργού Μ. Καρχιμάκη πέρασε ως άτυπος σύμβουλος πρώην Γενική Διευθύντρια Διοικητικής Υποστήριξης, που τώρα είναι συνταξιούχος. Δεν γνωρίζουμε αν είναι ακόμη άτυπος σύμβουλος ή σύμβουλος με υπουργική βούλα. Ο υφυπουργός που «δεν σηκώνει μύγα στο σπαθί του» θα κι-

νήσει το μηχανισμό ελέγχου για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει εμπλοκή της, δεδομένου ότι κατά τη διάρκεια της θητείας της είχαν νοικιαστεί κτίρια ή είχε ανανεωθεί η μίσθωση για άλλα κτίρια; Δεν ισχυριζόμαστε ότι έχει ντε και καλά εμπλοκή. Απλά ζητάμε να γίνει έρευνα.

Πάμε τώρα σ' άλλα κτίρια. Στη διασταύρωση των οδών Λιοσίων 208 και Σεράφη νοικιάζεται εδώ και χρόνια κτίριο 2.103 τ.μ. προς 18,05 ευρώ το τετραγωνικό. Ένα κτίριο που απέχει αρκετά χιλιόμετρα από την Ομόνοια και από την Πλατεία Βάθης πληρώνεται κατά 2,92 φορές περισσότερο από το κεντρικό κτίριο του υπουργείου Γεωργίας. Ποια λειτουργική ή άλλη σκοπιμότητα εξυπηρετούσε το νοίκιασμα του συγκεκριμένου κτιρίου; Μπορεί να μας πει κάποιος, είτε από την πολιτική ηγεσία είτε από τη Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης, τη σκοπιμότητα επιλογής του συγκεκριμένου κτιρίου, αδιαφορώντας για το πολύ υψηλό μίσθωμα που υποχρεώθηκε να καταβάλλει το ελληνικό δημόσιο; Για το κτίριο αυτό πληρώνεται μίσθωμα 455.664 ευρώ το χρόνο!

Έχουμε και άλλα στοιχεία για νοικιάσματα κτιρίων με πολύ ψηλά, προκλητικά μισθώματα, για τα οποία βγάζουν και κάποιοι άλλοι, εκτός των ιδιοκτητών των κτιρίων, τεράστια κέρδη. Περιμένουμε να δούμε τις πρώτες αντιδράσεις της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας και ανάλογα θα πράξουμε. Να ξέρει προκαταβολικά ότι θα το πάμε μέχρι το τέλος.

Τους φλόμωσε στα ψέματα

Η υπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζελή στις 20 Μάη πήγε στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής για να ενημερώσει υποτίθεται τους βουλευτές για το τι θα περιλαμβάνει το νομοσχέδιο της για τον ΕΛΓΑ. Οι «ενημερώσεις» αυτές γίνονται προς τους βουλευτές στις αρμόδιες διαρκείς επιτροπές της βουλής, στο πλαίσιο του άρθρου 36 παρ. 7 του κανονισμού της βουλής, και έχουν καθαρά προπαραπαισιστικό χαρακτήρα υπέρ της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας. Η σχετική διάταξη του κανονισμού εισήχθη από την κυβέρνηση Καραμανλή και τότε είχε αντιμετωπίσει την αντίδραση του ΠΑΣΟΚ. Τώρα φυσικά εξυπηρετεί την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και χρησιμοποιείται κατά κόρον απ' αυτή. Επιπλέον, η Κ. Μπατζελή ταλαιπωρεί και παραπληροφορεί βουλευτές, δημοσιογράφους και αγρότες με συνεχείς ανακοινώσεις, διαβουλεύσεις κλπ. για το τι θα συμπεριλαμβάνουν τα νομοσχέδια για το Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (ΜΑΑΕ) και για τον ΕΛΓΑ. Ακόμη, όμως, να τα δώσει στη δημοσιότητα, γιατί αντιμετωπίζει σοβαρά νομικά ζητήματα, ενώ

φοβάται ότι με τη δημοσιοποίησή τους θα προκληθούν αντιδράσεις από τους αγρότες. Επανερχόμαστε για να σχολιάσουμε τα ψέματα που είπε στη διαρκή επιτροπή της βουλής. **Πρώτο ψέμα.** Ισχυρίστηκε η Κ. Μπατζελή, ότι το νομοσχέδιο δεν είναι έτοιμο και ότι θα συμπεριλάβει πολλά απ' αυτά που θα συζητηθούν στην επιτροπή. Αποκαλύψαμε στο προηγούμενο φύλλο, ότι το νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ είναι έτοιμο από τις 10 Μάη του 2010 και ότι έχουν συμπεριληφθεί πολλές αντιαγροτικές – αντιασφαλιστικές διατάξεις.

Δεύτερο ψέμα. Ισχυρίστηκε στην αρχική της τοποθέτηση, ότι οι αγρότες θα αποζημιώνονται με βάση τις ζημιές που θα υφίσταται ο αγρότης σε κάθε αγροτεμάχιο και όχι σε όλα τα αγροτεμάχια μαζί. Ο βουλευτής της ΝΔ Γ. Καρασμανής στην παρέμβασή του της επεσήμανε, «ότι τα ποσοστά αυτά, (σ.σ εννοεί τα ποσοστά ζημιών που θα αποζημιώνονται), θα υπολογίζονται επί του συνόλου των ομοειδών καλλιιεργειών, αυτό λέτε στο κείμενό σας. Αν αυτό συμβεί θα βλάψει όλους τους μικρούς παραγωγούς, γιατί όπως

ξέρω ο κλήρος είναι μικρός και πολυτεμαχισμένος. Αυτό λέτε στο κείμενό σας και άλλα είπατε προηγούμενος». Στο κλείσιμο της η Κ. Μπατζελή δεν τόλμησε να διαψεύσει τον Γ. Καρασμανή. Πώς να το κάνει, από την στιγμή που στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου διαβάζουμε ανάμεσα στ' άλλα: «Η απαλλαγή, (σ.σ. σύμφωνα με τους ορισμούς του νομοσχεδίου απαλλαγή είναι το ποσοστό της ζημιάς για το οποίο δεν υποχρεώνεται να αποζημιώσει ο ΕΛΓΑ), υπολογίζεται ως ποσοστό επί του συνόλου της ασφαλισμένης παραγωγής των ομοειδών ειδών που καλλιεργούνται από τον ασφαλισμένο παραγωγό, σε επίπεδο νομού. Η διάταξη του νομοσχεδίου είναι καθαρή και δεν επιδέχεται αμφισβήτηση από κανένα: δεν θα δίνονται αποζημιώσεις στους αγρότες ανά αγροτεμάχιο.

Τρίτο ψέμα. Με τις παρεμβάσεις της η Κ. Μπατζελή άφησε να εννοηθεί στους βουλευτές, ότι δεν έχει καταλήξει ακόμη στο πόσα θα είναι τα ποσοστά των εισφορών για την προαιρετική και την πρόσθετη ασφάλιση. Στο άρθρο 7 του νομοσχεδίου προβλέπονται ποσοστά: «β) Τα έσοδα από την πρόσθετη ασφαλιστική εισφορά... η οποία ορίζεται σε ποσοστό μέχρι τρία τοις εκατό (3%)», γ) τα έσοδα από την προαιρετική ασφαλιστική εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 4 του νόμου αυτού, η οποία ορίζεται σε ποσοστό μέχρι τρία τοις εκατό (3%)». Μάλιστα, οι βουλευτές, είτε από άγνοια είτε από σκοπιμότητα, συνέδεαν τα ποσοστά αυτών των ασφαλιστικών εισφορών με την ύπαρξη αναλογιστικών μελετών. Ο βουλευτής Γ. Καρασμανής στην παρέμβασή του επεσήμανε ακόμη στη Μπατζελή, ότι σύμφωνα με το κείμενό της τιμωρεί τους αγρότες που πλήττονται περισσότερο από τα καιρικά φαινόμενα, μειώνοντας τις αποζημιώσεις για τις καταστροφές που ποθαίνουν. Και σ' αυτό δεν απάντησε η Κ. Μπατζελή. Τι να ελεγε, από τη στιγμή που εισήγαγε ανάλογη διάταξη στο νομοσχέδιο (άρθρο 6 παρ. 2), σύμφωνα με την οποία το ποσοστό των ζημιών μπορεί να ανεβεί από το 20% σε 50% και μάλιστα επί του συνόλου των αγροτεμαχίων προκειμένου ο αγρότης να αποζημιωθεί!

Και οι μισθοί του ιδιωτικού τομέα στο στόχαστρο

Το μεγάλο παραμύθι της κυβέρνησης, μόλις υπέγραψε το δωσιολογικό Μνημόνιο παράδοσης των εργαζόμενων της χώρας στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, ήταν πως «κατάφερε να σώσει τον 13ο και 14ο μισθό των εργαζόμενων στον ιδιωτικό τομέα. Ούτε αυτό το παραμύθι, όμως, κράτησε πολύ. Γιατί, βέβαια, δεν είναι μόνο τα δώρα και το επίδομα άδειας που διαμορφώνουν το επίπεδο των μισθών. Είναι ο ίδιος ο μισθός, είναι οι εργασιακές σχέσεις, είναι η ανεργία (διότι τα άνεργα μέλη μιας οικογένειας συντηρούνται από τα εργαζόμενα).

Ήδη, πριν κλείσει μήνας από την υπογραφή του Μνημόνιου και την ψήφισή του από τη Βουλή, άρχισε ένα μπαράζ δηλώσεων από τον Στρος-Καν και τον Ρεν, που λένε σε όλους τους τόνους ότι πρέπει να μειωθούν οι μισθοί ιδιωτι-

κό τομέα, για να ενισχυθεί η «ανταγωνιστικότητα». Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν αντιπαρατέθηκε στα αφεντικά της τρόικας, αλλά ο Παπακωνσταντίνου, όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο, άρχισε να συνδέει το πρόβλημα της «ανταγωνιστικότητας» με το «μισθολογικό κόστος», έστω και... σερνά. «Η Ελλάδα έχει πράγματι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα ανταγωνιστικότητας. Το μεγάλο ζήτημα αυτό είναι, κυρίως, θέμα διαρθρωτικό, είναι θέμα θεσμών, είναι θέμα και τιμών. Σε ένα βαθμό έχει να κάνει και με το μισθολογικό κόστος, το οποίο, όμως, έτσι και αλλιώς θα είναι συγκρατημένο για τα επόμενα χρόνια, εξ αιτίας και των μειώσεων στο Δημόσιο τομέα, αλλά και των ευρύτερων αλλαγών που προωθούνται, για να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα της Ελληνικής Οικονο-

μίας. (...) Ο κ. Στρος-Καν είπε ότι στον ιδιωτικό τομέα πρέπει να υπάρξει μείωση μισθών, για να μπορέσει να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα. Εμείς έχουμε πει επανειλημμένα ότι το θέμα της ανταγωνιστικότητας στον ιδιωτικό τομέα δεν περνάει μόνο από τους μισθούς. (...) Έτσι κι αλλιώς, θα υπάρξει και από τη μείωση των μισθών στο δημόσιο τομέα μια επίπτωση και στον ιδιωτικό τομέα. (...) Είναι προφανές ότι οι εξαγωγές μιας χώρας βελτιώνονται, όταν η μισθολογική εξέλιξη είναι πιο αργή από τη μισθολογική εξέλιξη σε χώρες που πουλάνε προϊόντα, τα οποία ανταγωνίζονται τη χώρα. Νομίζω πως αυτό είναι προφανές και αυταπόδεικτο από μόνο του».

Τις επόμενες μέρες, ο αστικός Τύπος άρχισε να φιλοξενεί ρεπορτάζ σύμφωνα με τα

οποία το «μαχαίρι» στους μισθούς του ιδιωτικού τομέα θα μπει πιο γρήγορα από το αναμενόμενο και συγκεκριμένα μετά την έκθεση προόδου που θα γίνει στις αρχές Ιουνίου. Σταχυολογούμε μερικές απ' αυτές τις ειδήσεις:

«Ο Ολι Ρεν στην έκθεσή του, την οποία θα υποστηρίξει στο Ecofin της 7ης Ιουνίου, θα ζητήσει μείωση μισθών στον ιδιωτικό τομέα κατά 6% σε όλα τα κλιμάκια πάνω από το κατώτατο ημερομίσθιο. Αν η πρόταση αυτή δεν γίνει αποδεκτή από την ελληνική κυβέρνηση (πράγμα... απίθανο), θα επιβληθεί με το ζόρι τον Οκτώβριο υπό μορφή προϋπόθεσης για την εκταμίευση της δεύτερης δόσης του δανείου από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό "στήριξης"» (Ποντίκι).

«Ψυχρολουσία μέσα στο καλοκαίρι αναμένεται για την ελληνική κυβέρνηση, καθώς στην πρώτη έκθεση για τα πεπραγμένα της στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης δεν θα επισημαίνεται απλώς η ανάγκη μείωσης των μισθών στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και η καθυστέρησή της να υλοποιηθεί βασικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει με το περίφημο μνημόνιο το οποίο είναι η νέα Βίβλος του υπουργείου Οικονομικών. (...) Η "καμπάνα" για την Ελλάδα -που προοικονομείται να περιέχεται στην έκθεση που θα συντάξουν οι εμπειρογνώμονες της Κομισιόν και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας από τη μια μεριά και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου από την άλλη- κι η οποία θα είναι κοινή λόγω της συμφωνίας που έχει κάνει η Αθήνα για να

λάβει το σύνολο των 110 δισ. ευρώ. (...) Η έκθεση -καμπάνα για την Ελλάδα επρόκειτο αρχικά να παρουσιαστεί τον Ιούνιο. Λόγω καθυστέρησης όμως στην εφαρμογή του μηχανισμού θα παρουσιαστεί τον Ιούλιο -και με αυτήν θα προειδοποιείται η ελληνική κυβέρνηση ότι εάν δεν συμμορφωθεί κινδυνεύει να χάσει τη δεύτερη δόση του δανείου» (Νέα).

Όπως καταλαβαίνετε, στρώνουν ήδη το δρόμο. Όλα αυτά τα δημοσιεύματα έχουν ως πηγή τον Παπακωνσταντίνου, ο οποίος οργανώνει την προπαγάνδα με καθαρά γκεμπελικό τρόπο. Είναι άλλωστε ο υπουργός που έχει φτάσει στο σημείο να δίνει ολόκληρες συνεντεύξεις Τύπου ζητώντας από τα πριν να τηρηθεί το off the record και όσα θα πει να μην αποδοθούν στον ίδιο αλλά σε «πηγή του υπουργείου Οικονομικών».

Για να μη μείνει σε κανέναν η παραμικρή αμφιβολία για το τι πρόκειται να γίνει, παραθέτουμε αποσπάσματα από το Μνημόνιο με την ιμπεριαλιστική τρόικα, που αφορούν τους μισθούς στον ιδιωτικό τομέα:

«Η εισοδηματική πολιτική και η πολιτική κοινωνικής προστασίας πρέπει να στηρίξουν την προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή και την επανάκτηση της ανταγωνιστικότητας. Η προσαρμογή των εισοδημάτων σε βιώσιμα επίπεδα είναι αναγκαία για τη στήριξη της δημοσιονομικής διάρθρωσης και της μείωσης του πλεθωρισμού σε επίπεδα κάτω από το μέσο της Ευρωζώνης, καθώς και η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας κόστους και τιμών σε μόνιμη βά-

ση.

Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων... για την αύξηση της αποτελεσματικότητας και της ευελιξίας των αγορών προϊόντων και εργασίας, για τη δημιουργία ενός περισσότερο ανοιχτού και προσβάσιμου περιβάλλοντος για τους εγχώριους και τους ξένους επενδυτές.

Σε εναρμόνιση με τη μείωση των μισθών του δημόσιου τομέα, οι μισθοί του ιδιωτικού τομέα πρέπει να γίνουν πιο ευέλικτοι ώστε να καταστεί δυνατή η συγκράτηση του κόστους για μια εκτεταμένη χρονική περίοδο.

Σε συνέχεια διαλόγου με κοινωνικούς εταίρους, η Κυβέρνηση θα προτείνει και το Κοινοβούλιο θα υιοθετήσει νομοθεσία για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου μισθολογικών διαπραγματεύσεων στον ιδιωτικό τομέα... Θα επιτρέψει σε τοπικά σύμφωνα να θέτουν τις μισθολογικές αυξήσεις χαμηλότερα από τις κλαδικές συμφωνίες και να εισάγουν αμοιβές που θα συνδέονται με την παραγωγικότητα σε επίπεδο επιχείρησης.

Σε συνέχεια διαλόγου με κοινωνικούς εταίρους, η κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοθεσία για τους κατώτατους μισθούς με εισαγωγή μισθών κάτω από τον κατώτατο μισθό (sub-minima) για ευάλωτες ομάδες, όπως οι νέοι και οι μακροχρόνια άνεργοι και θα εφαρμόσει μέτρα που θα εγγυώνται ότι οι τρέχοντες κατώτατοι μισθοί θα παραμείνουν σταθεροί σε ονομαστικούς όρους για τρία χρόνια».

■ Διάλογος-φάρσα

Ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο

Τέτοια φάρσα διαλόγου δεν έχει ξαναγίνει. Πάντοτε οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τον κατ' ευφημισμόν κοινωνικό διάλογο για να προωθήσουν πιο ομαλά τα μέτρα που έχουν αποφασίσει (καμιά φορά κάνουν πίσω και σε κάποια δευτερεύοντα, για να δείξουν ότι «διαβουλευτήκαν»), όμως «διάλογος» για αποφάσεις που έχουν ήδη παρθεί και νομοθετηθεί δεν έχει ξαναγίνει. Ο Α. Λοβέρδος κατακτά την πρωτιά και σ' αυτόν τον τομέα.

Στις 21 Μάη έστειλε επιστολή στους προέδρους των «κοινωνικών εταίρων», με την οποία τους καλεί σε «διαβούλευση» για θέματα όπως: «Διαδικασία προσφυγής στον ΟΜΕΔ». «Αύξηση του ορίου απολύσεων στις περιπτώσεις ομαδικών απολύσεων». «Καθορισμός του ύψους και του τρόπου καταβολής της αποζημίωσης του απολυμένου». «Καθορισμός των όρων απασχόλησης και του κατώτατου ημερομισθίου των νέων ηλικίας κάτω των 25 ετών, που εισέρχονται στην αγορά εργασίας για πρώτη φορά». «Καθορισμός των εν γένει όρων απασχόλησης και ασφάλισης των απασχολούμενων σε συμβάσεις μαθητείας, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι ανώτερη του έτους».

Ξεπερνώντας κάθε όριο προκλητικότητας, ο Λοβέρδος γράφει: «Επισημαίνω ότι η διαβούλευση αυτή δεν πρέπει να προσλάβει έναν απλώς τυπικό χαρακτήρα

και βούλησή μας είναι να συμβάλουμε, ως Υπουργείο, στη διαμόρφωση των προϋποθέσεων ενός εποικοδομητικού διαλόγου, που θα οδηγήσει, σε σύντομο χρονικό διάστημα, σε τελικές συμφωνίες, ή έστω στην καταγραφή των διαφωνιών». Μιλάμε για ξεπέρασμα κάθε ορίου προκλητικότητας, γιατί τα δυο Μνημόνια που έχει υπογράψει η κυβέρνηση με την ιμπεριαλιστική τρόικα και τα οποία ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ στη Βουλή ψήφισαν ώστε να αποτελούν τμήμα του ελληνικού Δικαίου, καθορίζουν καθαρά όλα τα θέματα που υποτίθεται ότι τίθενται προς διαβούλευση. Ίδού τι αναφέρουν τα Μνημόνια:

◆ Διαδικασία προσφυγής στον ΟΜΕΔ: «Η κυβέρνηση θα μεταρρυθμίσει το νομικό πλαίσιο για τις μισθολογικές διαπραγματεύσεις στον ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης της ασυμμετρίας στη διαίτησία». Τι σημαίνει ασυμμετρία; Η δυνατότητα προσφυγής από το κάθε μέρος, που θα καταργηθεί. Πλέον, μόνο με συμφωνία των δύο μερών θα μπορεί να γίνεται προσφυγή.

◆ Αύξηση ορίου απολύσεων: Ο νόμος που ψηφίστηκε προβλέπει ότι θα εκδοθεί Προεδρικό Διάταγμα που θα προβλέπει «την αύξηση του ορίου απολύσεων στις περιπτώσεις ομαδικών απολύσεων». Το αρχικό νομοσχέδιο όριζε κίχλας το ποσοστό στο 4%. Τι είδους «διαβούλευση» θα γίνει λοιπόν; Για να προ-

στεθεί το 4% σε ένα ΠΔ!

◆ Υψος και τρόπος καταβολής της αποζημίωσης: Το Μνημόνιο προβλέπει: «Η κυβέρνηση θα αλλάξει τη νομοθεσία, μειώνοντας το συνολικό επίπεδο αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης και διασφαλίζοντας ότι το καθεστώς αποζημίωσης θα είναι το ίδιο για ειδικευμένους και ανειδίκευτους εργάτες». Σαφέστατη και αυτή η διάταξη, δεν επιτρέπει παρερμηνείες, ούτε αφήνει περιθώρια «διαλόγου».

◆ Ημερομίσθιο πρωτοεισερχόμενων στην αγορά εργασίας, κάτω των 25 ετών: Το Μνημόνιο αναφέρει: «Η κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοθεσία για τη θέσπιση ελάχιστων μισθών για νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας προκειμένου να προωθηθεί η δημιουργία θέσεων απασχόλησης για ειδικές ομάδες που βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο, όπως οι νέοι και οι μακροχρόνια άνεργοι». Και σε άλλο σημείο: «Η κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοθεσία για τους κατώτατους μισθούς με εισαγωγή μισθών κάτω από τον κατώτατο μισθό (subminima)».

Ακόμη και η ξεπουλημένη ΓΣΕΕ προσανατολιζόταν να μη πάει στο «διάλογο» του Λοβέρδου. Αν μη τι άλλο, οι εργατοπατέρες έχουν μάθει να προσφέρουν τη βοήθειά τους με άλλο τρόπο. Αν πήγαιναν να κάνουν «διάλογο» για ρυθμίσεις ήδη νομοθετημένες, θα κινδύνευαν να τους λιντσάρουν οι εργαζόμενοι.

■ Εναρξη νέου Ασφαλιστικού από το 2015

Μεγαλύτερη αγριότητα σε όσους θα βγουν στη σύνταξη μέχρι 31.12.2017

Μια από τις ρυθμίσεις του νέου Ασφαλιστικού, για την οποία υποτίθεται ότι «δίνει μάχη» ο Λοβέρδος, είναι η έναρξη του νέου συστήματος. Το 2018 υποτίθεται ότι θέλει ο Λοβέρδος, το 2015 επιμένουν οι «επιτηρητές». Το πρώτο που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι πως το νέο σύστημα αρχίζει από το 2011 και όχι από το 2018, όπως έχουμε δείξει αναλυτικά. Ν' αφήσουν, λοιπόν, το παραμυθάκι με τα χρόνια και να μιλήσουν συγκεκριμένα.

Η συγκεκριμένη ρύθμιση αφορά μια κατηγορία εργαζομένων. Αυτούς που θα έχουν πρωτοασφαλιστεί μέχρι 31.12.2012 και θα βγουν στη σύνταξη μέχρι 31.12.2017. Παλαιότερα αυτή την κατηγορία εργαζομένων, που αναμένονταν να συνταξιοδοτηθούν την επόμενη πενταετία από την εφαρμογή ενός νέου συστήματος, τους ονόμαζαν «με ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα» και όλες οι ανατροπές δεν τους έθηναν. Με τη νέα ανατροπή ο όρος «ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα» εξαφανίστηκε και θίγονται και αυτοί οι εργαζόμενοι.

Αν παρέμενε η ρύθμιση του προσχέδιου Λοβέρδου, γι' αυτούς τους εργαζόμενους οι συντάξιμες αποδοχές θα υπολογίζονταν με βάση δυο πενταετίες. Μία με το παλιό σύστημα (1.1.2008 - 31.12.2012) και μία με το νέο (1.1.2013 - 31.12.2017). Σε ό,τι αφορά το κομμάτι της σύνταξης που θα υπολογιστεί με το νέο σύστημα, το προσχέδιο Λοβέρδου καταργεί ακόμα και το νόμο Ρέππα και μειώνει το ποσοστό αναπλήρωσης σε 2% το χρόνο. Αν ως έναρξη του νέου συστήματος θεσπιστεί το 2015, για το διάστημα 1.1.2015 - 31.12.2017 το ποσοστό αναπλήρωσης θα πέσει στο 0,7% για κάθε χρόνο, όπως ισχύει για το νέο σύστημα. Δηλαδή, ένας εργαζόμενος αυτής της κατηγορίας, πέρα από τις άλλες απώλειες, θα χάσει 1,3% στο ποσοστό αναπλήρωσης για τα τελευταία τρία χρόνια πριν βγει στη σύνταξη! Αυτή η ρύθμιση δείχνει όχι απλώς κοινωνική αναληθσία, αλλά αγριότητα εκ μέρους των εκπροσώπων του χρηματιστικού κεφάλαιου, αλλά και της κυβέρνησης.

Συντάξεις μειωμένες κατά 80%

Πριν δυο εβδομάδες, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση του προσχέδιου Λοβέρδου για το νέο Ασφαλιστικό, γράψαμε: «Η σύνταξη δεν θα υποστεί απλά μείωση, αλλά συρρίκνωση. Μετά βίας θα φτάνει στο 1/4 της σημερινής σύνταξης». Μολονότι ο υπολογισμός αυτός ήταν καθαρά προσεγγιστικός (στηρίχθηκε στην εφαρμογή του κριτηρίου όλου του συντάξιμου εργασιακού βίου, που δεν μπορούσαμε να υπολογίσουμε ακριβώς, διότι δεν είχαμε τη δυνατότητα να μελετήσουμε παραδείγματα), δεν ήταν καθόλου μακριά από την πραγματικότητα, όπως αποδεικνύεται πλέον από τη μελέτη συγκεκριμένων παραδειγμάτων.

Στον Πίνακα 1 φαίνεται καθαρά, για τρεις περιπτώσεις εργαζόμενων που μελετήσαμε, ότι οι συντάξεις που θα πάρουν με το νέο σύστημα θα είναι μειωμένες σε ποσοστά που κυμαίνονται μεταξύ 80,63% και 78,29%. Δηλαδή, η αναλογιστική σύνταξη του νέου συστήματος θα κυμαίνεται περίπου στο 1/5 της σημερινής. Στον πίνακα αυτό φαίνεται καθαρά τι περιμένει αυτούς που θα βγουν στη σύνταξη μέχρι το 2028 και θα έχουν 16 χρόνια με το νέο σύστημα. Φυσικά, γι' αυτούς που θα βγουν τα επόμενα χρόνια, χρόνος με το χρόνο η σύνταξη θα πέφτει ολοένα και περισσότερο.

Στο παράδειγμά μας πήραμε τρεις κατηγορίες εργαζόμενων που πληρώνονται με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ανύπαντρος χωρίς τριετίες, ανύπαντρος με πέντε τριετίες, παντρεμένος, χωρίς παιδιά, με πέντε τριετίες). Επιλέξαμε εργαζόμενους που πληρώνονται με την ΕΓΣΕΕ, διότι η ΕΓΣΣΕ είναι ένα στάνταρ παράδειγμα, ενώ οι κλαδικές συμβάσεις είναι άπειρες. Αλλωστε, παραδείγματα μελετήσαμε, για να μπορέσουμε να συγκρίνουμε τη σύνταξη με το ισχύον σύστημα και με το νέο σύστημα που θέλει να θεσπίσει η κυβέρνηση. Οι συγκρίσεις θα είναι στα ίδια επίπεδα και για τους εργαζόμενους που πληρώνονται με κλαδικές συμβάσεις. Αλλωστε, αν πάρουμε υπόψη μας και τα τελευταία μέτρα, όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι θα στριμωχθούν στα επίπεδα της ΕΓΣΕΕ και η διαφορά ανάμεσα στις Κλαδικές και την ΕΓΣΣΕ θα μειώνεται.

Το συμπέρασμα είναι αυτό που μετράει. Δεν έχουμε απλά πετοδόκιμα συντάξεων, έχουμε εξάτμιση των συντάξεων. Δείτε τα αποτελέσματα στον πίνακα. Ανύπαν-

τρος χωρίς τριετίες, με 4.800 ημέρες ασφάλισης, «δικαιούται» με το σημερινό σύστημα σύνταξη 337,26 ευρώ, ενώ με το νέο σύστημα θα «δικαιούται» μόνο 65,33 ευρώ! Με τον ίδιο αριθμό ημερών ασφάλισης, ανύπαντρος με 5 τριετίες, που θα «δικαιούνταν» με το ισχύον σύστημα σύνταξη 352,73 ευρώ, θα «δικαιούται» με το νέο σύστημα μόλις 73,56 ευρώ. Παντρεμένος με 5 τριετίες, πάντα με 4.800 έτη, θα «δικαιούνταν» σύνταξη 352,73 ευρώ και με το νέο σύστημα θα «δικαιούται» 76,82 ευρώ!

Δείτε το και αυτοτελώς, χωρίς καμιά σύγκριση. 16 χρόνια δουλειάς, 16 χρόνια ασφαλιστικών εισφορών και να σου λένε ότι η σύνταξη που «δικαιούσαι» δεν φτάνει τα 80 ευρώ το μήνα!

(Διευκρινίζουμε τα εισαγωγικά στη λέξη «δικαιούται»). Αναφερόμαστε σ' αυτό που το σύστημα -ισχύον και νέο- ονομάζει «οργανική» σύνταξη. Υποτίθεται ότι μόνο αυτό το τμήμα «δικαιούται» ο εργαζόμενος, με βάση τις ασφαλιστικές εισφορές του, ενώ το υπόλοιπο, μέχρι τη σημερινή κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ή μέχρι τα 15 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, που θέτει σαν βάση το νέο σύστημα, του τα δίνει το... φιλευσπαχνο κράτος, ως «προνοιακή» παροχή. Ο εργαζόμενος που παράγει όλο τον κοινωνικό πλούτο, ο εργαζόμενος που επιπρόσθετα είναι το υποζύγιο της φορολογίας, δεν πρέπει να δεχτεί να του μιλούν για «οργανικό» και «προνοιακό» κομμάτι της σύνταξης. Αυτοί που μας κλέβουν τα πάντα δε μπορεί να μας ζητούν και τα ρέστα).

Τα παραδείγματα που μελετήσαμε αφορούν εργαζόμενους που βγαίνουν στη σύνταξη μετά από 16 χρόνια δουλειά (4.800 έτη). Δεν πρόκειται για κανένα εξωπραγματικό χρονικό διάστημα. Είναι ένας χρόνος πάνω από το ελάχιστο όριο με το οποίο παίρνει κάποιος σήμερα σύνταξη (4.500 έτη ή 15 πλήρη έτη). Ενα πολύ μεγάλο ποσοστό των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα εκεί κυμαίνεται. Και όσο περνάει ο καιρός, με την ανεργία, τη μερική απασχόληση, την υποαπασχόληση, το ποσοστό αυτό γίνεται ολοένα και μεγαλύτερο. Σημειώνουμε όμως και πάλι ότι πρόκειται

	Ανύπαντρος χωρίς τριετίες		Ανύπαντρος με 5 τριετίες		Παντρεμένος με 5 τριετίες	
	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ	ΙΣΧΥΟΝ	ΝΕΟ
Μέσος όρος αποδοχών	763.14	582.30	916.57	655.58	954.69	684.70
Ημερομίσθιο	30.52		36.66		38.18	
Ασφαλιστική κλάση	9η	1η	11η	1η	11η	1η
Τεκμαρτό ημερομίσθιο	32.12		37.13		37.13	
Συντάξιμες αποδοχές	803	582.30	928.25	655.58	928.25	684.70
Ποσοστό αναπλήρωσης	42%	11.22%	38%	11.22%	38%	11.22%
ΣΥΝΤΑΞΗ	337.26	65.33	352.73	73.56	352.73	76.82
ΜΕΙΩΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ		80.63%		79.15%		78.23%

Πίνακας 2: Συντελεστές αναπροσαρμογής συντάξιμων αποδοχών

ΕΤΟΣ	ΙΣΧΥΟΝ	ΙΣΧΥΟΝ
1994	2.0346	1.1076
1995	1.8831	1.0960
1996	1.7237	1.0736
1997	1.6799	1.0476
1998	1.5238	1.0396
1999	1.4661	1.0276
2000	1.4091	1.0396
2001	1.3355	1.0306
2002	1.2903	1.0346
2003	1.2408	1.0316
2004	1.1817	1.0316
2005	1.1362	1.0366
2006	1.0925	1.0296
2007	1.0505	1.0396
2008	1.0000	1.0206
2009	1.0000	1.0266

απλώς για ένα παράδειγμα ενδεικτικό της εξάτμισης των συντάξεων.

Η περίοδος αναφοράς είναι από το 1994 μέχρι και το 2009. Δηλαδή, 16 συνεχή έτη

Πίνακας 3: Ετήσιες αποδοχές με το νέο σύστημα

ΕΤΟΣ	A	B	Γ
1994	4210.50	4210.50	4420.50
1995	4608.00	4608.00	4837.50
1996	4966.50	4966.50	5214.00
1997	5284.50	5548.50	5812.50
1998	5704.50	5941.50	6225.00
1999	5859.00	6151.50	6445.00
2000	6106.50	6717.00	7023.00
2001	6310.50	6942.00	7257.00
2002	6646.50	7311.00	7642.50
2003	6939.00	7980.00	8328.00
2004	7295.00	8390.00	8754.00
2005	7719.00	8877.00	9263.00
2006	8224.00	9869.00	10280.00
2007	8666.00	10399.00	10832.00
2008	9202.00	11042.00	11502.00
2009	9728.00	12160.00	12654.00

A: Ανύπαντρος χωρίς τριετίες. B: Ανύπαντρος με 5 τριετίες. Γ: Παντρεμένος με 5 τριετίες.

πλήρους απασχόλησης, σε μια περίοδο για την οποία έχουμε στοιχεία. Δε μπορούσαμε να μελετήσουμε μια με-

λοντική περίοδο, για την οποία δεν υπάρχουν δεδομένα. Φυσικά, στην πραγματική ζωή ένας εργαζόμενος μπορεί να φτάσει στα 65, να έχει 4.800 έτη, αυτά όμως να τα έχει κάνει μέσα σε μια 40ετία ή 35ετία.

Γι' αυτά τα 16 συνεχή χρόνια, λοιπόν, από το 1994 μέχρι και το 2009, υπολογίσαμε όλα τα δεδομένα που καθορίζουν το ύψος της σύνταξης και βρήκαμε την ίδια τη σύνταξη, πρώτα με το ισχύον σύστημα (από 1.1.1993 βάση υπολογισμού είναι η τελευταία πενταετία) και κατόπιν με το νέο σύστημα.

Όπως γράψαμε στα δυο προηγούμενα φύλλα της «Κ», η σύνταξη είναι το γινόμενο δυο παραγόντων: των συντάξιμων αποδοχών και του ποσοστού αναπλήρωσης. Ας δούμε πως κινούνται αυτοί οι παράγοντες με βάση το ισχύον σύστημα και με το νέο σύστημα.

Συντάξιμες αποδοχές

Με το ισχύον σύστημα, οι συντάξιμες αποδοχές έχουν σαν βάση υπολογισμού την τελευταία πενταετία. Συγκεκριμένα, παίρνεται ο μέσος όρος των αποδοχών της τελευταίας πενταετίας, αφού πρώτα οι αποδοχές κάθε έτους αναπροσαρμοστούν με ένα ορισμένο συντελεστή.

Αυτός ο συντελεστής καθορίζεται αυθαίρετα, χωρίς κανένα επιστημονικό κριτήριο, από τις κυβερνήσεις. Η αυθαίρεση έγκειται στο ότι κριτήριό τους είναι να ρίξουν τον τελικό μέσο όρο, για να μειώσουν τελικά τη σύνταξη. Στον Πίνακα 2 κάνουμε μια σύγκριση των συντελεστών αναπροσαρμογής που ισχύουν σήμερα και αυτών που θέλει να θεσπίσει η κυβέρνηση στο πλαίσιο του νέου συστήματος. Με το ισχύον σύστημα οι συντελεστές αναπροσαρμογής υπολογίζονται βάσει ενός μαθηματικού τύπου. Με το νέο σύστημα θα καθορίζονται από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, στην οποία προστίθεται ένας συντελεστής 0,06%. Δεν θέλουμε να σας μπλέξουμε με λεπτομέρειες. Αναφέρουμε αυτά τα δεδο-

μένα, για να μη μας πει κανείς ότι κάναμε αυθαίρετους υπολογισμούς. Οι υπολογισμοί μας έγιναν με ακρίβεια και ως προς το ισχύον σύστημα και ως προς το νέο σύστημα (με βάση τις μεταβολές του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή για όλη την περίοδο 1994-2009). Πήραμε υπόψη και την τελευταία λεπτομέρεια, όπως για παράδειγμα ότι από το 2002 στις συντάξιμες αποδοχές δεν υπολογίζονται δώρα και επίδομα αδείας.

Εκείνο που μετράει είναι το αποτέλεσμα. Η σύγκριση δείχνει καθαρά πως οι συντελεστές προσαρμογής με το νέο σύστημα μειώνονται, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο μέσος όρος. Εδώ έχουμε 16ετία. Αν πάμε σε όλο τον εργασιακό βίο, που θα ισχύει με το νέο σύστημα, το αποτέλεσμα θα είναι χειρότερο για το μέσο όρο. Μηχανεύτηκαν ένα καινούργιο σύστημα αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών για κάθε χρόνο, προκειμένου να ρίξουν το μέσο όρο. Το αποτέλεσμα φαίνεται καθαρά στα τρία παραδείγματα του Πίνακα 1. Για την ίδια περίοδο, για τον ίδιο εργαζόμενο (π.χ. ανύπαντρος χωρίς τριετίες), ο μέσος όρος με το ισχύον σύστημα είναι 763,14 ευρώ και με το νέο σύστημα πέφτει στα 582,30 ευρώ. Δηλαδή, ο μέσος όρος πέφτει περίπου κατά 24%. Αυτό γίνεται για δυο λόγους. Πρώτο, επειδή η βάση υπολογισμού στο ισχύον σύστημα είναι η τελευταία πενταετία, ενώ στο νέο γίνεται ολόκληρος ο εργασιακός βίος, και δεύτερο γιατί οι συντελεστές αναπροσαρμογής με το νέο σύστημα είναι χειρότεροι και ρίχνουν το μέσο όρο.

Αν ρίξετε μια προσεκτική ματιά στον Πίνακα 3, θα καταλάβετε γιατί συμβαίνει αυτό. Παραθέτουμε τις αναπροσαρμοσμένες αποδοχές κάθε χρόνου, όπως προβλέπεται από το νέο σύστημα. Ξεκινήστε από το 1994 και φτάστε στο 2009 και θα διαπιστώσετε ότι οι διαφορές είναι τεράστιες, με αποτέλεσμα ο μέσος όρος αποδοχών να πέφτει πολύ χαμηλά. Θυμίζουμε ότι παλιότερα ως συντάξιμες αποδοχές παίρναντο ο τελευταίος μισθός (δείτε τη διαφορά για να καταλάβετε). Στη συνέχεια θεσπίστηκε η τελευταία διετία και μετά, με το νόμο Σιούφα η πενταετία, για να προωθείται τώρα το σύνολο του εργασιακού βίου.

Παρατηρώντας, σημειώνουμε ότι ήδη η εφαρμογή της τελευταίας πενταετίας από 1.1.1993 (νόμος Σιούφα) ρίχνει τις συντάξιμες αποδοχές.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Συντάξεις μειωμένες κατά 80%

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Για παράδειγμα, στην περίπτωση του ανύπαντρου χωρίς τριετίες, η εφαρμογή του μέσου όρου της τελευταίας πενταετίας ρίχνει τις ετήσιες συντάξεις αποδοχές κατά 570 ευρώ και τις μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές κατά 47,50 ευρώ! Δηλαδή, η εφαρμογή της πενταετίας έκοψε από τη σύνταξη ενός χαμηλοσυνταξιούχου πάνω από 30 ευρώ το μήνα. Όλες οι τεχνικές που εφαρμόζονται, όλα τα αριθμητικά τρικ αυτό το στόχο έχουν. Να διαμορφώσουν μηχανισμούς μείωσης της σύνταξης. Απλά, το νέο σύστημα που προσπαθεί να περάσει η κυβέρνηση Παπανδρέου, ξεπερνά κάθε προηγούμενο σε ταξικό μίσος και ληστρική έναντι των εργαζόμενων και συνταξιούχων διάθεση.

Τα ψέματα του υπουργείου Εργασίας

Αφού είδαμε πως έχει η πραγματικότητα με τις συντάξιμες αποδοχές, μπορούμε να σχολιάσουμε ξανά τα ψέματα που αράδιασε ο Α. Λοβέρδος, γραπτός μάλιστα, όταν παρουσίασε το προσχέδιό του.

Εδώσε έναν πίνακα με παραδείγματα, από τα οποία έβγαινε ότι οι περισσότερες συντάξεις θα αυξηθούν. Έλεγε, για παράδειγμα:

– Συντάξιμες αποδοχές 775 ευρώ, 30 χρόνια: Ισχύον: 495,7 ευρώ - Νέο: 529,7 ευρώ (+6,86%).

– Συντάξιμες αποδοχές 1050 ευρώ, 25 χρόνια: Ισχύον: 525 ευρώ - Νέο: 566 ευρώ (+7,9%).

– Συντάξιμες αποδοχές 1650 ευρώ, 35 χρόνια: Ισχύον: 1155 ευρώ - Νέο: 1071 ευρώ (-7,2%).

– Συντάξιμες αποδοχές 1650 ευρώ, 40 χρόνια: Ισχύον: 1155 ευρώ - Νέο: 1293 ευρώ (+12%).

Με βάση όσα έχουμε πει μέχρι τώρα, η απάτευσια φαίνεται παντακάθαρα. Κάνει υπο-

λογισμούς με τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές, είτε πρόκειται για το ισχύον είτε πρόκειται για το νέο σύστημα. Ενώ βλέπουμε καθαρά πόσο τεράστιες είναι οι διαφορές στο επίπεδο των συντάξιμων αποδοχών ανάμεσα στο ισχύον και το νέο σύστημα (π.χ. στην περίπτωση ανύπαντρου με 5 τριετίες, το ισχύον σύστημα βγάζει συντάξιμες αποδοχές 928,25 ευρώ, ενώ το νέο σύστημα θα βγάζει συντάξιμες αποδοχές 655,58 ευρώ, δηλαδή **μείωση σχεδόν 30%!.** Κι από πάνω προσθέτει και τη βασική σύνταξη των 360 ευρώ, που όπως έχουμε αποκαλύψει θα δοθεί αυστηρά με **εισοδηματικά κριτήρια**, όπως ρητά αναφέρεται στο δωσιλογικό Μνημόνιο.

Μ' αυτές τις ψευτιές ο υπουργός Εργασίας παρουσίασε ένα νέο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο θα δώσει συντάξεις μεγαλύτερες από τις σημερινές στη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων!

Πέρα από τα παραπάνω, όμως, ο Λοβέρδος έκανε τους κάλπικους υπολογισμούς του κρύβοντας μια ουσιαστικά-

τη διάταξη του δικού του προσχεδίου, που αναφέρει: *«Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει... δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα».* Παρουσίασε παραδείγματα κάλπικα, που δείχνουν αύξηση συντάξεων με το νέο σύστημα, όταν στο προσχέδιό του απαγορεύεται οποιαδήποτε αύξηση (αυτό το πλαφόν τέθηκε σαν ασφαλιστική δικλειδα).

Ποσοστό αναπλήρωσης

Όπως ήδη είπαμε, ο δεύτερος παράγοντας που παίρνει μέρος στον υπολογισμό της σύνταξης είναι το ποσοστό αναπλήρωσης. Το ποσοστό αναπλήρωσης είναι ένας συντελεστής με τον οποίο πολλαπλασιάζονται οι συντάξιμες αποδοχές και βγαίνει η σύνταξη. Το ποσοστό αναπλήρωσης είναι συνάρτηση της ασφαλιστικής κλάσης και των ημερών ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο εργαζόμενος.

Το προσχέδιο της κυβέρνη-

σης Παπανδρέου χτυπάει αλύπητα και το ποσοστό αναπλήρωσης, όπως μπορείτε να δείτε στον Πίνακα 4 (δημοσιεύτηκε και στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Έτσι, σε συνδυασμό με τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών—όπως ήδη είδαμε—στο τέλος θα προκύπτει ένα εξευτελιστικό ποσό σύνταξης, ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων μόλις που καταφέρνει να συμπληρώσει τα 4.500 ένσημα.

Το ποσοστό αναπλήρωσης για όλες τις ασφαλιστικές κλάσεις πέφτει κατακόρυφα. Μιλάμε ακόμα και για υποτετραπλασιασμό. Για παράδειγμα, στην 1η ασφαλιστική κλάση (συντάξιμες αποδοχές μέχρι 850 ευρώ), το ποσοστό αναπλήρωσης για 15 χρόνια δουλειάς είναι σήμερα 38% και θα πέσει στο 10,5%. Στην ίδια κλάση, για 30 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης είναι 60,5% και θα πέσει στο 21,9%, ενώ για 35 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης από 72% θα πέσει στο 26,04%!

Στη δεύτερη ασφαλιστική κλάση (συντάξιμες αποδοχές από 850 μέχρι 1.000 ευρώ), για 15 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης θα πέσει από το

Αβάντα στην εισφοροδιαφυγή

Ποιος εργαζόμενος θα σπεύσει με την καρδιά του να ασφαλιστεί, να κυνηγήσει ένσημα, να συγκροτήσει με εργοδότες, όταν είναι προδιαγεγραμμένο, ότι θα πάρει μια σύνταξη-ψίχουλα, μερικών δεκάδων ευρώ; Γιατί να ενδιαφερθεί να ασφαλιστεί ο οικοδόμος, για παράδειγμα; Με τι επιχείρημα να αρνηθεί ο εργαζόμενος της βιομηχανίας την πρόταση του εργοδότη «πάρε τα μισά και κάτσε χωρίς ένσημα»; Το νέο ασφαλιστικό σύστημα, πέραν όλων των άλλων, φουσκώνει τα πανιά της εισφοροδιαφυγής.

35% στο 10,5%, για 30 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 57,5% στο 23,25%, για 37 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 75% στο 31,2% και για 40 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 82,5% στο 36,6%!

Στεκόμαστε κυρίως σ' αυτές τις δύο ασφαλιστικές κλάσεις, γιατί σ' αυτές εντάσσεται η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα. Το ίδιο ισχύει και για την τρίτη κλάση (συντάξιμες αποδοχές από 1.000 μέχρι 1.200 ευρώ), στην οποία θα ενταχθεί η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Προσοχή: μην κάνετε το λάθος να θεωρήσετε ότι είναι χαμηλά αυτά τα όρια. Μιλάμε για συντάξιμες αποδοχές (δηλαδή για το μέσο όρο μιας ορισμένης χρονικής περιόδου) και όχι για τον τελευταίο μισθό ενός εργαζόμενου. Όπως, μάλιστα, είδαμε παραπάνω, με το νέο ασφαλιστικό σύστημα αυτές οι συντάξιμες αποδοχές θα κατακυλήσουν στα τάρταρα. Φαίνεται καθαρά, λοιπόν, ότι και ο δεύτερος βασικός παράγοντας που διαμορφώνει τη σύνταξη, το ποσοστό αναπλήρωσης, πέφτει κατακόρυφα. Αναλυτικά, δείτε τον σχετικό πίνακα, στη βάση της σελίδας, που δείχνει τα ποσοστά αναπλήρωσης για όλες τις ασφαλιστικές κλάσεις και για μια μεγάλη γκάμα χρόνων ασφάλισης, που ξεκινούν από τα 15 (4.500 ένσημα) και φτάνουν μέχρι τα 40 (12.000 ένσημα!).

Μπορούμε, λοιπόν, να βρούμε τα ποσοστά αναπλήρωσης και για τα τρία παραδείγματά μας.

Ανύπαντρός χωρίς τριετίες: με συντάξιμες αποδοχές 582,30 ευρώ ανήκει στην 1η κλάση, οπότε με 16 χρόνια δουλειάς θα έχει ποσοστό αναπλήρωσης 11,22% (42% με το ισχύον σύστημα).

Ανύπαντρός με 5 τριετίες: με συντάξιμες αποδοχές 655,58 ευρώ ανήκει και αυτός στην 1η κλάση, οπότε με 16 χρόνια

ασφάλισης θα έχει ποσοστό αναπλήρωσης 11,22% (38% με το ισχύον σύστημα).

Παντρεμένος με 5 τριετίες: με συντάξιμες αποδοχές 684,70 ευρώ εντάσσεται και αυτός στην 1η κλάση, οπότε με 16 πλήρη χρόνια ασφάλισης το ποσοστό αναπλήρωσής του θα είναι 11,22% (38% στο ισχύον σύστημα).

Χαντάκωμα της σύνταξης

Το συμπέρασμά μας, λοιπόν, δεν επιδέχεται αμφισβήτηση. Πετσοκόβονται οι συντάξιμες αποδοχές, πετσοκόβεται το ποσοστό αναπλήρωσης, χαντακώνεται η σύνταξη.

Πολλαπλασιάζοντας για κάθε περίπτωση του παραδείγματος μας τις συντάξιμες αποδοχές με το ποσοστό αναπλήρωσης, βρίσκουμε το ύψος της σύνταξης και με το ισχύον και με το νέο σύστημα. Οι διαφορές είναι προφανείς και είναι τεράστιες.

Αν αξίζει να σχολιάσουμε κάτι, μετά από όλη αυτή την ανάλυση, η οποία παραμένει «στριφνή» όσο κι αν προσπαθήσαμε να την παρουσιάσουμε απλά, είναι πως κάθε φορά οι αστικές κυβερνήσεις μηχανεύονται διάφορες τεχνικές προκειμένου να διαμορφώνουν το ύψος της σύνταξης. Οι εργατικές ανάγκες δεν παίζουν κανένα ρόλο στους μηχανισμούς που κάθε φορά διαμορφώνουν. Μόνο οι ανάγκες του συστήματος παίζουν ρόλο. Πρώτα ορίζουν τα μεγέθη στα οποία πρέπει να διαμορφωθούν οι συντάξεις και μετά φτιάχνουν νέους τρόπους υπολογισμού, αλλάζοντας και τις συντάξιμες αποδοχές και τα ποσοστά αναπλήρωσης. Αυτή τη φορά απλά ξεπερνούν κάθε προηγούμενο. **Η σύνταξη εξευτελιζεται τελείως, όχι μόνο για τους χαμηλόμισθους αλλά και για τους σχετικά αξιοπρεπώς αμειβόμενους.**

Άλλα άρθρα για το Ασφαλιστικό στη σελίδα 15

ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΦΑΛ.	έως 850		850-1.000		1.000-1.200		1.200-1.400		1.400-1.600		1.600-1.800		1.800-2.000		2.000-2.400		2.400-2.800		2.800-3.400		3.400-4.200		4.200 και άνω	
	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ	ΝΕΟ	ΠΑΛΙΟ
15	10.50	38.00	10.50	35.00	10.50	35.00	10.50	35.00	10.65	35.00	11.55	35.00	12.75	35.00	14.25	35.00	15.45	35.00	16.80	35.00	18.15	35.00	19.05	35.00
18	12.66	42.00	12.75	38.00	12.90	38.00	13.08	38.00	13.38	38.00	14.49	38.00	15.90	38.00	17.67	38.00	19.11	38.00	20.70	38.00	22.29	38.00	23.37	38.00
21	14.88	45.00	15.15	41.00	15.60	41.00	16.14	41.00	16.71	41.00	18.06	41.00	19.65	41.00	21.66	41.00	23.34	41.00	25.14	41.00	26.94	41.00	28.20	41.00
24	17.16	48.00	17.70	44.00	18.60	44.00	19.68	44.00	20.64	44.00	22.26	44.00	24.00	44.00	26.22	44.00	28.14	44.00	30.12	44.00	32.10	44.00	33.54	44.00
25	17.94	49.00	18.60	45.00	19.70	45.00	21.02	45.00	22.15	45.00	23.87	45.00	25.65	45.00	27.93	45.00	29.93	45.00	31.96	45.00	33.99	45.00	35.49	45.00
27	19.50	53.60	20.40	50.00	21.90	50.00	23.70	50.00	25.17	50.00	27.09	50.00	28.95	50.00	31.35	50.00	33.51	50.00	35.64	50.00	37.77	50.00	39.39	50.00
30	21.90	60.50	23.25	57.50	25.50	57.50	28.20	57.50	30.30	57.50	32.55	57.50	34.50	57.50	37.05	57.50	39.45	57.50	41.70	57.50	43.95	57.50	45.75	57.50
33	24.36	67.40	26.25	65.00	29.40	65.00	32.86	65.00	36.03	65.00	38.64	65.00	40.65	65.00	43.32	65.00	45.96	65.00	48.30	65.00	50.64	65.00	52.62	65.00
35	26.04	72.00	28.35	70.00	32.20	70.00	36.50	70.00	40.25	70.00	43.12	70.00	45.15	70.00	47.88	70.00	50.68	70.00	53.06	70.00	55.44	70.00	57.54	70.00
36	26.88	74.30	29.40	72.50	33.60	72.50	38.32	72.50	42.36	72.50	45.36	72.50	47.40	72.50	50.16	72.50	53.04	72.50	55.44	72.50	57.84	72.50	60.00	72.50
37	27.98		31.20	75.00	35.40	75.00	41.12	75.00	45.16	75.00	48.16	75.00	50.40	75.00	53.16	75.00	56.04	75.00	58.44	75.00	60.84	75.00	63.00	75.00
39	29.98		34.80	80.00	39.00	80.00	46.72	80.00	50.76	80.00	53.76	80.00	56.40	80.00	59.16	80.00	62.04	80.00	64.44	80.00	66.84	80.00	69.00	80.00
40	31.08		36.60	82.50	40.80	82.50	49.52	82.50	53.56	82.50	56.56	82.50	57.40	82.50	62.16	82.50	65.04	82.50	67.44	82.50	69.84	82.50	72.00	82.50

Σημείωση: Οι ασφαλιστικές κλάσεις παρατίθενται όπως προβλέπονται από το προσχέδιο Λοβέρδου. Η στήλη «ΝΕΟ» περιλαμβάνει τα ποσοστά αναπλήρωσης βάσει του προωθούμενου προσχεδίου Λοβέρδου. Η στήλη «ΠΑΛΙΟ» περιλαμβάνει τα ποσοστά αναπλήρωσης όπως ισχύουν σήμερα στο ΙΚΑ.

Ξεπούλησαν και την εκπαίδευση

Στο Μνημόνιο ξεπουλήμα-τος του ελληνικού λαού, που υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση με την τρικόικα των ιμπεριαλιστικών οργανισμών (ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ) και το οποίο είναι νόμος του κράτους (για να μην ξεχνιόμαστε), γίνεται ειδική μνεία και στην εκπαίδευση. Εξευτελιζοντας την εκπαιδευτική διαδικασία οι ιμπεριαλιστές, την αναφέρουν ως «υπηρεσία» και τη βάζουν πλάι-πλάι με τον τουρισμό και το λιανικό εμπόριο. Πρακτικώς, ως «υπηρεσία» μπορεί να πουλιέται και να αγοράζεται και δεν είναι δημόσιο αγαθό, το οποίο οφείλει να προσφέρει το κράτος σε όλους τους πολίτες του. Αυτό, βέβαια, δε γίνεται για πρώτη φορά. Ο υποτιμητικός αυτός χαρακτηρισμός είναι συνήθης σε όλα τα ευρωπαϊκά κείμενα από τότε που η Διαδικασία της Μπολόνια έκανε την εμφάνισή της, ενώ όλοι θυμόμαστε και τις εξοργιστικές αναφορές του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που επαναλαμβάνει ως παπαγάλος η Διαμαντοπούλου, ότι σημασία δεν

έχει η εκπαίδευση που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο αλλά «το αποτέλεσμα».

Κάτω από τον χαρακτηριστικό τίτλο -που τα λέει όλα- «Βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενίσχυση του ανταγωνισμού στις αγορές», το Μνημόνιο τοποθετεί την εκπαίδευση και υποχρεώνει την κυβέρνηση μέσα στο 2010 «να εφαρμόσει πλήρως τα βασικά βήματα της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για τις υπηρεσίες, κυρίως σε τομείς προτεραιότητας, όπως ο τουρισμός, η εκπαίδευση και το λιανικό εμπόριο». Σε άλλο σημείο του Μνημονίου που αναφέρεται στις «Ενέργειες για τον τρίτο απολογισμό» (είναι γνωστό ότι η εκταμίευση του ληστικού δανείου θα γίνεται σε τριμηνιαία βάση και θα βασίζεται σε τριμηνιαίους απολογισμούς), που πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η κυβέρνηση έως το τέλος του τέταρτου τριμήνου 2010 και κάτω από τον υπότιτλο «Για την ενδυνάμωση του ανταγωνισμού στις ανοιχτές αγορές», οι απαιτήσεις της τρικόικας γίνονται περισσότερο σαφείς.

Τα «βήματα», που πρέπει να υιοθετηθεί η κυβέρνηση είναι τα εξής: να «αλλάξει την υπάρχουσα νομοθεσία», σε τρόπο ώστε αυτή «να διευκολύνει την ίδρυση υπηρεσιών, μειώνοντας σημαντικά τις απαιτήσεις» και «ειδικά απαιτήσεις σχετιζόμενες με ποσοτικούς και γεωγραφικούς περιορισμούς, νομικές απαιτήσεις, μετοχικές απαιτήσεις, κατώτερες ή ανώτερες αμοιβές και περιορισμούς σε πολυτομειακές δραστηριότητες». Τονίζεται επίσης ότι η κυβέρνηση «θα πρέπει επίσης να διευκολύνει την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών, εφαρμόζοντας την παράγραφο σχετικά με την ελευθερία παροχής υπηρεσιών του Άρθρου 16 της Οδηγίας για τις Υπηρεσίες».

Είναι σαφές ότι το σχετικό απόσπασμα φωτογραφίζει την κατεδάφιση του άρθρου 16 του ελληνικού Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Κατεδάφιση που σ' αυτή τη φάση θα πραγματοποιηθεί με την αναγόρευση των κολεγίων, που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστη-

μιακά ιδρύματα, σε πανεπιστήμια, μέσω της ενσωμάτωσης της ευρωπαϊκής οδηγίας 36/05 για τα επαγγελματικά δικαιώματα. Η «βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και του ανταγωνισμού στις αγορές» στον τομέα της Παιδείας, βέβαια, έχει και άλλες πλευρές, που αφορούν το σύνολο της εκπαίδευσης και όχι μόνο τα πανεπιστήμια. Μια πρώτη γεύση πήραμε ήδη από τη δραστηριότητα μείωση των διορισμών των εκπαιδευτικών, την κάλυψη των κενών με αναπληρωτές, αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και ωρομίσθιους, το πετσόκομμα μισθών και συντάξεων των εκπαιδευτικών. Απαιτείται, όμως, η ένταση της λειτουργίας της εκπαίδευσης με κριτήρια ιδιωτικο-οικονομικά, η απρόσκοπτη έφοδος των επιχειρήσεων στα σχολεία και ο εκμαυλισμός των νεανικών συνειδήσεων με μαθήματα «επιχειρηματικότητας», όχι, βέβαια, για να γίνουν οι νέοι καλοί επιχειρηματίες, αλλά για να γίνουν άβουλα όργανα στις αχαλίνωτες ορέξεις του κεφάλαιου.

Γούλα Γκεσούλη

Με το βλέμμα στο φινλανδικό μοντέλο

Είναι γνωστός ο θαυμασμός που τρέφει η κυβέρνηση για το φινλανδικό μοντέλο στην εκπαίδευση. Με βάση αυτό το όραμα πορεύεται κι εδώ στα εκπαιδευτικά πράγματα, κομίζοντας τα «καλούδια» της αποκέντρωσης, της ανάληψης μέρους της δαπάνης σπουδών από τους γονείς και την εργαζόμενη κοινωνία, της παρέμβασης των «τοπικών κοινωνιών» στα προγράμματα σπουδών και τα ρέστα.

Για να πάρει, λοιπόν, τα «φώτα» της Φινλανδίας, το υπουργείο Παιδείας οργάνωσε επίσκεψη στην Φινλανδία (για να πάρει ιδέες για το ξεπάτωμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ο υφυπουργός Πανάρετος πρόσφατα επισκέφθηκε τις ΗΠΑ). Μετά το πέρας της επίσκεψης, η Άννα Διαμαντοπούλου ενημέρωσε την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Διαβάστε τι δήλωσε για τον «παράδεισο» της Φινλανδίας, τον οποίο ευελπιστεί να μας φέρει και εδώ: «Η Φινλανδία δεν έγινε έτσι από την μια ημέρα στην άλλη. Ξεκίνησε από ένα κεντρικό εκπαιδευτικό σύστημα, όπως στην Ελλάδα. Η μεταρρύθμιση ξεκίνησε το 1972, σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης. Η Φινλανδία από το 1972 μέχρι το 1985 είχε συνθήκες σοβαρότατης οικονομικής κρίσης, με ανεργία που έφτασε και το 20%.

Οι αλλαγές δεν έγιναν, φυσικά, χωρίς αντιδράσεις. Δεν έγινε ξαφνικά μια αλλαγή χρόνου με το χρόνο και φτάσανε εκεί. Υπήρχαν πάρα πολλές συγκρούσεις και πάρα πολλές αντιδράσεις, που υπάρχουν και σήμερα».

Ο «εκπαιδευτικός παράδεισος», λοιπόν, της Φινλανδίας είναι τέτοιος μόνο για το κεφάλαιο και την αστική τάξη που κυβερνάει τη χώρα, τους εργαζόμενους, τους γονείς και τους μαθητές, είναι σαφές, ότι τους βρήκε αντίθετους γι' αυτό και τον πολέμησαν και εξακολουθούν να τον πολεμούν, όπως ομολογεί η ίδια η υπουργός Παιδείας.

Συμφωνίες στο παρασκήνιο

Στην απεργία της 20ής Μάη, το ΠΑΜΕ έκανε τη χωριστή συγκέντρωσή του στην Ομόνοια, όχι όμως και την καθιερωμένη πορεία στη Βουλή. Βάδιζε προς την Πειραιώς, έμεινε για λίγο έξω από το υπουργείο Εργασίας και διαλύθηκε κάπου στο Θησείο. Δεν διαλύθηκε, βέβαια, στο Θησείο για να 'ναι πιο κοντά οι διαδηλωτές στις καφετέριες της περιοχής. Απλούςατα, επαναλαμβάνεται η ιστορία του Δεκέμβρη του 2008.

Στη διάρκεια της νεολαιίστικης εξέγερσης, οι δυνάμεις του Περισσού διαδήλωναν και πάλι χωριστά, αλλά και σε διαφορετικές διαδρομές. Εκτός από τη μεγάλη διαδήλωση της 8ης Δεκεμβρίου, όλες τις άλλες φορές διαδήλωναν στα πιο απίθανα σημεία και τελείωναν κοντά σε σταθμό του μετρό, όπου καλούσαν τους διαδηλωτές να μπουν στα τρένα και να φύγουν από το κέντρο.

Το ίδιο αρχίζουν και καθιερώνουν και τώρα, ειδικά τις μέρες που έχει πανελλαδική απεργία και όχι στενά κομματική κινητοποίηση. Προφανώς, αυτό συζητήθηκε ανάμεσα στην Παπαρήγγα και το Χρυσοχοϊδη, κατά τη συνάντησή τους πριν από μερικές μέρες. Μια συνάντηση την οποία ζήτησε η ηγεσία του Περισσού και ολοκληρώθηκε χωρίς κανένα μέρος να ανακοινώσει τίποτα συγκεκριμένο για το περιεχόμενο της.

Ο συμβολισμός είναι σαφής: μακριά από τη Βουλή, γιατί εκεί ακούγονται αντικοινοβουλευτικά συνθήματα και κάποια στιγμή μπορεί να γίνει κανά μαζικότερο ντου και αυτή τη φορά να είναι και επιτυχημένο. Ο Περισσός δεν είναι αντικοινοβουλευτική δύναμη, ο Περισσός δεν παραβιάζει την αστική νομιμότητα και την υπευθυνότητά του έναντι του καπιταλιστικού συστήματος τη δείχνει και σ' αυτή την περίπτωση.

Δεν πιστεύαμε στα μάτια μας όταν διαβάσαμε την ανακοίνωση της ΚΝΕ για τις φετινές φοιτητικές εκλογές. Κανένας πανηγυρισμός για το εκλογικό αποτέλεσμα, όπως άλλες χρονιές. Αντίθετα, «οκεπτικισμός» για την εκλογική άνοδο της ΠΑΣΠ: «Το εκλογικό αποτέλεσμα αποτύπωσε αναγνωριστικά ανάμεσα στο γενικότερο κλίμα αγανάκτησης και αντίθεσης στην κυβερνητική πολιτική και στην αναιμική αντίδραση από μεγάλο κομμάτι των σπουδαστών. Με αυτή την έννοια η άνοδος της κυβερνητικής παράταξης, της ΠΑΣΠ, την ώρα που το ΠΑΣΟΚ ψηφίζει τα αντιλαϊκά μέτρα, είναι αντιδραστική εξέλιξη». Και κριτική στο ίδιο το φοιτητικό κίνημα: «Τα σημάδια του εκφυλισμού στο φοιτητικό κίνημα αποτυπώθηκαν και στις φετινές εκλογές. Η γραμμή που κυριάρχησε είναι αυτή του συμβιβασμού με τα μέτρα, της συναίνεσης στην αντιλαϊκή θύελλα, της αναζήτησης ατομικής λύσης έξω από κάθε συλλογική ταξική διεκδίκηση, της απομόνωσης από το ταξικό εργατικό κίνημα».

Όλα αυτά, όμως, πράγματα ασυνήθιστα για μια μετεκλογική ανακοίνωση της ΚΝΕ, ήταν απλώς η εισαγωγή στην αλλαγή μιας πάγιας θέσης της οργάνωσης του Περισσού στο φοιτητικό κίνημα: «Είναι δεδομένο ότι ο υπάρχων συσχετισμός δυνάμεων υπονομεύει το μέλλον του φοιτητικού κινήματος, δεν μπορεί να το βγάλει από τη βαθιά του κρίση, ακόμα και αν οι δυνάμεις που για χρόνια πρωτο-

στατούν στη διάλυσή του, αποφασίσουν να ξανασυγκροτήσουν την ΕΦΕΕ. Με τους δεδομένους συσχετισμούς είναι βέβαιο ότι θα κυριάρχει η γραμμή του συμβιβασμού».

Οι συσχετισμοί, όμως, ήταν δεδομένοι και πέρυσι και πρόπερι και τα προηγούμενα χρόνια. Δεν άλλαξαν δραματικά φέτος, αλλά αντελώς ανεπαίσθητα (σε βάρος της ΔΑΠ και υπέρ της ΠΑΣΠ). Προς τι, λοιπόν, η απαξίωση της ΕΦΕΕ ακόμη και αν ξανασυγκροτηθεί. Όλα τα προηγούμενα χρόνια, η ΚΝΕ-ΠΚΣ παρουσίαζε τη συγκρότηση της ΕΦΕΕ ως το μείζον για το φοιτητικό κίνημα ζήτημα. Εβιδε μάχες γι' αυτό και πρωτοστατούσε στο παρασκήνιο με τις άλλες παρατάξεις (ΔΑΠ, ΠΑΣΠ, ΑΡΕΝ). Κατήγγειλε όχι μόνο την ΕΑΑΚ και τους αντικαπιταλιστές φοιτητές, που δεν ήθελαν τη νεκρανάσταση αυτού του γραφειοκρατικού εξομολώματος, αλλά και τις παρατάξεις του δικοματισμού, που δεν έδειχναν την απαραίτητη αποφασιστικότητα.

Τι άλλαξε ξαφνικά; Άλλαξε η τακτική του Περισσού. Πλέον, θεωρεί ότι μπορεί να φτιάξει τη δική του «ΕΦΕΕ», όπως έχει κάνει στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα με το ΠΑΜΕ. Το φοιτητικό ΠΑΜΕ είναι το ΜΑΣ (Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών). Ιδού πως παρουσιάζεται αυτή η κατεύθυνση: «Ελπίδα υπάρχει και αυτή βρίσκεται στην ισχυροποίηση του Μετώπου Αγώνα Σπουδαστών, της συστέρωσης συλλόγων, επιτροπών

αγώνα, συνδικαλιστών φοιτητών σε αντιμονοπωλιακή, αντικαπιταλιστική γραμμή πάλης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ». Ακολουθεί ο... απολογισμός του ΜΑΣ: «Στο σύντομο διάστημα που έχει μεσολαβήσει από τη συγκρότησή του το ΜΑΣ έχει αναδειχτεί σε πρωτοπόρο οργανωτή της πάλης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, με συμμετοχή σε 9 απεργίες, με διοργάνωση φοιτητικών συλλαλητηρίων, με κινητοποιήσεις μες στις σχολές. Έχει μπει μπροστά στη συμπόρευση με το ταξικό εργατικό κίνημα, με το ΠΑΜΕ. Είναι η συσπείρωση που από την πρώτη στιγμή απόρριψε τον κάλπικο πατριωτισμό του κεφαλαίου, που πλάσσαν οι δυνάμεις του δικοματισμού ΠΑΣΠ και ΔΑΠ, που δεν μπηκε στη διαδικασία να διαλέξει ιμπεριαλιστή, όπως οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και των ΕΑΑΚ. Το ΜΑΣ απόρριψε τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, ποτέ δεν τους έστησε ακροατήριο στις συγκεντρώσεις τους».

Αυτό είναι, λοιπόν, το ζουμί. Θέλουν να μαζέψουν όσο περισσότερο κόσμο μπορούν σ' ένα σχήμα-δορυφόρο του Περισσού, που δεν θα εμφανίζεται σαν φοιτητική παράταξη, αλλά σαν κάτι ευρύτερο, που εκφράζει τη ριζοσπαστική πτέρυγα του φοιτητικού κινήματος. Από θεωρητική και τακτική άποψη, η γραμμή αυτή εκφράζει τον μικρομεγαλιότικο σεκταρισμό του Περισσού, που δεν ενδιαφέρεται για τα κοινωνικά κινήματα (φοιτητικό, εργατικό,

αγροτικό), αλλά για τη δημιουργία ενός κομματικού στρατού, περιχαρωμένου από τη μάζα των ανθρώπων που βγαίνουν ή στον αγώνα ή ετοιμάζονται να βγουν στον αγώνα. Πρακτικά και μιλώντας ειδικά για το φοιτητικό κίνημα, αυτή η τακτική δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Κάθε φορά που το φοιτητικό κίνημα «ζωηρεύει», οι δυνάμεις του Περισσού περνούν στο περιθώριο. Αυτό δεν έγινε το 2006-2007, που είχαμε τον τελευταίο γύρο φοιτητικών κινητοποιήσεων; Οι Κνίτες ψηφίζουν κατά των καταλήψεων, μετά άρχισαν να ψηφίζουν υπέρ των καταλήψεων, έκαναν χωριστές συγκεντρώσεις και στο τέλος μαζεύονταν τρεις κι ο κόκος, ενώ το φοιτητικό ηφαιστείο έβραζε και γεννούσε απανωτές εκρήξεις.

Με τη σεκταριστική αυτή τακτική (που δεν είναι μόνο δικό τους προνόμιο), βέβαια, μπλοκάρουν φοιτητές και φοιτήτριες που αναζητούν ριζοσπαστική στράτευση. Τους μετατρέπουν σε λεγεωνάριους μιας αστικής-οπορτουμιστικής πολιτικής και τους εμποδίζουν να έρθουν σε επαφή με τις πραγματικά επαναστατικές ιδέες. Ομως, το μείζον πρόβλημα είναι η εκφυλιστική κατάσταση που επικρατεί στο ίδιο το φοιτητικό κίνημα, που μετά το 2007 δεν έχει δώσει ούτε μια αγωνιστική αναλαμπή. Χρειάζεται, λοιπόν, συστηματική ζύμωση, ειδικά στις σημερινές συνθήκες, που «βράζει» ολόκληρη η εργαζόμενη κοινωνία και κωφορούνται εκρήξεις.

Η ΚΝΕ-ΠΚΣ «ξεχνά» την ΕΦΕΕ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Τελικά όποια πέτρα δυσώδους υπόθεσης σηκώσεις (μιλάω για τα προ Πρασίνων ένδοξα χρόνια, τότε που έκαναν κουμάντο οι Βένετοι), τα... μαλλιά αγγέλου θα βρεις από κάτω, να μεταβιβάσουν εντολές μ' ένα ακουστικό στο χέρι. Τους οποίους Βένετους, όπως γνωρίζουν όσοι διαβάζουν τη λαμπρή βυζαντινή ιστορία -θύματα της οικονομικής ανέχειας που περιορίζει την αγορά σοβαρών βιβλίων- υποστήριξε και ο αυτοκράτορας και παρελασιάρχης Ιουστινιανός, τουλάχιστον μέχρι τη στάση του Νίκα (ποιο παριζάκι ρε;).

Συγγνώμη που σας έπιασα από τα μούτρα πριν καν πω κλημέρα, αλλά τα γεγονότα τρέχουν. Από την ημέρα που έμαθα για τα χρέη του Απόστολου (ποιος Βαβύλης ρε, πού τον θυμηθήκατε;) και την παραίτηση της Αντζελας (ποια Δημητρίου ρε, τι «άλλα χρέη», γιατί με μπερδεύετε;), είμαι σε υπέρταση. Κι αυτό γιατί βλέπω να δοκιμάζονται όλα τα τηλεοπτικά διαφημιζόμενα καθαριστικά του καπιταλιστικού καμινιέ, χωρίς αποτέλεσμα. Το πουρί, οι καταρτίδες, τα αλάτα και τα σκατά δεν φεύγουν με τίποτα!... Μήπως υπάρχουν τίποτε σύντροφοι που μπορούν να βοηθήσουν; Εστω με τα σκατά, αν φύγουν αυτά έχω ένα προαίσθημα ότι ως δια μαγείας θα εξαφανιστούν και τα υπόλοιπα.

Από τα περισεύματα του επεισιλογίου της εβδομάδας, βλέπουμε ότι παρουσιάζεται κάποιο ενδιαφέρον αναφορικά με τον άγνωστο στη χώρα μας θεσμό των δημοψηφισμάτων (η καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ απεχθάνεται τον όρο «άμεση», έστω κι αν μπορεί να λειτουργήσει μόνο «για τα μάτια», άσε, δεν είμαστε για τέτοια ρίσκα), αφού σαν σήμερα το 2005 οι Γάλλοι έλεγαν «όχι» στο ευρωσύνταγμα και στις 2 Ιουνίου του 1992 ακολουθούσε το ιδανικό Δανικό «όχι» στο Maastricht. Επειτα ήρθαν τα δανεικά... Χαρακτηριστική όμως η εβδομάδα, όσον αφορά και το παγκόσμιο δελτίο καταστολής. Παίρνοντας τα πράγματα καθ' ημέρα, στις 30 Μάη του 1949, οι εργατικές διαδηλώσεις που παίρνοντας μορφή χιονοστιβάδας στη Βολιβία αναγκάζουν την κυβέρνηση να κηρύξει τη χώρα σε κατάσταση πολιορκίας (ποιοι πολιορκούσαν ποιους και κηρύχτηκε «η χώρα»);. Στις 31 Μάη του 1969, η γενική απεργία στην Αργεντινή σηματοδοτείται από 23 νεκρούς, ενώ στις 2 Ιούνη του 1936 έρχεται στο προσκήνιο και η πατριδα -και μητριδα, τι λεκτικός ρατισμός είναι αυτός;- του παγκόσμιου πολιτισμού (σε κάθε μορφή του). Χωροφύλακες επιτίθενται σε ειρηνική διαδήλωση στο Βόλο, αφήνοντας πίσω έναν νεκρό και δεκαεπτά τραυματίες. Στις 3 Ιούνη του 1989, καταγράφεται η κατοστολή της εξέγερσης στην πλατεία Τιεν αν Μεν του Πεκίνου και, τέλος, στις 4 Ιούνη του 1969, εκατό φοιτητές πέφτουν νεκροί όταν ο στρατός χτυπά διαδήλωση στο Κονγκό.

Μια αντίστοιχη αλλά φρέσκια είδηση από τον χώρο της κτηνοτροφίας, μας ήρθε στο τέλος της περασμένης εβδομάδας από το «Δίκτυο». Αλλά γι' αυτήν θα σας δώσουν λεπτομέρειες οι σύντροφοι του σχετικού ρεπορτάζ...

Μιλάμε ότι οι φαρμακοβιομήχανοι έκαναν... κακάκια πάνω τους, ακούγοντας τον Χαλίστατο Ιππολύτο (δεν δέχομαι ανόητες ερωτήσεις, ένας είναι ο Love). «Το σύστημα οδηγείται σε ξέρα», έφαξε ο Χαλίστατος και δη ο κατ' εξοχήν αιχνευτής, ολημερίς στα παραθύρια και στα παρατηρητήρια. Και έστειλε «ηχηρό μήνυμα» όπως γράφουν τα πετεινά και τα στρουθία των μουμουέ (κατά το κουκουέ). Εξ ου και τα κακάκια των φαρμακοβιομηχάνων, που όπως κάθε αφεντικό δεν μπορεί παρά να διασκεδάζουν με την εφευρετικότητα του πωλητικού προσωπικού. Eclisamentes οι φαρμακοβιομηχανοί. Τουλάχιστον, κοντά στα χάχανά τους δεν πλήττουμε ούτε εμείς. Αν και το μέγα ερώτημα είναι πότε θα πλήξουμε (το πιάσατε το υπονοούμενο ε; που λέει και ο εχθρός των οπτοπληθωριστών και λιθοστρώτων).

Νικητιάδης κύριοι, αυτός είναι υποργός! Ενα τηλεφώνημα έκανε στην Ιαλωσό και αμέσως κατέβηκαν οι μαύρες σημαίες που είχαν μπει για τον «Καλλικράτη». Τι μπορεί να είχε στο τηλέφωνο ένας υποργός τριών ημερών (κατά το «αυγά ημέρας»); Χάσατε τη φαντασία σας σύντροφοι, ελάτε τώρα! Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα...

Καλά, είναι δυνατόν να ρώτησε βουλευτής προσκεϊμένος στο άλλα βάνω - άλλα βγάνω περιβάλλον, τι γίνεται με τα... κληρονομικά σε περίπτωση διάσπασης του ΣυριζΑ; Τελικά το συνέδριο της ερχόμενης εβδομάδας αναμένεται με μεγάλη αγωνία. Αγωνία με λαχτάρα να σε νοιάζομαι, αγωνία δυστυχώς να σε μοιράζομαι, που έλεγε κι ο Τόλης (και έκτοτε φρονιτίζε να μην ξαναμοιραστεί με κανέναν τις ιδιοκτησίες του).

Κι άντε, πες ότι το χειμώνα παραθερίζουμε. Πώς λέγεται το αντίστοιχο του χειμώνα και τις κατά θα κάνουμε τότε, αν επιζήσουμε;

Κοκκινουσκουφίτα

Λεφτά για χαφιέδες βρίσκονται

Τριετές μνημόνιο συνεργασίας υπέγραψαν το υπουργείο Προ-Πο και η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, με αντικείμενο την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Τι αντικείμενο θα έχουν αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα; «Την εξοικείωση της ελληνικής νεολαίας με το αντικείμενο και το έργο των Σωματίων Ασφαλείας»!

Θα ρίξουν, λοιπόν, κάποια φράγκα στη ΓΓΝΓ, μπας και καταφέρει να μαζέψει κάποιους νέους στα σεμινάρια, όπου θα διδαχθούν πώς να γίνουν χαφιέδες. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Δίκτυα χαφιέδων προσπαθούν να στήσουν, σε κάθε πόλη, σε κάθε γειτονιά. Δίκτυα χαφιέδων που θα κινούνται κυρίως στους κόλπους της νεολαίας, όπου αναπτύσσονται ριζοσπαστικές τάσεις και συμπεριφορές, όπως έδειξε και ο Δεκέμβρης του 2008, που απε-

τέλεσε ένα σοκ για το σύστημα.

Και βέβαια, πέρα από τα δίκτυα χαφιέδων, θέλουν να δημιουργήσουν και ένα κλίμα «φιλικότητας» προς τους μηχανισμούς καταστολής, σε μια

περίοδο που αυτοί όχι μόνο ενισχύονται αλλά γίνονται και πιο επιθετικοί, κουρελιάζοντας τις πιο στοιχειώδεις συνταγματικές εγγυήσεις στον τομέα των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων (ας

προσέξουμε πώς συμπεριφέρονται όχι μόνο τα ΜΑΤ, αλλά και η νεοσύστατη ομάδα «Δί-α-ς»). Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μιλά για «συμμετοχικότητα στην άσκηση της αντιεγκληματικής πολιτικής», η οποία προβλέπει «συλλογή και αξιοποίηση πληροφοριών αστυνομικού ενδιαφέροντος από τους τοπικούς φορείς». Αυτά αποκαλύπτουν πλήρως τις προθέσεις της.

Σε μια περίοδο που γενικεύεται η επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους και τους νέους, η κυβέρνηση -με την αμέριστη βοήθεια των ΜΜΕ- σηκώνει σκόπιμα το θέμα της κοινωνικής παραβατικότητας και με μια γεμπελιστική προπαγάνδα προσπαθεί να βάλει το λαό σε «ενιαίο μέτωπο» με το κράτος. Δηλαδή, με τον μεγαλονταβατζή των καπιταλιστικών συμφερόντων, που εγκληματούν διαρκώς και κατά συρροή σε βάρος του λαού.

Αλήτες, λέρες, εργατοπατέρες!

Δελτίο Τύπου εξέδωσε την περασμένη Τρίτη η ΓΣΕΕ, για να ενημερώσει ότι την Πέμπτη θα συνερχόταν η Ολομέλεια της Διοίκησής της. Πρώτο-πρώτο στη λίστα της ημερησίας διάταξης φιγουράρει το θέμα της ΕΓΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας). Γράφουν οι εργατοπατέρες: «Για την ΕΓΣΣΕ κρίνεται αναγκαίο και απαραίτητο, ιδιαίτερα στις σημερινές ασφυκτικές οικονομικές συνθήκες που τα εισοδήματα μειώνονται ενώ οι τιμές καλπάζουν, να υπογραφεί ικανοποιητική ΕΓΣΣΕ που θα διασφαλίζουν τα δικαιώματα των εργαζόμενων και τις θέσεις εργασίας».

Κάνουν λόγο για «ικανοποιητική ΕΓΣΣΕ», όταν το Μνημόνιο, το οποίο αποτελεί πλέον νόμο του κράτους προβλέπει: «Η κυβέρνηση θα εφαρμόσει μέτρα που θα εγγυώνται ότι οι τρέχοντες κατώτατοι μισθοί θα παραμείνουν σταθεροί σε ονομαστικούς όρους για τρία χρόνια»! Ποια «ικανοποιητική ΕΓΣΣΕ» θα διαπραγματευθούν, λοιπόν, όταν οι αυξήσεις στα βασικά απαγορεύονται για τα επόμενα τρία χρόνια; Ακόμα και σε συμφωνία με τους καπιταλιστές να κατέληγαν, η κυβέρνηση θα την ακύρωνε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Ο υπουργός Οικονομικών έχει ήδη σχετική εξουσιοδότηση γι' αυτό, βάσει του νόμου που ψηφίστηκε.

Στην επόμενη παράγραφο, οι εργατοπατέρες γράφουν: «Οι προτάσεις και οι απαιτήσεις της Τρόικας που έρχονται καθημερινά στο φως της δημοσιότητας είναι παντελώς απαράδεκτες και καταδικαστέες. Είναι βασισμένες στην ίδια αδιέξοδη λογική συρρίκνωσης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των συνταξιούχων και των εργαζομένων χωρίς να εξασφαλίζουν βιώσιμη και αποτελεσματική προοπτική για το Ασφαλιστικό Σύστημα». Ποιον κοροϊδεύουν; Για ποιες προτάσεις και απαιτήσεις της τρόικας γρά-

φουν, όταν τα πάντα είναι γραμμένα στο Μνημόνιο, το οποίο έχει υπογράψει η κυβέρνηση και έχει μετατρέψει σε νόμο του ελληνικού κράτους η Βουλή, με τις ψήφους ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ; Παρουσιάζουν τα πράγματα σαν να πρόκειται για απαιτήσεις της ιμπεριαλιστικής τρόικας, στις οποίες τάχα προσπαθεί να αντισταθεί η κυβέρνηση. Γι' αυτό και δεν υπάρχει η παραμικρή κριτική στην κυβερνητική πολιτική, αλλά τα φραστικά πυρά κατευθύνονται αποκλειστικά στην τρόικα. Καλύτερες προπαγανδιστές δεν θα μπορούσε να βρει ο Λοβέρδος. Θυμίζουμε πως ο Παναγόπουλος της ΓΣΕΕ ήταν αυτός που χαρακτήρισε «light» το προσχέδιο για το ασφαλιστικό, αμέσως μόλις αυτό δόθηκε στη δημοσιότητα.

Τελευταίο στη σειρά θέμα οι εργασιακές σχέσεις. Γράφουν οι εργατοπατέρες: «Στον τομέα των εργασιακών σχέσεων και στα "θέματα" που ζητά συνάντηση και "διαπραγμάτευση" ο Υπουργός Εργασίας, απορρίπτονται στο σύνολο τους ως τα πλέον ακραία, αντεργατικά μέτρα για τα οποία δεν μπορεί να γίνει καμιά διαπραγμάτευση εκτός του ότι με αυτή την επιστολή παρεμβαίνει και καταργεί τον ίδιο τον θεσμό των Ελευθέρων Συλλογικών Διαπραγματεύσεων».

Ομως, και αυτά τα θέματα περιγράφονται αναλυτικότερα στα δυο Μνημόνια που -θα το ξαναπούμε- αποτελούν πλέον νόμο του ελληνικού κράτους. Απλά, οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης ζήτησαν από την τρόικα να γραφεί στο Μνημόνιο ότι οι αποφάσεις θα παρθούν «σε συνέχεια διάλογου με κοινωνικούς εταίρους». Μιλάμε για κοροϊδία. Θα κάνουν «διάλογο» για θέματα που περιγράφονται επακριβώς στο Μνημόνιο!

Ολ' αυτά τα ξέρουν πολύ καλά οι εργατοπατέρες, όμως κάνουν ό,τι μπορούν για να παραπληροφορήσουν τους εργαζόμενους και να εκτονώσουν την οργή τους.

Αλήθειες

Ακόμα και στελέχη των καπιταλιστικών μονοπωλίων, όταν δεν βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, μπορεί να πουν αλήθειες και να κάνουν ενδιαφέρουσες επιστημονικές. Όπως ο Καρλ Οτο Περλ, πρόεδρος της πανίσχυρης Bundesbank (Γερμανική Κεντρική Τράπεζα) την περίοδο 1980-1991, που δήλωσε τα εξής, σε συνέντευξή του στο Spiegel (την είδηση αλιεύσαμε από το μπλογκ kibi-blog.blogspot.com):

«Χωρίς ένα "κούρεμα", μια μερική διαγραφή χρεών, δεν μπορεί και δεν πρόκειται ποτέ να καταφέρει η Ελλάδα να εξυπηρετήσει το χρέος της. Γιατί δεν το έκαναν αυτό αμέσως; Η Ευρωπαϊκή Ένωση έπρεπε να έχει διακηρύξει έξι μήνες πριν, ή και νωρίτερα, ότι απαιτείται αναδιάρθρωση χρεών για την Ελλάδα. Το σχέδιο σωτηρίας έγινε για να προστατευθούν οι γερμανικές και, πολύ περισσότερο, οι γαλλικές τράπεζες από τις διαγραφές χρεών. Την ημέρα που ανακοινώθηκε το σχέδιο, οι μετοχές των γαλλικών τραπεζών κέρδισαν 24%. Βλέποντας όλα αυτά, καταλαβαίνουμε γιατί επινοήθηκε το σχέδιο διάσωσης: για να διασωθούν οι τράπεζες και ορισμένοι πλούσιοι Έλληνες... Θα έπρεπε να διαγραφούν το ένα τρίτο του ελληνικού χρέους. Οι επενδύτες γρήγορα θα καταλάβαιναν ότι πλέον η Ελλάδα έχει ένα χρέος που μπορεί να το διαχειριστεί. Η εμπιστοσύνη θα είχε αποκατασταθεί πολύ γρήγορα. Τώρα αυτή η ευκαιρία χάθηκε και είμαστε αντιμετώπι με αυτό το τρομερό μπλέξιμο».

Ο πρώην κεντρικός τραπεζίτης μιλά καθαρά τεχνοκρατικά. Όμως, πάνω από την όποια τεχνική διαχείρισης του ελληνικού χρέους, υπάρχει ο άγριος ανταγωνισμός ανάμεσα στα τραπεζικά μονοπώλια. Αυτά υπαγορεύουν τις πολιτικές διαχείρισης του χρέους. Απ' όσα δηλώνει, λοιπόν, ο Περλ ως κρατήσουμε το ποιος κερδίζει από τη μέχρι στιγμής διαχείριση.

Στο «κόλπο» της καπιταλιστικής... κολπίτιδας και ο κόλπος του Μεξικού

Την μεγαλύτερη οικολογική καταστροφή στην ιστορία τους φαίνεται να προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τον τελευταίο καιρό οι ΗΠΑ. Αναφερόμαστε φυσικά στη διαρροή τεράστιας ποσότητας πετρελαίου στον κόλπο του Μεξικού, η οποία ενεργοποίησε τις θαμμένες «ευαισθησίες» των Αμερικανών. Και λέμε «θαμμένες» (για ευαισθησίες ούτε λόγος), ενθυμούμενοι τον άλλοτε πλανητάρχη George Bush (πατέρα), που δεν προσηγόρευσε το πρωτόκολλο του Κιότο για να μην υποχρεώσει σε περιορισμούς και σε οικονομικές επιβαρύνσεις τις αμερικανικές βιομηχανίες!... Ομως, σαν από κάποια... «θεία ανταπόδοση» απέναντι στην κατ' εξοχήν ρυτογόνο χώρα του πλανήτη, ανταπόδοση που ωστόσο δεν χαροποιεί κανέναν, το κακό ήρθε κυριολεκτικά στην πόρτα εκείνων που νοιάζονται περισσότερο για την παγκόσμια αστυνόμευση, απ' ό,τι για την παγκόσμια επιβίωση...

«Οι Ηνωμένες Πολιτείες φαίνεται τώρα να σχεδιάζουν την τροποποίηση της νομοθεσίας που αφορά στο περιβάλλον», γράφουν τα στρουθία ένθεν κακειθεν του Ατλαντικού, ωστόσο όλοι φανταζόμαστε σε τι «ασβεστώματα» αναφέρονται. Η αστοχία του σκυροδέματος στο κάλυμμα της υποθαλάσσιας πετρελαιοπηγής της πετρελαϊ-

κής εταιρίας BP αποδείχθηκε η «βασική αιτία» για την διαρροή πετρελαίου στον κόλπο του Μεξικού, σύμφωνα με το μνημόνιο που ετοίμασε για τη σημερινή ακρόαση στο Αμερικανικό Κογκρέσο η εταιρία Transocean Ltd.

Κάναμε μια περιήγηση στην ιστοσελίδα της BP, μιας εκ των τεσσάρων μεγαλύτερων εταιριών ενέργειας του κόσμου, απ' όπου –σύμφωνα με όσα η ίδια μας πληροφορεί– μαθαίνουμε ότι δραστηριοποιείται σε τριάντα χώρες με 80.300 υπαλλήλους την 31η Δεκεμβρίου 2009, με ετήσιο τζίρο (για το 2009) 239 δισεκατομμύρια δολάρια και κέρδη 14 δισ. δολάρια για την ίδια χρονιά. Η BP ιδρύθηκε το 1909 και μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες η εταιρία ή οι θυγατρικές της έχουν καταδικασθεί σε τρεις περιπτώσεις για εγ-

κλήματα κατά του περιβάλλοντος (συννοεούμενες από μεγάλα πρόστιμα). Ενα από τα μεγαλύτερα διυλιστήρια της BP στις ΗΠΑ εξερράγη τον Μάρτιο του 2005, προκαλώντας 15 θανάτους και τραυματίζοντας 180 άτομα. Το περιστατικό ήρθε ως επιπτέγασμα μιας σειράς λιγότερο σοβαρών ατυχημάτων στα διυλιστήρια της BP, συνοδευόμενο από αιτιάσεις για τεχνικά προβλήματα που δεν αντιμετωπίστηκαν από τη διοίκηση...

Δεν είναι όμως μόνο η BP. Περίπου τέτοιο καιρό του 1979 (στις 3 Ιουνίου), 600.000 τόνοι πετρελαίου κατέληξαν στη θάλασσα, μετά από έκρηξη στην πλατφόρμα άντλησης πετρελαίου «Ιχθός 1» στο νότιο Κόλπο του Μεξικού και διαρροή που διήρκεσε δέκα ολόκληρους μήνες. Σ' αυτό το

διάστημα δημιουργήθηκε μια πελώρια πετρελαιοκηλίδα μήκους περίπου 80 χιλιομέτρων στα ανοιχτά των ακτών των ΗΠΑ, καταστρέφοντας τον τουρισμό, τις ιχθυοκαλλιέργειες και οδηγώντας στο θάνατο δεκάδες είδη ζώων. Ως υπεύθυνες για την έκρηξη στην πλατφόρμα, που οδήγησε στη δεύτερη μεγαλύτερη πετρελαϊκή θαλάσσια μόλυνση στην Ιστορία, θεωρήθηκαν οι... βαλβίδες ασφαλείας. Βέβαια, οι βαλβίδες και όλα τ' άλλα γίνονται από χέρια και μηχανές, κατ' εντολή εταιριών που –στον κόσμο της σχεδόν απόλυτης καπιταλιστικής ασυδοσίας– χαρακτηρίζονται από την προσπάθεια για ικανοποίηση της ακόρεστης δίψας τους για μέγιστα κέρδη και ελαχιστοποίηση των εξόδων, ακόμα κι αν αυτά έρθουν από μείωση των υλικών. Εταιρίες που δεν διαστάζουν να θυσιάσουν τα πάντα μπροστά στην κερδοφορία τους, ενώ όταν συμβεί η «στραβή», σφυρίζουν αδιάφορα και βάζουν το πολιτικό προσωπικό τους να καθαρίσει (κυριολεκτικά και μεταφορικά). Αλλωστε, το περιστατικό του «Sea Diamond» που μετατράπηκε σε τοξική βόμβα στο βυθό της Σαντορίνης είναι πολύ κοντινό και όσα το ακολούθησαν (θα έπρεπε να) είναι γνωστά σε όλους μας.

Θ.Μ.

Αποδιοπομπαίοι τράγοι

Μετά τους γιατρούς του Κολωνακίου, οι εφοριακοί. Σε μια ανακοίνωση γεμάτη υπαινιγμούς, το υπουργείο Οικονομικών δημοσιοποίησε τα γενικά συμπεράσματα ελέγχου σχετικά με το «πόθεν έσχες» των εφοριακών και των τελωνειακών. Μας «ενημέρωσε» για το πόσοι υπάλληλοι ελέγχονται για μεγάλη ακίνητη περιουσία, για πόσους διεξάγεται ΕΔΕ κ.λπ.

Δεν υπάρχουν εφοριακοί που «τα πιάνουν»; Φυσικά και υπάρχουν. Όπως υπάρχουν μεγαλογιατροί που κάνουν χοντρή φοροδιαφυγή. Όπως φοροδιαφεύγουν, άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο, όλοι οι ελευθεροεπαγγελματίες, οι έμποροι, οι βιοτέχνες. Δεν είναι εκεί το θέμα, όμως. Το θέμα είναι ότι η κυβέρνηση, το σύστημα γενικότερα, αναζητά αποδιοπομπαίους τράγους σ' αυτά τα στρώματα. Με τρόπο καθάρτα φασιστικό ρίχνει αίμα στην αρένα, για να καθουσιάσει τα αγανακτισμένα πλήθη. Και βέβαια, τους αποδιοπομπαίους τράγους τους αναζητά στα μεσαία στρώματα και όχι στο μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο εξακολουθεί να παραμένει στο απυρόβλητο. Ουδείς ερεύνησε ούτε πρόκειται να ερευνησει τις υποτιμολογήσεις και υπερτιμολογήσεις με τις οποίες οι καπιταλιστές κλέβουν την εφορία και βγάζουν τα κέρδη τους στο εξωτερικό. Ουδείς ερεύνησε ούτε πρόκειται να ερευνησει τις προσωπικές παρασιτικές δαπάνες τους, οι οποίες περινοούνται σαν δαπάνες της επιχείρησης. Ουδείς μιλά για τις προκλητικές νόμιμες φοροαπαλλαγές που απολαμβάνουν τράπεζες, εφοπλιστικές επιχειρήσεις, βιομηχανίες.

Τα μεσαία στρώματα είχαν πάντοτε τη δική τους φορολογική ασυλία (μόνο οι μισθωτοί αποτελούν διαχρονικά τα υποζύγια). Σ' ένα βαθμό θα την έχουν και τώρα, θα πρέπει να μάθουν, όμως, ότι κάποιοι από τους κόλπους τους θα την πατήσουν, γιατί οι εργαζόμενοι είναι οργισμένοι και η κυβέρνηση πρέπει να τους παραμυθιάσει ότι αποδίδει δικαιοσύνη.

Δένουν την πελατεία τους οι τράπεζες

Είσαι μισθωτός ή συνταξιούχος που αποπληρώνεις στεγαστικό δάνειο και πλέον ζορίζεσαι, επειδή σου έκοψαν δώρα και επιδόματα; Η τράπεζα, η μεγάλη σου φίλη, είναι εδώ. Είναι έτοιμη να σου προσφέρει επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του δανείου, ώστε η δόση να σου βγει μικρότερη και να μη ζορίζεσαι, ούτε ν' αναγκαστείς να σταματήσεις να πληρώνεις.

Βέβαια, αυτό η τράπεζα δε μπορεί να σου το κάνει χαριστικά. Θα πρέπει να πληρώσεις περισσότερο τόκο. Τι προτιμάς, όμως, να χάσεις το σπίτι σε πλειστηριασμό ή να υπογράψεις μια σύμβαση επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής;

Η Εθνική ξεκίνησε ήδη και αναμένεται ν' ακολουθήσουν και οι υπόλοιπες τράπεζες. Μ' αυτό τον τρόπο δένουν την πελατεία τους, εξασφαλίζουν τραπεζικό τζίρο και ταυτόχρονα μειώνουν τον κίνδυνο επισφαλειών τουλάχιστον για

■ Ρωσοτουρκική συμφωνία για κατασκευή πυρηνικού εργοστάσιου στο Ακούγιου

Κίνδυνος πυρηνικής καταστροφής

Στην περιοχή του Ακούγιου, μια περιοχή όπου συναντώνται τρία μεγάλα ρήγματα και η οποία έχει δώσει μεγάλους σεισμούς στο παρελθόν, ενώ θεωρητικά μπορεί να δώσει σεισμό μέχρι και 8 βαθμούς της κλίμακας Ρίχτερ, η τουρκική κυβέρνηση συμφώνησε να κατασκευαστεί ένα από τα μεγαλύτερα πυρηνικά εργοστάσια παγκοσμίως!

Η συμφωνία κλείστηκε ανάμεσα στον Ερντογάν και τον Μεντβέντεφ, κατά την πρόσφατη επίσκεψη του ρώσου προέδρου στην Αγκυρα. Το πυρηνικό εργοστάσιο θα έχει τέσσερις αντιδραστήρες συνολικής ισχύος 4,8 GW, ενώ το κόστος κατασκευής υπολογίζεται στα 20 δισ. δολάρια! Θα το κατασκευάσει κοινοπραξία στην οποία ηγούνται οι εταιρίες Atomstroyexport και Inter RAO, ενώ η Ρωσία θα έχει το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών και θα πουλήσει το υπόλοιπο (μέχρι το 49%). Σύμφωνα με τον τουρκικό Τύπο, ένας από τους υποψήφιους αγοραστές είναι η τουρκική εταιρία Aksa, που έχει ισχυρούς δεσμούς με τον Ερντογάν και το κυβερνών AKP.

Γενιέται έτσι ένας πυρηνικός εφιάλης όχι μόνο για τη συγκεκριμένη περιοχή της Τουρκίας, αλλά για ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο. Απέναντι από τον Κόλπο του Ακούγιου είναι η Κύπρος, ενώ κοντά είναι τα σύνορα της Συρίας. Πέρα από την απειλή για τις κατοικημένες περιοχές, κίνδυνος υπάρχει και για τη μόλυνση της Μεσογείου από τα πυρηνικά απόβλητα. Ιδού, λοιπόν, ένα μέτωπο συνεργασίας ανάμεσα στα λαϊκά κινήματα των χωρών της περιοχής, συμπεριλαμβανόμενης της Ελλάδας.

Και πάλι κοινά γυμνάσια με τους Σιωνιστές

Την ώρα που η «Ελεύθερη Μεσόγειος» και η «Σφενδόνη», τα δυο ελληνικά πλοία που συμμετέχουν στο «Στόλο της Ελευθερίας», ξεκινούσαν τον πλου τον προς τη Γάζα, σε μια σειρά στρατιωτικές βάσεις, από τη Σούδα μέχρι τον Αραξο, ξεκινούσε η κοινή ελληνο-ισραηλινή αεροπορική άσκηση «Μίνωας 2010»! Μια άσκηση που θα διαρκέσει μέχρι τις αρχές του Ιούνη. Δηλαδή, ενδέχεται το Ισραήλ να έχει επιτεθεί στο «Στόλο της Ελευθερίας» και να έχει συλλάβει και ελληνες πολίτες και η κυβέρνηση Παπανδρέου να συνεχίζει κανονικά τα στρατιωτικά γυμνάσια με τη σιωνιστική αεροπορία.

Ο ελληνικός λαός, μέσω της Πρωτοβουλίας «Ενα Καράβι για τη Γάζα», πλέει προς τη Γάζα, για να σπάσει το βάρβαρο αποκλεισμό της και να μεταφέρει μήνυμα αλληλεγγύης στον αδελφό παλαιστινιακό λαό, και η ελληνική κυβέρνηση κάνει κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με το Ισραήλ!

Πάρτυ Οικονομικής Ενίσχυσης

Σάββατο 29 Μάη στην Κατάληψη Τσαμαδού 15

Λευτεριά σε όλους τους πολιτικούς
κρατούμενους

Δράση για την Ελευθερία

Αντί για άρτον και θεάματα, δώστε τζόγο στο λαό...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης είναι πλέον ορατές σε όλους, ρευστό δεν υπάρχει πουθενά και στην αγορά δεν κουνιέται φύλλο. Η αθλητική πιάτσα δεν αποτελεί εξαίρεση και αρκεί κάποιος να δει τα πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων. Η ονοματολογία για τις επικείμενες μεταγραφές των ελληνικών ομάδων είναι από ελάχιστη ως ανύπαρκτη και αν δεν υπήρχαν οι διοικητικές εξελίξεις σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό, θα ψάχναμε ειδήσεις από το ψάρεμα της ρέγκας στον Ειρηνικό για να καλύψουμε το χώρο της στήλης.

Ξεκινάμε από τους ερυθρόλευκους, πηρώντας τη χρονολογική σειρά. Η αποτυχία της ομάδας στους αγωνιστικούς χώρους και η 5η θέση στο πρωτάθλημα άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου. Οι ερυθρόλευκοι οπαδοί αποδοκίμασαν τον Κόκκαλη και τις επιλογές του και απαιτήσαν άμεσες λύσεις. Ο πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΠΑΕ σήκωσε το γάντι και δρομολόγησε τις εξελίξεις με τρόπο που δημιουργήσε ερωτηματικά για το μέλλον της ομάδας. Ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει να χρηματοδοτεί μόνος του την ΠΑΕ, έβαλε πωλητήριο και κάλεσε κάθε ενδιαφερόμενο να έρθει να αναλάβει τις τύχες της ομάδας. Η επιδίωξή του είναι πολύ απλή. Αν βρεθεί αγοραστής, ο Σωκράτης θα βάλει στην τσέπη τζεστό χρήμα και θα αποχωρήσει για άλλες παραλίες. Αν δεν βρεθεί (που είναι το πιθανότερο), θα μπορεί να διαχειρίζεται την ομάδα όπως θέλει και χωρίς την πίεση του κόσμου, αφού θα είναι ξεκάθαρο για τους ερυθρόλευκους οπαδούς το δίλλημα «Κόκκαλης ή χάος».

Προσωπικά, πιστεύω ότι ο Κόκκαλης δεν έχει αποφασίσει να φύγει από τον Ολυμπιακό τη δεδομένη χρονική στιγμή που η ομάδα δεν είναι στην καλύτερη της κατάσταση και η οικονομική κρίση δεν βοηθάει για κερδοφόρες πωλήσεις. Γνωρίζοντας ότι είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί αγοραστής, επιδιώκει να «τελειώσει» με τις αντιδράσεις των οπαδών της ομάδας να συνεχίσει να «επενδύει» στον Ολυμπιακό με τον τρόπο που αυτός θέλει. Μέχρι σήμερα δείχνει να πετυχαίνει το στόχο του, αφού εκτός της πρότασης Μαρινάκη, ούτε ο Λαυρεντιάδης ούτε οι ακοί Αγγελόπουλοι δείχνουν διατεθειμένοι να αγοράσουν την ομάδα. Οσο αφορά την πρόταση Μαρινάκη, είναι

ξεκάθαρο νομίζω ότι

έγινε περισσότερο για επικοινωνιακούς λόγους και λιγότερο γιατί ο εν λόγω εφοπλιστής, ενδιαφέρεται να «επενδύσει» στον Ολυμπιακό. Ο Κόκκαλης είτε στην πιάτσα «πουλάω» και ο Μαρινάκης του ζήτησε να πληρώσει τα χρέη που έχει σήμερα ο Ολυμπιακός και να προχωρήσει σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ομάδας κατά 50.000.000 ευρώ, την οποία θα καλύψει εξ ολοκλήρου, προκειμένου να αποκτήσει το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών (αφήνοντας στον Κόκκαλη στη μειοψηφία). Για να παραμυθιάσει τους ερυθρόλευκους οπαδούς, δήλωσε ότι τα φράγκα από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, συν 20.000.000 ευρώ την επόμενη τριετία θα πάνε για την ενίσχυση του έμπυχου δυναμικού της ομάδας. Μπορεί η πρόταση Μαρινάκη να ακούγεται ευχάριστη στους οπαδούς, όμως από επιχειρηματική άποψη θεωρείται απαράδεκτη, αφού δεν συνηθίζεται στους καπιταλιστικούς κύκλους να παραδίνει ο παλιός ιδιοκτήτης στον καινούργιο ένα «μαγαζί γωνία», χωρίς να βάλει φράγκα στην τσέπη. Δεν είναι τυχαίο ότι στο σύνολό του σχεδόν ο Τύπος έχει απαξιώσει τη συγκεκριμένη πρόταση, ενώ υπάρχουν και ορισμένοι που τον καλούν να λύσει τα προβλήματα στο τμήμα βολέϊ του Ολυμπιακού, πριν «αώσει» την ΠΑΕ.

Στο πράσινο στρατόπεδο, παρά το γεγονός ότι λαλούν πολλοί κόκορες, δεν θα αργήσει να ξημερώσει. Αν και το πρόβλημα δείχνει να είναι για την προεδρική καρέκλα, επί της ουσίας είναι κυρίως οικονομικής φύσης. Τα δεδομένα στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο, με την εισαγωγή του financial fair play της ΟΥΕΦΑ (τα συνολικά έσοδα των ΠΑΕ θα πρέπει να ισούνται με τα συνολικά έξοδά τους, με απόκλιση μόλις 10.000.000 ευρώ ετησίως, και το ύψος των εξόδων του ποδοσφαιρικού τμήματος να μην ξεπερνάει το 60% του συνολικού τζίρου), αλλάζουν και επηρεάζουν σημαντικά το «προεδρικό» μοντέλο του ελληνικού ποδοσφαίρου. Για να τον πούμε πιο απλά, μέχρι τώρα αν ο Τζήγγερ (τυχαίο το παράδειγμα) ήθελε να φτιάξει μια ανταγωνιστική ομάδα, θα έκανε μεταγραφές πρωτοκλασάτων παιχτών και αν τα έσοδα της ομάδας δεν ήταν τα αναμενόμενα, αρκούσε να βάλει το χέρι στην τσέπη και να καλύ-

ψει το άνοιγμα. Με τα νέα δεδομένα, που θα ισχύσουν από την αγωνιστική περίοδο 2012-13, μπαίνουν οι περιορισμοί του financial fair play, στους οποίους θα πρέπει να προσαρμοστούν οι ιδιοκτήτες των ομάδων. Σε απλά ελληνικά, τα παραπάνω σημαίνουν ότι οι εκκρεμότητες με το μετοχικό κεφάλαιο των ΠΑΕ πρέπει να λυθούν άμεσα, αφού στο μέλλον παιχνίδια με το μετοχικό κεφάλαιο των ομάδων και το ιδιοκτησιακό καθεστώς θα είναι δύσκολο να γίνουν.

Στον «πολυμετοχικό» Παναθηναϊκό, λοιπόν, με ακορμή το επιχειρηματικό σχέδιο της Deloitte για την τριετία 2010-13, βγήκαν τα μαχαίρια και ξεκαθαρίζονται οι λογαριασμοί. Οι μεγαλομέτοχοι ξέρουν πολύ καλά ότι οι συσχετισμοί δύναμης που θα αποτυπωθούν το φετινό καλοκαίρι θα τους ακολουθούν για τα επόμενα χρόνια και προσπαθούν να κερδίσουν ό,τι περισσότερο μπορούν. Ο Τζήγγερ, έχοντας στα χέρια του το πλειοψηφικό πακέτο της ΠΑΕ, έχει και τον πρώτο λόγο στις εξελίξεις, ο Πατέρας, έχοντας το ατού της επιτυχημένης προεδρικής θητείας και τον κόσμο μαζί του, έχει ενισχύσει τη θέση του, οι Γιαννακόπουλοι δείχνουν να χάνουν την ψυχραιμία τους, αφού βλέπουν ότι το όνειρό τους να ηγηθούν της ΠΑΕ για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται απατηλό (εκτός και αν προσκυνήσουν τον Τζήγγερ), και οδηγούν την κατάσταση στα άκρα, παίζοντας τα ρέστα τους, ενώ ο Βγενόπουλος θυμίζει περισσότερο μαντρόσκυλο που γαυγίζει χωρίς να δαγκώνει, παρά σοβαρό παίχτη. Όταν κυκλοφορήσει η «Κ» θα είναι γνωστές οι εξελίξεις στο θέμα του νέου προέδρου της πράσινης ΠΑΕ και η πρόβλεψη της στήλης είναι ότι ο Πατέρας θα παραμείνει στο πμόνι της προεδρίας με βάση ένα επιχειρηματικό πλάνο προσαρμοσμένο στις απαιτήσεις της πλευράς Τζήγγερ. Προσεχώς νεότερα.

Κος Πάπιας
rapias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Διαβάσαμε την ανακοίνωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Επαγγελματιών Πρακτόρων Παιχνιδιών Πρόγνωσης ΟΠΑΠ (ΠΟΕΠΠΠ) για την απεργία της 22/5 και μας ξάφνιασε. Η ανακοίνωση είχε πολύ extreme ύφος, μιλούσε για πόλεμο από τον οποίο δεν

πρέπει να λείπει κανένας πράκτορας και ξεκαθάρισε στους τυχόν απεργοσπάστες ότι «καλύτερα να κλάψουν 100 παρά οι οικογένειες πέντε χιλιάδων. ΚΑΝΕΝΑ ΕΛΕΟΣ». Η πλειοψηφία των δημοσιογράφων στάθηκε εχθρική απέναντι στην ανακοίνωση (κάποιοι μίλησαν για μανιφέστο ακραίων περιθωριακών ομάδων) και ζήτησε από τους συντάκτες της να «ανακαλέσουν» γιατί προκαλούν. Δεν φοβούνται, βέβαια, ότι οι πράκτορες θα ηγηθούν μιας άγριας κοινωνικής εξέγερσης, φοβούνται όμως ότι μπορεί κάποιος να ακολουθήσουν το παράδειμά τους και να αποφασίσουν να βγάλουν τον αγώνα τους εκτός της νομιμότητας, να τον περιφρουρήσουν και να αναρωτηθούν «από πότε σε αυτή τη χώρα μετράμε τη δύναμη του αντίπαλου και όχι την περηφάνια μας;». Την επαύριο της ανακοίνωσης, οι εκπρόσωποι της ΠΟΕΠΠΠ βρέθηκαν να απολογούνται για το περιεχόμενό της, τονίζοντας ότι επέλεξαν την ακραία επιχειρηματολογία, προκειμένου να ασχοληθεί ο Τύπος με την απεργία και τα αιτήματά τους και το κατάφεραν σε απόλυτο βαθμό! Μένοντας στο θέμα, εκτός από το ύψος της ανακοίνωσης και τα αιτήματα των πρακτόρων, αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι το αμέσως επόμενο διάστημα θα γεμίσει η πιάτσα τζόγο. Η κυβέρνηση προκειμένου να βάλει ζεστό χρήμα στα ταμεία της ετοιμάζεται να επαναφέρει τα «φρουτάκια» και να δώσει και νέες άδειες καζίνο, ενώ μελετά το ενδεχόμενο να μπει η ΟΠΑΠ ΑΕ και στον διαδικτυακό τζόγο. Τα δημοσιεύματα μιλούν για 50.000 μηχανήματα διάσπαρτα σε όλη την Ελλάδα (θα αναστενάξουν τα καφενεία). Παλιότερα, για να κοιμίζοντο το λαό, οι αυτοκράτορες, «πρόσφεραν» άρτον και θεάματα. Στις σύγχρονες καπιταλιστικές κοινωνίες, στο λαό προσφέρεται άφθονος τζόγος.

ΥΓ2: Η ηρωική έξοδος Βγενόπουλου από την πράσινη πολυμετοχικότητα έχει κάποια σχέση με την καθυστέρηση στη διαδικασία ανέγερσης του γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό;

Επίθεση με μολότοφ σε σπίτι μεταναστών στο κέντρο των Χανίων

Την περασμένη Τρίτη, γύρω στις 2 τη νύχτα, στην οδό Σήφακα στα Μαχαϊράδικα, περιοχή στο κέντρο των Χανίων, άγνωστοι πάνω σε μία ή δύο μηχανές (προφανώς φασιστοειδή), αφού ελεγξαν επανειλημμένα και λεπτομερώς το δρόμο και τα γύρω σπίτια για πιθανούς μάρτυρες, πέταξαν μολότοφ με δολοφονικές διαθέσεις πάνω στην εξωτερική τζαμόπορτα ισόγειου σπιτιού, όπου διαμένουν μετανάστες από τη Σομαλία και την Τυνησία. Το τζάμι έσπασε και η φωτιά απλώθηκε και μέσα στο σπίτι, όπου κοιμόνταν οι ανυποψίαστοι μετανάστες. Ευτυχώς η φωτιά δεν απλώθηκε παντού και την έσβησαν οι ίδιοι οι μετανάστες, γλυτώνοντας έτσι τους εαυτούς τους, αλλά και τα γύρω σπίτια.

«Δεν μπορούμε να κάτσουμε με σταυρωμένα χέρια» ανακοίνωσε το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης. «Οι γειτονιές αυτής της πόλης πρέπει πάση θυσία να μη μολυνθούν από τη λέπτα των φασιστών εγκληματιών. Να συμπαρασταθούμε στα θύματα, να βρεθούμε με τους κατοίκους που ήδη εκφράζουν τον αποτροπιασμό τους για τη βαρβαρότητα και τη θρασυδειλία των νεοχιτλερικών. Το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης καλεί κάθε έντιμο και αξιοπρεπή άνθρωπο να βρεθεί αύριο Τετάρτη 7:00μμ (σ.σ. την επομένη της επίθεσης) στον τόπο της επίθεσης, στα Μαχαϊράδικα, για να δοθεί μια πρώτη άμεση απάντηση στη φασιστική αλητεία που χτύπησε ξανά στην πόλη μας».

Παπαγαλάκια

Μια ναυτική παροιμία λέει ότι τα ποντικά εγκαταλείπουν πρώτα ένα σκάφος που βυθίζεται. Παράλληλόντάς την λίγο, μπορούμε να πούμε ότι τα «παπαγαλάκια» εγκαταλείπουν πρώτα το αφεντικό τους, όταν το βλέπουν να καταβαρθώνεται. Αυτό έπαθε ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος, που χρησιμοποίησε -όπως κάθε υπουργός που σέβεται τον εαυτό του- μια σειρά παπαγαλάκια του εργατικού ρεπορτάζ, τα οποία τώρα τον εγκαταλείπουν και δεν δέχονται να παίξουν μέχρι το τέλος το παιχνίδι των υπουργικών «αντιστάσεων» προς όφελος δήθεν των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Κατάλαβαν ότι έφτασε η ώρα να αποκαλυφθεί ο «γυμνός βασιλιάς», γι' αυτό και σπεύδουν να βγουν από τη συνοδεία του. Ο,τι πρόσφεραν, πρόσφεραν. Από εδώ και πέρα ο υπουργός ας τα βγάλει πέρα μόνος του. Ετσι, από την περασμένη Τετάρτη ο Λοβέρδος έμεινε μόνος του και κατάντησε η χλεύη των χιουμοριστικών εκπομπών.

Αν αξίζει να σχολιαστεί κάτι σ' αυτή την ιστορία είναι ο τρόπος με τον οποίο δουλεύουν τα παπαγαλάκια. Ιδού ένα παράδειγμα.

Χ. Μέγας, Ελευθεροτυπία, 25.5.10: Ενημερώνει τους αναγνώστες του ότι καταφτάνουν οι επιτηρητές της Κομισιόν για να συζητήσουν «εκ νέου τις διατάξεις του Ασφαλιστικού». Και αυτό παρά το γεγονός ότι οι ρυθμίσεις που τελικά περιελήφθησαν στο σχέδιο νόμου είχαν προσυμφωνηθεί με τις Βρυξέλλες». Παρακάτω γράφει ότι «η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθίσταται καθημερινά πιο απαιτητική. Μέχρι αναίδειας». Στη συνέχεια, αναφέρεται χωρίς ίχνος κριτικής διάθεσης στον ισχυρισμό του Λοβέρδου ότι «δίνει τη μάχη να αποτρέπει ορισμένες (ακόμη πιο δυσμενείς) ρυθμίσεις». Τι συμπέρασμα βγάζει ο αναγνώστης της τεγοπουλειάδας; Οτι η Κομισιόν παραβιάζει τα συμφωνηθέντα και αναιδώς ζητάει πράγματα εκτός συμφωνίας, ενώ ο Λοβέρδος ανθίσταται.

Χ. Μέγας, Ελευθεροτυπία, 26.5.10 (την επομένη δηλαδή): «Με λιγότερα από 40 χρόνια ασφάλισης δεν θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα και κάτω των 60 ετών δεν θα βγαίνει κανείς στη σύνταξη. Τα δρακόντεια αυτά μέτρα είναι νόμος του κράτους από τις αρχές του μήνα. Περιλαμβάνονται στο "μνημόνιο" συνεργασίας (και δανεισμού) της χώρας με την τριάδα των επιτηρητών (ΔΝΤ, Κομισιόν και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) και με βάση αυτόν τον νόμο θα γίνεται ο έλεγχος. Το εν λόγω κείμενο αποτελεί τον μπουσούλα για τις "διορθωτικές κινήσεις" που αναμένεται να επιβληθούν στην κυβέρνηση αναλόγως της πορείας των οικονομικών ώστε «απρόσκοπτα» να συνεχιστεί η δανειοδότηση της χώρας από το ΔΝΤ και τα κράτη-μέλη».

Οι εν λόγω διατάξεις είναι λεπτομερείς και αναφέρονται σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποιήσεων, αν και έρχονται σε αντίθεση με τις εξαγγελίες των κ. Λοβέρδου και Κουτρουμάνη για το νέο Ασφαλιστικό και τις ρυθμίσεις που τελικά περιελήφθησαν στο σχέδιο νόμου του υπουργείου Εργασίας! Στη συνέχεια παραθέτει αποσπάσματα από το Μνημόνιο, το οποίο... μόλις τώρα ανακάλυψε! Στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών μέσα σ' ένα εικοσιπεντάχρονο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Του είπε Μαν τέλει; Κι αυτός τους διόρθωσε: Μαντέλης

Εσείς που περνάτε μέσα από λόγια εφήμερα
πάρτε τα ονόματά σας
και φύγετε.

Από τις ώρες σας μακριά ο χρόνος μας.

Φύγετε

Αρπάξτε ό,τι μπορείτε

απ' το μπλε της θάλασσας κι απ' την άμμο της μνήμης,

φωτογραφίστε ό,τι θέλετε,

μήπως και καταλάβετε

αυτό που πάντα θα είναι ακατανόητο:

πώς γίνεται μια πέτρα από τη γη μας

τη στέγη τ' ουρανού να χτίζει.

Εσείς που περνάτε μέσα από λόγια εφήμερα

εσείς το ξίφος, εμείς το αίμα

εσείς ατσάλι και φωτιά, εμείς τη σάρκα μας...

◆ Πέτρες εμείς, εσείς ερπούστριες./ Δακρυγόνα εσείς, εμείς βροχή./ Ο ίδιος ουρανός κι αέρας μας τυλίγει./ Πάρτε λοιπόν το μερτικό σας απ' το αίμα μας/ και φύγετε./ Σε γλέντια και χορούς πηγαίνετε. Φύγετε./ Εμείς έχουμε τα λουλούδια των μαρτύρων να ποτίσουμε./ Να ζήσουμε έχουμε όπως θέλουμε./ Εσείς που περνάτε μέσα από λόγια εφήμερα,/ ρίξτε τις αυταπάτες σας σε λάκκο έρημο/ και φύγετε./ Γυρίστε τα ρολόγια στην εποχή/ του νόμου και του ιερού μόσχου/ και της μουσικής των όπλων!/ Ο,τι έχουμε εδώ δε σας αρέσει./ Γι' αυτό φύγετε./ Ο,τι έχουμε εδώ εσάς σας λείπει./ μια πατριδα που αιμορραγεί, ένα λαό που αιμορραγεί./ Μια πατριδα της λήθης και της μνήμης./ Εσείς που περνάτε μέσα από λόγια εφήμερα,/ ήρθε η ώρα σας να φύγετε./ Ζήστε όπου θέλετε./ Ανάμεσά μας όχι./ Ηρθε η ώρα σας να φύγετε/ Τελειώστε τη ζωή σας όπου θέλετε./ Ανάμεσά μας όχι./ Εμείς στη γη μας έχουμε δουλειές: έχουμε εδώ το παρελθόν,/ το πρώτο από τη χώρα μας, από τη γη μας,/ απ' τη θάλασσά μας,/ από το στάρι,/ απ' τ' ατσάλι μας,/ απ' την πληγή μας,/ από παντού./ Φύγετε απ' τις μνήμες της μνήμης./ εσείς που περνάτε μέσα από λόγια εφήμερα! (Μαχμούτ Νταρούι: «Εκείνοι που περνάνε μέσα απ' τα εφήμερα λόγια»).

◆ Ριζοσπάστης, 23-5-10, ένθετο: για το ρόλο του Χαρίλαου Φλωράκη στην «οικουμενική διακυβέρνηση» ούτε γράμμα...

◆ «Παραγωγική ανασυγκρότηση με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων – Ενωμένες οι δυνάμεις της Αριστεράς, οι έντιμες δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ...». Ν. Γαλάνης, στέλεχος ΚΟΕ, 19-5-10, Ελευθεροτυπία. Φροντίζω για το σή-

μερα, κυρίως όμως για το αύριο... (πάντα εντός του καπιταλισμού...).

As οργανωθούμε πρωτίστως πολιτικά. Στη βάση της επαναστατικής θεωρίας της εργατικής τάξης. Για να διεκδικήσουμε το μόνο μέλλον που μας αρμόζει: τον κομμουνισμό.

◆ Δεν τον παίζει ο Περισσόσ και... παραπονιέται ο «Λαϊκός Δρόμος», 22-5-10, στήλη «διαγωνίως»...

◆ Να μην ξεχνάμε ότι και στη Τζαμάικα το IMF έχει το πάνω χέρι. (βλ. και τζαμαϊκανή εφημερίδα Gleaner.com)

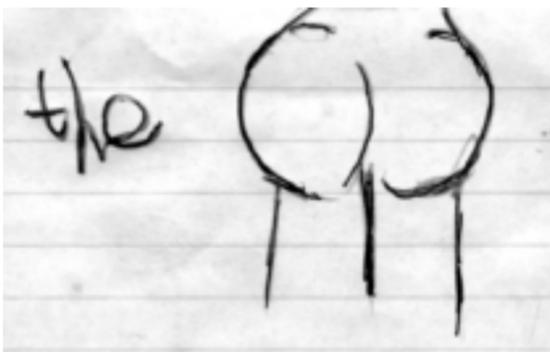
◆ Πάντως, δεν δίνει «συμβουλές» από την πλευρά της εργατικής τάξης ο κ. καθηγητής (Ν. Χάρβεϊ, Ελευθεροτυπία, συνέντευξή του στις 23-5-10).

◆ Επιδεικτικά λείπει το όνομα Αντζελα από τις «Φιγούρες» του Δ. Δανίκα στο ΒΗΜΑ, 26-5-10.

◆ Φυσικά και υπάρχουν οι FARC: βλ. προκήρυξή τους για την Πρωτομαγιά στο CE-DEMA.org.

◆ Νάτος και ο «αμφισβητίας» Ν. Κοτζιάς (συνέντευξη στην ΑΥΓΗ, 23-5-10). Το «καλό» ΠΑΣΟΚ;

◆ «Οι υπόλοιποι βουλευτές του ΚΚΕ, αρνούμενοι να δώσουν θρησκευτικό όρκο, δε-

Περί μηχανοκίνητης περιπολίας... (μερσί, Αρ Τζέι)

πολίτευμα με το λόγο της τιμής τους». (Γ. Μαρίνος, 16-5-10, ΤΟ ΒΗΜΑ). Μπορεί να την πέφτει στον Περισσό, αλλά το αδιαμφισβήτητο γεγονός παραμένει: ΟΛΟΙ οι βουλευτές του Περισσού μνύουν πίστη στο Σύνταγμα (βραβαίνει πάντοτε η υπογραφή του Χαρίλαου το 1974).

◆ CCOO και UGT στην Ισπανία αμφισβητούν ΝΟΜΙΚΑ πρώτα τις μειώσεις μισθών. (Η UGT έχει κηρύξει μονοήμερη απεργία στις 8 Ιούνη...).

◆ «Λίφτινγκ στο Ιστορικό κέντρο... Η ανάπλαση αναμένεται να αναζωογονήσει την καταρρακωμένη κοινωνική και επιχειρηματική ζωή της περιοχής». (Δ. Ρηγόπουλος, ΠΟΝΤΙΚΙ ΑΡΤ). Το λίφτινγκ πάντα συμπληρώνεται από γλείφτινγκ...

Βασίλης

Οι φαρμακοβιομήχανοι θησαυρίζουν, οι εργαζόμενοι καλούνται να πληρώσουν

«Προσπαθούμε ως υπουργείο και ως Κυβέρνηση να μειώσουμε τη δαπάνη στο χώρο του φαρμάκου, όχι στερώντας τους ασθενείς από τα φάρμακά τους, αλλά μειώνοντας τη σπατάλη, το όργιο συναλλαγής». Δήλωση του Α. Λοβέρδου την περασμένη Τετάρτη. Ας δούμε τώρα τα γεγονότα.

Στις 18 Μάη, το υπουργείο Εργασίας εξέδωσε εγκύκλιο, με το χαρακτηρισμό «εξαιρετικώς επείγον». Με την εγκύκλιο αυτή διατάχθηκαν τα ασφαλιστικά ταμεία να μη πληρώνουν τα φάρμακα για τα οποία δεν απαιτείται ιατρική συνταγή. Πρόκειται για μια σειρά φάρμακα όπως αντιπυρετικά, αντιφλεγμονώδη, αναλγητικά και άλλα. Απλά φάρμακα που χρειάζονται σε κάθε σπίτι. Οι ασπίνες για παράδειγμα. Φάρμακα που τα

γράφουν οι γιατροί πολλές φορές συνδυαστικά σε άλλα φάρμακα, όπως τα αντιβιοτικά.

Αυτά τα φάρμακα οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι θα τα πληρώνουν πια από την τσέπη τους. Και ο Λοβέρδος έχει το θράσος να δηλώνει ότι δε θα στερήσει τους ασθενείς από τα φάρμακά τους, αλλά θα μειώσει τη σπατάλη και το όργιο συναλλαγής. Πού γίνεται, δηλαδή, η συναλλαγή, στις ασπιρίνες και τα ντεπτόν;

Όταν ρωτήθηκε αν το πρώτο τρίμηνο αυξήθηκε η φαρμακευτική δαπάνη, ο Λοβέρδος δεν το διέψευσε. Επανέλαβε το στόχο για «εξοικονόμηση 1 δισ. ευρώ», με ορίζοντα εφταμήνου όμως. Λες και μιλούσε σε κρετίνους, έκανε λόγο για «κάμψη της αύξησης» το Φλεβάρη και

το Μάρτη. Επιβεβαίωσε, δηλαδή, αυτό που αποτελούσε κοινό μυστικό: ότι το πρώτο τρίμηνο η φαρμακευτική δαπάνη αυξήθηκε! Πώς, λοιπόν, θα πιάσει έναν ετήσιο στόχο, όταν ήδη έχει χαθεί ένα πεντάμηνο και πρέπει να καλυφθεί και το έδαφος της αύξησης του πρώτου τριμήνου. Δηλαδή, δεν ξεκίνησε με μικρή έστω μείωση από την αρχή της χρονιάς, αλλά με αύξηση, οπότε καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει.

Στο μεταξύ, οι φαρμακευτικές εταιρίες εκβιάζουν και ήδη η αγορά έχει μεγάλες ελλείψεις φαρμάκων. Οπου να 'ναι αρχίσουν να κυκλοφορούν τα υποκατάστατα, που με άλλο όνομα και την ίδια ή ελάχιστη παραλλαγμένη σύνθεση θα πωλούνται ακριβότερα, προς δόξαν της ελεύθερης αγοράς.

«Μπόνους»-πρόκληση για παραμονή στην εργασία

Ενα από τα αγαπημένα προπαγανδιστικά σλόγκαν του Λοβέρδου είναι ότι προσφέρονται σοβαρά μπόνους για παραμονή των εργαζομένων περισσότερα χρόνια στη δουλειά, ώστε να πάρουν καλύτερη σύνταξη. Μιλάμε για τη λογική του δήμιου, που αλείφει με λίπος το σκονί για να επέλθει πιο γρήγορα ο θάνατος του απαγχονιζόμενου.

Δείτε τον Πίνακα 4. Προσέξτε τις κλάσεις 2η (συντάξιμες αποδοχές 850-1000 ευρώ) και 3η (1000-1200 ευρώ). Σ' αυτές τις δύο κλάσεις θα «στριμωχτεί» η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πρόκειται για τους εργαζόμενους που κατ' εξοχήν αφορά το «μπόνους» που διαφημίζει ο Λοβέρδος. Γιατί τον εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα κανένας καπιταλιστής δεν πρόκειται να τον κρατήσει στη δουλειά μετά τα 65, όταν απεξω θα περιμένουν χιλιάδες νέα παιδιά. Αν μάλιστα εφαρμοστούν (από την εργατική αντίσταση εξαρτάται) όσα προβλέπει το Μνημόνιο για τις απολύσεις και την αποζημίωση, θα είναι πανεύκολο και ανέξοδο για τους καπιταλιστές να ξεφορτώνονται τους ηλικιωμένους εργάτες και να τους αντικαθιστούν με νέους.

Ας επιστρέψουμε, όμως, στο πολυδιαφημισμένο «μπόνους». Εργαζόμενος στη 2η ασφαλιστική κλάση, με 35 χρόνια δουλειάς, έχει ποσοστό αναπλήρωσης 28,35%. Αν μείνει άλλα πέντε χρόνια στη δουλειά, το ποσοστό αναπλήρωσης θα ανέβει μόλις στο 36,60%. Σαράντα χρόνια δουλειάς για ένα ποσοστό αναπλήρωσης κάτω από 40%. Πέντε παραπάνω χρόνια από μια πλήρη 35ετία, να φτάνεις στα 70, για να αυξήσεις το ποσοστό αναπλήρωσης μόλις κατά 8,25%! Κι αυτό ονομάζεται «μπόνους». Το ίδιο ισχύει και για την επόμενη κλάση, την 3η. Ποσοστό αναπλήρωσης 32,2% για 35 πλήρη χρόνια ασφάλισης και 40,8% για 40 πλήρη χρόνια. Το «μπόνους» για την παραπάνω πενταετία δεν είναι παρά 8,6% στο ποσοστό αναπλήρωσης.

Δυνατότητα να μείνει κάποιος παραπάνω στη δουλειά έχει και με το σημερινό σύστημα. Δείτε, όμως, τη διαφορά: στη 2η κλάση, ποσοστό αναπλήρωσης 70% για πλήρη 35ετία, που ανεβαίνει στο 82,50% για 40ετία. Δηλαδή, αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης κατά 12,5%, μιάμιση φορά το «μπόνους» του Λοβέρδου. Το ίδιο ισχύει και για την 3η κλάση.

Είναι φανερό, λοιπόν, γιατί μιλάμε για πρόκληση. Από τη μια απαγορεύουν την έξοδο στη σύνταξη με 35ετία ή 37ετία και θέτουν όριο την 40ετία (και υποχρεωτικά στα 60 χρόνια), ενώ προβλέπουν και ποινή 6% για κάθε χρόνο πρόωρης συνταξιοδότησης πριν τα 65, και από την άλλη δίνουν εξευτελιστικές αυξήσεις στα ήδη τρισάθλια ποσοστά αναπλήρωσης προκειμένου κάποιος εργαζόμενος να μείνει στη δουλειά για 40 χρόνια. Το να καταφύγει ένας εργαζόμενος στην πρόσθετη πενταετία για να πάρει το «μπόνους» είναι οικονομικά ασύμφορο και κοινωνικά βάρβαρο. Για πενταροδεκάρες οι άνθρωποι να δουλεύουν ως τα βαθιά γεράματα.

ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΣΤΟΛΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

Κρίσιμες θα είναι οι ώρες για το «Στόλο της Ελευθερίας» τη στιγμή που εσείς διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Το σιωνιστικό κράτος επιδιώκει τις τελευταίες μέρες σ' ένα μπαράζ ψυχολογικού πολέμου, σε μια προσπάθεια να εκφοβίσει τους εκατοντάδες ανθρώπους από σχεδόν 50 χώρες, που επιβαίνουν στα 8 πλοία (3 φορτηγά και 5 επιβατικά) και επιχειρούν να σπάσουν την πολιορκία της

Αντιμέτωποι με τους Σιωνιστές στο δρόμο προς τη Γάζα

Γάζας, μεταφέροντας μήνυμα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Υπουργοί του σιωνιστικού κράτους κάνουν δηλώσεις, επιτελείς του ναυτικού «δείχνουν» στους δημοσιογράφους τα επιτελικά τους σχέδια (!), μέχρι και στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Ασντότ, όπου θα «φιλοξενηθούν» οι επιβάτες του «Στόλου της Ελευθερίας», έδειξαν στους δημοσιογράφους.

Από την άλλη, έχουμε τον πατεριναλισμό της τουρκικής κυβέρνησης (ο ΥΠΕΞ Νταβούτογλου συνέστησε... μετριότητα και στα δυο μέρη, εξισώνοντας ακριβιστές και σιωνιστικό κράτος) και την κλιμάκωση της εχθρικής στάσης

της ελληνικής και της κυπριακής κυβέρνησης.

Η ελληνική κυβέρνηση, αντί να διακηρύξει δημόσια ότι δεν θα επιστρέψει εχθρικές συμπεριφορές έναντι σκαφών που φέρουν την ελληνική σημαία και έναντι ελλήνων πολιτών, έκανε ό,τι περνάει από το χέρι της για να καθυστερήσει τον απόπλου του φορτηγού «Ελεύθερη Μεσόγειος» της πρωτοβουλίας «Ένα Καράβι για τη Γάζα». Το τελευταίο επεισόδιο συνέβη στη Ρόδο, όπου το Λιμενικό προσπάθησε να εμποδίσει τον απόπλου του ελληνικού φορτηγού με τρόπο που έδειχνε στημένη παγίδα. Οι λιμενόμπατσοι ανέβηκαν και ζήτησαν ένα συγκεκριμένο χαρτί, το οποίο είχε καθυστερήσει

να παραδώσει το YEN, μολονότι το πλοίο ήταν απολύτως εντάξει! Τους ενημέρωσαν, δηλαδή, ν' ανέβουν και να ζητήσουν μόνο αυτό το χαρτί! Ο Χρυσοχοϊδης κάνει όντως καλή δουλειά...

Η κυπριακή κυβέρνηση ξεπέρασε την ελληνική. Οχι μόνο είχε διαμηνύσει παρασημαστικά να μη μπουν τα πλοία του «Στόλου της Ελευθερίας» στα κυπριακά χωρικά ύδατα (πού οι εποχές που έδινε απόπλου από Λάρνακα για Γάζα, για να σπάσει για πρώτη φορά ο αποκλεισμός, τον Αύγουστο του 2008), αλλά εγκλώβισε στη Λάρνακα 30 περίπου εθελοντές (ανάμεσά τους ο βουλευτής Τ. Κουράκης και ο ευρωβουλευτής του ΑΚΕΛ Κ. Τριανταφυλλίδης),

απαγορεύοντας τον απόπλου στο πλοιαίο που θα τους μετέφερε στ' ανοιχτά για να επιβιβαστούν σε σκάφος του «Στόλου της Ελευθερίας» και κατακρατώντας την άδεια του καπετάνιου. Τη στιγμή που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας (Παρασκευή μεσημέρι), λύση σ' αυτό το πρόβλημα δεν είχε δοθεί. Οι εθελοντές έφυγαν από τη Λάρνακα και πήγαν στη Λεμεσό, φάχνοντας από εκεί λύση για να βγουν στ' ανοιχτά, όπου τους περίμενε η «Σφενδόνη» επιτηρούμενη από τρία ελικόπτερα και ένα περιπολικό του Λιμενικού της Κύπρου!

Παρά τα εμπόδια, όμως, ο «Στόλος της Ελευθερίας» είναι αποφασισμένος να ολοκληρώσει το ταξίδι του.

Ένα σύστημα σάπιο από πάνω μέχρι κάτω

Η κατάθεση στην ανακρίτρια της πρώην προϊσταμένης της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του υπουργείου Γεωργίας, Σταμ. Μαντέλη, αναζωπύρωσε και πάλι τη δημόσια συζήτηση για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Η Μαντέλη επανέλαβε αναλυτικά αυτά που είχε δηλώσει και παλαιότερα. Οτι δηλαδή ενεργούσε κατόπιν αυστηρών εντολών των πολιτικών προϊσταμένων της στο υπουργείο Γεωργίας (Μπασιάκου και Κοντού), οι οποίοι μάλιστα έφτασαν στο σημείο ακόμα και να την απειλήσουν να βουλώσει το στόμα της, όταν ξέσπασε το σκάνδαλο. Σ' αυτές τις απειλές απέδωσε την πλήρη κάλυψη που είχε προσφέρει στους υπουργούς της κυβέρνησης Καραμανλή, όταν είχε καταθέσει στην εξεταστική επιτροπή της προη-

γούμενης Βουλής.

Για τα θέματα αυτά έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα φύλλα 532 (15.11.2008), 534 (29.11.2008) και 547 (14.3.2009), τα οποία όσοι έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μπορούν να βρουν στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr). Έχοντας κάνει συστηματικό ρεπορτάζ στο υπουργείο Γεωργίας, αποδείξαμε από τότε με στοιχεία πως στήθηκε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και την εμπλοκή δυο διαδοχικών κυβερνήσεων (Σημίτη και Καραμανλή). Η Μαντέλη (και όχι μόνο αυτή) είναι σίγουρο ότι εκτελούσε πολιτικές εντολές. Ομως, δεν είναι η ίδια άμοιρη ευθυνών. Κάθε δημόσιος υπάλληλος μπορεί να καταγράψει τη διαφροσύνη του,

εκθέτοντας έτσι την πολιτική ηγεσία και αναγκάζοντάς την να πάρει την ευθύνη των παρανομιών. Η Μαντέλη όχι μόνο δεν το έκανε, αλλά επέδειξε και υπερβάλλοντα ζήλο. Ήταν «σκληρό» κομματικό στελεχος της ΝΔ και είχε τη φιλοδοξία της υπηρεσιακής της ανέλιξης (να γίνει γενική διευθύντρια). Αυτά τα έχουμε γράψει από παλιά, δεν τα λέμε κατόπιν εορτής.

Αν «διδάσκει» κάτι (και) αυτό το σκάνδαλο είναι πως το σύστημα είναι σάπιο από την κορυφή μέχρι τα νύχια. Από την πολιτική ηγεσία μέχρι τους ανώτερους υπάλληλους που αναρριχώνται σ' αυτές τις θέσεις μόνο όταν έχουν την ιδιότητα του «yes man». Οι υπάλληλοι που σέβονται τη νομιμότητα στοχοποιούνται, παροπλίζονται, εξουθενώνονται.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

Στόχος η αύξηση της εκμετάλλευσης

«Δεν είναι δα και θέσφατο, ότι πρέπει σώνει και καλά να έχει μειωθεί στο 3% το δημόσιο έλλειμμά τους (σ.σ. των κρατών της ευρωζώνης) το 2012 ή το 2013».

Η παραπάνω δήλωση δεν έγινε από κάποιον αθεράπευτο νεο-κείνσιανό οικονομολόγο, αλλά από το μεγάλο αφεντικό του ΔΝΤ, τον Ντομινίκ Στρος-Καν. Πέρασε στα ψιλά, όμως έχει τεράστια σημασία, διότι αποδεικνύει πως κανένας στα ανώτερα κλιμάκια των ιμπεριαλιστικών οργανισμών δεν πιστεύει ότι είναι δυνατόν τα επόμενα δυο-τρία χρόνια να πέσουν τα ελλείμματα στο 3% του ΑΕΠ, με τις συνθήκες που επικρατούν («ύφεση», μείωση των δημόσιων εσόδων, αύξηση του δημόσιου χρέους και της τοκογλυφικής εξυπηρέτησής του).

Ομως, αυτό το στόχο προπαγανδίζουν καθημερινά και επί τη βάσει αυτού του στόχου παίρνονται αποφάσεις και προωθούνται «πακέτα» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων. Το 3% είναι το ευαγγέλιο του ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Κυριολεκτικά το ευαγγέλιο, γιατί -όπως αποδεικνύεται και από τη δήλωση Στρος-Καν- έχει την ίδια αξία με τον παράδεισο και την κόλαση του χριστιανικού ευαγγελίου.

Τι μένει; Μένουν τα «πακέτα» των μέτρων, που αναπτύσσονται με τη μορφή ντόμινο σε όλη την Ευρώπη. Το «παιχνίδι» ξεκίνησε από την Ελλάδα, με στόχο καταρχήν το 3%. Τα πρώτα «πακέτα» αφορούσαν αποκλειστικά τη δημοσιονομική πολιτική: περικοπή μισθών και συντάξεων στο δημόσιο, αύξηση της φορολογίας (κυρίως της έμμεσης). Στη συνέχεια περάσαμε στα «διαρθρωτικά»: ασφαλιστικό, εργασιακές σχέσεις κλπ. Και αφού αυτά «κατοχυρώθηκαν» (έτσι τουλάχιστον θεωρούν), έφυγαν από το 3% και επεκτάθηκαν στην «ανταγωνιστικότητα», η οποία απαιτεί μείωση των μισθών και στον ιδιωτικό τομέα. Διότι -όπως λένε- η βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας» θα βοηθήσει στην ανάκαμψη, η οποία θα αυξήσει τα δημόσια έσοδα και θα στηρίξει την πορεία προς το 3%.

Η Ελλάδα έχει σχεδόν ολοκληρώσει τον κύκλο: από τη δημοσιονομική πολιτική στην απευθείας επίθεση στον πυρήνα των όρων πώλησης της εργατικής δύναμης. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ο κύκλος βρίσκεται στην αρχή. Στην Ισπανία και την Πορτογαλία έχουν ανακοινωθεί ήδη σκληρά δημοσιονομικά μέτρα, με μειώσεις μισθών και συντάξεων στο δημόσιο, περικοπές κοινωνικών δαπανών κλπ. Στη Βρετανία ανακοινώθηκαν επίσης δημοσιονομικά μέτρα ύψους περίπου 7 δισ. ευρώ. Στη Δανία ανακοινώθηκαν περικοπές στην επιδότηση ανεργίας, στα επιδόματα ασθενείας και στο κρατικό επίδομα για κάθε παιδί. Ακόμα και στη Γερμανία, στο όνομα της μείωσης του ελλείμματος από το 77% του ΑΕΠ στο 60% που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας, ετοιμάζονται σκληρά δημοσιονομικά μέτρα.

Το ελληνικό παράδειγμα μας δείχνει ότι δεν θα σταματήσουν εκεί. Μόλις ολοκληρωθούν τα σκληρά δημοσιονομικά μέτρα, θα ανακαλύψουν και οι άλλες χώρες την «ανταγωνιστικότητα» (ακόμη και η Γερμανία μπορεί να κάνει σύγκριση με την Κίνα ή την Ινδία και να αποφανθεί ότι έχει πρόβλημα «ανταγωνιστικότητας») και θα επιτεθούν στους μισθούς και τις εργασιακές σχέσεις, όχι στο δημόσιο τομέα πια, αλλά στο σύνολο της εργατικής τάξης.

Όλα, λοιπόν, γυρνούν γύρω από ένα στόχο. Το στόχο της αύξησης του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Η κρίση και η όξυνση του διιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού κάνει το κεφάλαιο πιο επιθετικό και οι κυβερνήσεις του σπάνε το «κοινωνικό συμβόλαιο» με την εργατική τάξη. Αυτή είναι η ουσία.

Π.Γ.